

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8

VOCATIONAL TRAINING NEEDS IN AGRICULTURE OF AGRICULTURAL TEACHERS
IN SECONDARY SCHOOLS, EDUCATIONAL REGION 8, THAILAND

เล่น

นักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปวิญญาวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัย (ส่งเสริมการเกษตร)

พ.ศ. 2538

ในรั้วของวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในไลยการเกษตรและ
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร)
ปริญญา

ส่งเสริมการเกษตร
สาขาวิชา

ส่งเสริมการเกษตร
ภาควิชา

เรื่อง ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์
ในโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8

VOCATIONAL TRAINING NEEDS IN AGRICULTURE OF
AGRICULTURAL TEACHERS IN SECONDARY SCHOOLS,
EDUCATIONAL REGION 8, THAILAND

นามผู้จัด ว่าที่ร้อยตรีทวีป วงศ์ชาลีกุล

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. เทพ พงษ์พาณิช)
วันที่. ๒๗. เดือน. ๑๐. พ.ศ. ๒๕๓๘

กรรมการ

(อาจารย์วีระพล ทองมา)
วันที่. ๒๗. เดือน. ๑๐. พ.ศ. ๒๕๓๘

กรรมการ

(อาจารย์ปรากรนา ยศสูง)
วันที่. ๒๗. เดือน. ๑๐. พ.ศ. ๒๕๓๘

หัวหน้าภาควิชา

(อาจารย์ ดร. วีรศักดิ์ ประภา)
วันที่. ๒๗. เดือน. ๑๐. พ.ศ. ๒๕๓๘

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร. อานันท์ เที่ยงตรง)

ประธานคณะกรรมการบัญชีศึกษา

วันที่. ๓๑. เดือน. ๑๐. พ.ศ. ๒๕๓๘

คำนิยม

วิทยานิพนธ์ฉบับสั้นเร็วจุล่วงด้วยดี จากความกรุณาของท่านรองศาสตราจารย์ ดร. เทพ พงษ์พาณิช ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์วีระพล ทองมา อาจารย์ปราวุฒา ยศสุข กรรมการที่ปรึกษา กรณีให้คำแนะนำปรึกษา ตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดีเยี่ยง จนวิทยานิพนธ์ฉบับสั้นเร็วสมบูรณ์ อาจารย์สันติ สิงห์ ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จรรยา อภิชาติตราภูล ภรุณาตรวจสอบแก้ไขบทคัดย่อภาษาอังกฤษ อาจารย์มัลล ผุ้ແກ່ແນ້ນທີຕິກຳ ທີ່ໃຫ້ອະເສັດແຕ່ຕ່າງໆ ໃນຮະຫວ່າງກາລສອບປຶກກັນວິຖານິພນໍ້ ຂຶ້ງຜູ້ວັຈຍ ຂອກການຂອບພະຄຸນໄວ້ ໃນ ໂອກສັນເປັນອ່າງສູງ

ขอขอบพระคุณຜູ້ປະທາບໂຮງເຮັດວຽກ ແລະ ດຣ. ເກມພຸດ ຖະແຫຼງ ທ່ານ ໃນເຂດການສຶກສາ 8 ທີ່
ອໍານວຍຄວາມສະດວກແລະ ກຽນຮ່າງກອກຂໍອມໃນຮະຫວ່າງຮັບຮັດຂໍອມເພື່ອ ອົງວິຊຍຄົງນີ້ໄວ້
ເປັນອ່າງສູງ

นอกจากແລ້ວຜູ້ວັຈຍຂອນ້ອມຮະລັກຄົງພະຄຸນປົດ-ມາຮດາ ຜູ້ເປັນແຮງໃຈແລະສັນບ
ສູນໃຫ້ຜູ້ວັຈຍ ໄດ້ກຳວິຖານິພນໍ້ສຳເນົາຕາມຄວາມມຸ່ງໝາງ ຕລອດຈະນຂອບພະຄຸນ ດຣ.-ອາຈາරຍ
ທຸກກ່ານທີ່ໄດ້ປະສາກວິຊາຄວາມຮູ້ຕ່າງໆ ແກ່ຜູ້ວັຈຍ ຂຶ້ງໄໝໄດ້ກ່າວ່ານາມມາ ໃນ ທີ່ ແລະ ທີ່ສຳຄັນຫຼັ້ງ
ຜູ້ວັຈຍມີອາຈລົມ ໄດ້ຄື່ອ ພັດທໍາວັຈ ໂພນູ້ລູ້ ກົດຄຸນ, ຄຸ້ມແລດາວັລີ ກົດຄຸນ ແລະຄຸນການພວ
ງຄ້າລັກ ຮັມກັ້ງດຣ.-ອາຈາරຍ ໂຮງເຮັດວຽກແນ້ນວິຖານິພນໍ້ທຸກກ່ານ ທີ່ເປັນຜູ້ໃຫ້ກຳລັງໃຈ
ອ່າຍເປັນຫຼັງຄວາມສຳເຮົາ ໃນການກຳວິຖານິພນໍ້ໃນຄົງນີ້ ແລະ ກ້າຍທີ່ສຸດຜູ້ວັຈຍ ໄດ້ຮ່ອບພະຄຸນ
ຄຸນຄົວອຸນໂຄ ໄດ້ຮ້າມາ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຊ້າຍເຫຼືອໃນກາຮັດພິມ ຕຽບການ ແກ້ໄຂ ດ້ວຍຕືລອມມາ
ຂອບພະຄຸນຜູ້ວັຈຍ ສ່ວນຫ້າຍເຫຼືອ ໃນກາຮັດທຸກກ່ານທີ່ຜູ້ວັຈຍ ໄນສ່າມາຄະບຸນ໌າມໄດ້ກັ້ງໜົດໄວ້ ໃນ
ໜີ້ນີ້

กວິປ ວົງຄ້າລັກ

ພຸດພະນາກົມ 2538

สารบัญเรื่อง

	หน้า
สารบัญตาราง	(7)
สารบัญตารางภาคผนวก	(9)
สารบัญภาพ	(10)
ภาคดย่อ	(11)
	
บทที่ 1 บันดา	1
มีชูหาการวิจัย	2
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ประชิญ์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
ขอบเขตและข้อจำกัดของการวิจัย	5
นิยามศัพท์ทั่วไป	5
บทที่ 2 การตรวจสอบที่เกี่ยวข้อง	7
ความต้องการและลักษณะของความต้องการ	7
การฝึกอบรมและประเภทของการฝึกอบรม	11
แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการในการฝึกอบรม	15
ปัจจัยทางสถานภานส่วนบุคคล สังคมและเศรษฐกิจ	
ที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม	22
ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	25
ภาคสรุป	27

สารบัญเรื่อง (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิชาระบบ	30
สถานที่ดำเนินการวิจัย	30
ประชากรและการสัมมติอย่าง	31
เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล	33
นิยามศัพท์ปฏิบัติการ	33
การทดสอบแบบสอบถาม	36
วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล	37
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	37
ระยะเวลาการวิจัย	38
บทที่ 4 ผลการวิจัยและวิจารณ์	39
ตอน 1 สถานภาพส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของครูเกษตร ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8	39
- เพศ	40
- อายุ	41
- สถานภาพสมรส	42
- ระดับการศึกษา	43
- ประสบการณ์ในการสอน	44
- ประสบการณ์ในการฝึกอบรม	45
- รายได้	46
- การได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน	47
ตอน 2 ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีฟเกษตรกรรมของครูเกษตร ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8	51
- ด้านเนื้อหาวิชาฝึกอบรม	52

สารบัญเรื่อง (ต่อ)

	หน้า
- ด้านวิทยาการฝึกอบรม	56
- ด้านวิชการและชั้นเรียนการฝึกอบรม	59
- ด้านแล้วประณีตในการฝึกอบรม	62
ตอน 3 ปัจจัยทางสถานภาพส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม ที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม	67
ตอน 4 ข้อเสนอแนะของครุภัณฑ์ในการปรับปรุงการจัดการ ฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์	72
บทที่ 5 สู่ป ยกิจกรรมและข้อเสนอแนะ	75
สรุปผลการศึกษา	75
อภิปรายผลการศึกษา	79
ข้อเสนอแนะ	82
ข้อเสนอแนะ ในการวิจัยครั้งต่อไป	83
เอกสารอ้างอิง	85
ภาคผนวก	89
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	91
ภาคผนวก ข ตารางภาคผนวก	107
ภาคผนวก ค แผนที่แสดงสถานที่ดำเนินการวิจัย	120
ภาคผนวก ง ประวัติผู้วิจัย	122

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 เปรียบเทียบระหว่างการฝึกอบรมและการพัฒนาตามมิติของการเรียนรู้	15
2 จำนวนโรงเรียน ครุภัณฑ์ และกลุ่มหัวอ่านในการวิจัย	32
3 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามเพศ	40
4 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามอายุ	41
5 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามสถานภาพสมรส	42
6 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามระดับการศึกษา	43
7 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน	44
8 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามประสบการณ์ในการฝึกอบรม	45
9 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามรายได้	46
10 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามการได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน	50
11 จำนวน ร้อยละและระดับความต้องการของผู้ให้ข้อมูลด้านเนื้อหาวิชาฝึกอบรม	54
12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการด้านเนื้อหาวิชาฝึกอบรมของครุภัณฑ์	54
13 จำนวน ร้อยละและระดับความต้องการของผู้ให้ข้อมูลด้านวิทยากรฝึกอบรม	57
14 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการด้านวิทยากรฝึกอบรมของครุภัณฑ์	58
15 จำนวน ร้อยละและระดับความต้องการของผู้ให้ข้อมูลด้านวิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรม	60
16 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการด้านวิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรมของครุภัณฑ์	61

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
17 จำนวน ร้อยละและระดับความต้องการของผู้ให้ข้อมูลด้านสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรม	63
18 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการด้านสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรม จำแนกตามประเภทของสื่อ	63
19 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการด้านสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรมเกี่ยวกับข้อความอื่น ๆ	66
20 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของครูเกษตร กับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมทั้ง 4 ด้าน	70
21 จำนวนและร้อยละของครูเกษตรที่ได้ระบุข้อเสนอแนะในการจัดฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม	74

สารบัญตารางภาคผนวก

ตารางภาคผนวก	หน้า
1 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีฟเกษตรกรรม ทั้ง 4 ด้านของครุภัณฑ์	108
2 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีฟเกษตรกรรม ทั้ง 4 ด้านของครุภัณฑ์	109
3 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรสกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีฟ เกษตรกรรม ทั้ง 4 ด้านของครุภัณฑ์	111
4 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีฟ เกษตรกรรม ทั้ง 4 ด้านของครุภัณฑ์	112
5 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการสอนกับความต้องการฝึกอบรม วิชาชีฟเกษตรกรรม ทั้ง 4 ด้านของครุภัณฑ์	113
6 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการฝึกอบรมกับความต้องการ ฝึกอบรมวิชาชีฟเกษตรกรรม ทั้ง 4 ด้านของครุภัณฑ์	115
7 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีฟ เกษตรกรรม ทั้ง 4 ด้านของครุภัณฑ์	116
8 ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชนกับความ ต้องการฝึกอบรมวิชาชีฟเกษตรกรรม ทั้ง 4 ด้านของครุภัณฑ์	118

สารบัญภาร

ภาร	หน้า
1 ลำดับชั้นของความต้องการ	10
2 การเปรียบเทียบระหว่างการฝึกอบรม การศึกษาและการพัฒนา	16
3 แผนภูมิกราฟบันทึกการการฝึกอบรม	18
4 แสดงระบบการฝึกอบรม	21
5 กรอบแนวความคิดในการวิจัย	28

ນາຄືດຂ່ອ

ชื่อเรื่อง : ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุ่นเกษตร
ในโรงเรียนพัฒนาศึกษา เชิงการศึกษา 8

ผู้จัด : ว่าที่ร้อยตรีกีรติ วงศ์ชาลีกุล

ชื่อปีบัญญา : วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร)

สาขาวิชา : ส่งเสริมการเกษตร

ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

(ຮອງສາລັກຮາຈາກຍໍ ຂຣ. ເພນ ພົມພານີ້ຊີ)

27, Nov., 78

การวิจัยครั้งที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) สถานภาพส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม ของครูเกษตร (2) ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครูเกษตร (3) ปัจจัยที่มีความล้มเหลว กับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครูเกษตร (4) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครูเกษตร ชี้แจงให้ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูเกษตรในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เชิงการศึกษา 8 รวมทั้งสิ้น 129 คน โดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม เพื่อร่วบรวมข้อมูล เกี่ยวกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครูเกษตร แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS)

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย โดยมีอายุเฉลี่ย 36 ปี ส่วนใหญ่สมรสแล้ว และจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการสอนเฉลี่ย 13 ปี มีรายได้เฉลี่ย 9,443 บาทต่อเดือน และส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการฝึกอบรม สำหรับการได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชนพบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่รับฟังวิทยุจากการเกษตร เฉลี่ย 7 ครั้งต่อเดือน รับชมโทรทัศน์จากการเกษตรเฉลี่ย 11 ครั้งต่อเดือน และอ่านหนังสือพิมพ์จากการเกษตรเฉลี่ย 13 ครั้งต่อเดือน สาเหตุที่ครุ่นคิดเรื่องการปลูกไม้ไม่เคยมีประสบการณ์ในการฝึกอบรมวิชาชีพเลย อาจมีสาเหตุจากการขาดระบบข้อมูลข่าวสารการ

ฝึกอบรมไม่ทั่วถึง ตลอดจนมีข้อจำกัด ในเรื่องงบประมาณสนับสนุน จึงควรมีการปรับปรุงระบบช่วยส่งเสริมการฝึกอบรม ตลอดจนการตั้งให้ครุภัณฑ์และบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญต่อการจัดการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมและจัดงบประมาณสนับสนุนให้มากกว่าเดิม

ส่วนผลการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์ทั้ง 4 ด้าน พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมในด้านเนื้อหาวิชาฝึกอบรมในระดับปานกลาง มีความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมในด้านวิชาการฝึกอบรมในระดับมาก นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ในด้านวิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรม และด้านสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรมในระดับมากที่สุด และมากตามลำดับ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าครุภัณฑ์มีความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมทั้ง 4 ด้าน ตั้งแต่ระดับปานกลางถึงระดับมากที่สุด ซึ่งแสดงว่า ครุภัณฑ์ให้ความสนใจในการที่จะเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะอันจะนำไปปรับปรุงงานอาชีพของตน โดยให้ความสำคัญในส่วนของวิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรมมากที่สุด ฉะนั้นการกำหนดวิธีการในการฝึกอบรมให้สอดคล้องหลักการเรียน การสอน การสานเส้น ตลอดจนการฝึกปฏิบัติจริงจะส่งผลให้การฝึกอบรมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สำหรับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์ พบว่าอายุ ประสบการณ์ในการสอน รายได้ และการได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์ ส่วนเพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการฝึกอบรมมีผล พบว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์แต่อย่างใด ซึ่งแสดงว่าอายุและประสบการณ์ในการสอนของครุภัณฑ์ มีผลต่อการแสดงออกชื่นชอบความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ครุภัณฑ์ที่มีอายุมากและประสบการณ์ในการสอนมาก จะมีความต้องการความรู้และการฝึกอบรมมาก เพื่อใช้ในการปรับปรุงตนเองให้กันต่อวิทยาการสมัยใหม่ รวมทั้งรายได้จะต้องมีความสอดคล้องกับความต้องการเพิ่มพูนความรู้ให้มากขึ้น นอกจากนี้การได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชนจะช่วยกระตุ้นให้เกิดความต้องการฝึกอบรมเพิ่มขึ้น เช่นกัน

ABSTRACT

Title : Vocational Training Needs in Agriculture of Agricultural Teachers in Secondary Schools, Educational Region 8, Thailand

By : Taweep Wongchaleegula

Degree : Master of Science (Agricultural Extension)

Major Field : Agricultural Extension

Chairman, Thesis Advisory Board :*Thep*
 (Associate Professor Dr. Thep Phongparnich)
27 July 1995

The purposes of this study, which covered secondary schools, in Educational Region 8, were to investigate 1) personal and socio-economic characteristics of agricultural teachers; 2) their vocational training needs in agriculture; 3) factors affecting their vocational training needs; and 4) their recommendations for improvements in the provision of vocational training in agriculture. The data were collected by means of questionnaires from 129 respondents who were agricultural teachers in the secondary schools, Educational Region 8, and analyzed by using computer, SPSS program.

The results revealed that the respondents had an average age of 38 years and an average income of 9,443 baht per month. Most of them were male, married, had completed a bachelor level of education, and had an average of 13 years experience in teaching. Their average frequency of knowledge acquisition through mass media was 7 times a month through radio, 11 times a month through television, and 13 times a month from newspaper. The respondents did not attend any vocational training program; this

might have been due to insufficiency in information dissemination and budget. Therefore, it was recommended that the information dissemination system be improved, the teachers be encouraged to realize the importance of vocational training in agriculture, and more budget be provided.

For the four aspects of vocational training needs in agriculture, it was found that most of the respondents' needs for agricultural contents were at a moderate level and their needs for trainers were at a high level. It was also found that their needs for training techniques and procedures as well as those for media and equipment were at highest and high levels respectively. This indicated that the respondents' four aspects of vocational training needs in agriculture ranged from a moderate level to a highest one, suggesting that the respondents were interested in attending a training course to improve their knowledge and skills with an emphasis on techniques and procedures. Thus, a variety of techniques e.g. lectures, demonstrations and practical work should be included in training courses to be provided.

The analysis of the factors affecting vocational training needs in agriculture of the agricultural teachers revealed that four independent variables i.e. age, teaching experience, income and knowledge acquisition through mass media were significantly correlated with their needs but gender, marital status, level of education and training experience were not. Those teachers who were older and had more teaching experience had a greater need for knowledge and training to improve themselves, to be able to keep up with new technologies and to obtain higher incomes. In addition, knowledge acquired through mass media increased the respondents' needs for vocational training.

บทที่ 1

บทนำ

(INTRODUCTION)

การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะในภาวะของการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองที่เกิดขึ้น เช่น ในปัจจุบัน ดังนี้และมีผลต่อการศึกษาแห่งชาติ จึงกำหนดวัตถุประสงค์สำคัญไว้เพื่อพัฒนาคุณภาพของผลเมือง โดยเน้นให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีภาษา และมีสุขภาพ ผลงานมีสมบูรณ์ ตลอดจนมีความรู้และทักษะใน การประกอบอาชีพ สามารถพัฒนาตนเองและดำรงชีวิต ได้อย่างเป็นสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นโยบายด้านที่เกี่ยวกับครู-อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา กำหนดให้ "จัดกระบวนการเรียนการสอน การฝึกอบรม การนิเทศ การวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสอนเชิงคิดวิเคราะห์ของครู-อาจารย์ประจำการในทุกระดับการศึกษา ตลอดจนสนับสนุนครู-อาจารย์ให้พัฒนาความรู้ความสามารถในด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาวิชาชีพครูและค่าลัตรอน ๆ โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์พัฒนฐานและวิทยาศาสตร์การเกษตร" (กองแผนงาน, 2535: 11)

กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้กำหนดนโยบายการจัดการศึกษา เพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาแห่งชาติดังกล่าว โดยได้ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งจะเห็นได้จาก ความมุ่งหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษาที่มุ่งเน้นให้นักเรียนรู้จักคิด รู้จักทำ รู้จักแก้ไข ฯลฯ มี ทักษะกระบวนการในการทำงาน การจัดการและมีค่านิยมที่ดีและ เน้นการจัดการศึกษาที่ส่อง ความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ตามความต้องการ ความสามารถ ตามศักยภาพที่มีอยู่ของแต่ละบุคคล

ดังนี้การจัดการเรียนการสอนวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา ก็ได้มุ่งเน้น ให้เกิดความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ได้เน้นความสามารถนำเอกสารบันทึกการต่าง ๆ ไปพัฒนาอาชีพในท้องถิ่นของตนเองเกิดเจตนาที่ส่งเสริมในการประกอบสัมมาชีพ มีความรู้ความสามารถเชิงวัดการและประกอบอาชีพอิสระตลอดจนสามารถทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มได้ สร้างผลผลิตที่มีคุณภาพ ก่อให้เกิดรายได้ในระหว่างเรียนตามความเหมาะสม (หน่วยศึกษานิเทศก์, 2533 : 1)

การจัดการเรียนการสอนตามนโยบายข้างต้นของกรมสามัญศึกษานี้ จะเห็นได้ว่าครูนับว่าเป็นผู้ที่นบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอน หากครูผู้สอนมีความรู้และประสบการณ์ด้านวิชาชีพเกษตรที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้และทักษะด้านการเกษตรที่ถูกต้อง สามารถสนองความต้องการของหลักสูตรและบรรลุวัตถุประสงค์ของแผนการจัดการศึกษาของชาติในที่สุดแต่ปัจจุบันครู-อาจารย์ส่วนใหญ่ หลังจากที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาและออก ไปรับราชการครูไม่ค่อยจะมีเวลาในการที่จะเข้ารับการอบรมความรู้เพิ่มเติม ต้องหาความรู้โดยการขวนขวยเหลือตนเอง (นิพนธ์ ไทยพานิช, 2535 : 181) และจากการที่ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้เหมาะสมกับภาระการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา จึงมีความจำเป็นที่ครูจะต้องเข้ารับการอบรมความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติม เพื่อให้ทันต่อเทคโนโลยีต่าง ๆ และสามารถนำความรู้มาปรับใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ปัญหาการวิจัย

(Research problem)

ความสำเร็จของการจัดการศึกษานี้ "ครู" เป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง งานของครูเป็นงานที่มุ่งสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไป ดังพระราชดำรัสของสมเด็จพระบรมไตร奢าราช สยามมกุฎราชกุมาร ชี้งพระราชทานแก่ครูอาวุโส รุ่นที่ 24 วันอังคารที่ 16 ตุลาคม 2533 ณ ศาลาดุสิตาลัย (สำนักราชเลขาธิการ, 2533 : 422) ความว่า

"...งานของครูต้องได้ว่าเป็นงานสร้างสรรค์อย่างแท้จริง เพราะครูเป็นผู้ชี้
ทางรากฐานความรู้ ความดี และความสามารถด้านต่าง ๆ ให้แก่เด็กซึ่ง
เพื่อให้เข้าเหล่านี้สามารถประกอบสัมมาชนเลี้ยงตนเองเป็นหลักฐาน
และดำรงตนเป็นคนดี มีประโยชน์ต่อสังคมและล้วนรวม..."

ดังนั้นครูจึงต้องหมั่นเนียรเสาะแสวงหาความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ อุ่นใจ
สมำ่เสมอ เพื่อให้ทันต่อภาระการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา การจัดการเรียนการ
สอนวิชาชีพเกษตรกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ที่เช่นกัน เนื่องจากว่าได้มี
การปรับปรุงหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับแผนการจัดการศึกษาของ
ชาติ อันเป็นสาเหตุที่จำเป็นจะต้องมีการพัฒนาอบรมความรู้เพื่อให้ครูมีความรู้และทักษะใน
การที่จะถ่ายทอดความรู้ให้แก่เด็กอย่างถูกต้อง

ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนพบว่าการฝึกอบรมบุคลากร
ในโรงเรียนไม่มีการสำรวจความต้องการของบุคลากร (เยาวลักษณ์ อุกรันท์, 2533 :
57) ตั้งแต่ในการจัดการฝึกอบรมนั้น หัวข้อและเนื้อหาสาระควรขยายน้อยกว่ากับลักษณะพื้นฐานของ
ครูผู้จะเข้าอบรม สภาพของโรงเรียนและท้องถิ่น และที่สำคัญต้องเป็นไปตามความ
ต้องการของครูด้วย การวิจัยเพื่อทราบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการของบุคลากรจึงมี
ความสำคัญต่อความสำเร็จและประโยชน์ที่จะเกิดจากการฝึกอบรม (ชาญชัย วงศ์สามัญ
และคณะ, 2530 : 1 - 2)

การวิจัยเกี่ยวกับความต้องการในการฝึกอบรมวิชาชีพของครูเกษตรในโรงเรียน
มัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เชิงการศึกษา 8 ก๊ ที่เพื่อต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการ
ของบุคลากร อันจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนการฝึกอบรมและเป็นประโยชน์แก่หน่วยงาน
อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาชีพเกษตรกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา
หรือระดับอื่น ๆ ด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย
(Objectives of the study)

การดำเนินการวิจัยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อทราบถึงสถานภาพส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของครูเกษตร ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เฉพาะศึกษา 8
2. เพื่อรับ��ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครูเกษตร ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เฉพาะศึกษา 8
3. เพื่อศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครูเกษตร ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เฉพาะศึกษา 8
4. เพื่อทราบถึงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ของครูเกษตร ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เฉพาะศึกษา 8

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
(Expected results)

ผลการวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. ครูเกษตร ได้ทราบถึงความสำคัญของการระดูความต้องการในการเข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม เพื่อนำมาและปรับปรุงระบบการเรียนการสอนภาษาในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ศึกษานิเทศก์ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการฝึกอบรมบุคลากรภาษาในโรงเรียน สามารถนำผลการวิจัยไปปรับปรุงเนื้อหาในหลักสูตรการฝึกอบรมวิชาชีพและวิธีดำเนินการฝึกอบรม ให้ตรงกับความต้องการของครูเกษตร
3. ผู้บริหาร โครงการฝึกอบรมและเจ้าหน้าที่ฝึกอบรมหน่วยงานอื่นที่มีลักษณะการทำงานที่คล้ายคลึงกันสามารถนำผลของการวิจัยไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน ของตนต่อไป

ขอบเขตและข้อจำกัดในการวิจัย
(Scope and limitation of the study)

การวิจัยในครั้งนี้ มีขอบเขตและข้อจำกัด ในด้านต่อไปนี้

1. ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นครูเกษตรในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เอกการศึกษา 8 ชั้นปีแรกของเดือนตุลาคม จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน พะเยา และแม่ฮ่องสอน เท่านั้น
2. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ เป็นข้อมูลที่รวมไว้จากครูเกษตร ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เอกการศึกษา 8 โดยวิธีการอภิแบบสอบถาม ตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูล
3. ขอบเขตของเนื้อหาในแบบสอบถาม ได้แบ่งเนื้อหาเกี่ยวกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชาฝึกอบรม ด้านวิทยาการฝึกอบรม ด้านวิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรม รวมทั้งด้านลือและอุปกรณ์ในการฝึกอบรม

นิยามศัพท์ทั่วไป

(Definition of terms)

การฝึกอบรม หมายถึง การบันการที่ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติและความสำนัญเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จนกระทั่งผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดการเรียนรู้ หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (change behavior) ไปตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมนั้น (นิพนธ์ ไกยพานิช, 2535 : 180)

ความต้องการฝึกอบรม หมายถึง การแสดงออกซึ่งความปรารถนาในการเรียนรู้ และความช้านาญเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมุ่งให้คนรู้เรื่องได้เรื่องหนึ่งโดยเฉพาะและเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนไปในทางที่ต้องการ (อุทัย หิรัญโต, 2531 : 174)

ครุ เกษตร หมายถึง ข้าราชการครุภัณฑ์ที่ปฏิบัติงานสอนรายวิชาเกษตรกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

วิชาชีพเกษตรกรรม หมายถึง วิชาเกษตรกรรมที่เกี่ยวกับการปลูกพืช การเลี้ยงสัตว์ ธุรกิจเกษตรและงานயริการทางการเกษตร

การศึกษาระดับมัธยมศึกษา หมายถึง การศึกษาหลังระดับประถมศึกษาและก่อนระดับอุดมศึกษา มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถ ทั้งวิชาการและวิชาชีพที่เหมาะสมสมกับวัย ความต้องการ ความสนใจและความถนัด การศึกษาระดับมัธยมศึกษาเป็น 2 ตอน คือ มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งในมัธยมศึกษาตอนต้นในระบบการศึกษาของประเทศไทยรับนักเรียนที่จบจากปีประถมปีที่ 6 เข้าเรียนเป็นเวลา 3 ปี คือ มัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 มัธยมศึกษาตอนปลาย รับนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 3 เข้าเรียนอีก 3 ปี คือมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 (วัลรัตน์ บุญสวัสดิ์, 2536 : 1)

เขตการศึกษา เป็นการแบ่งเขตตามลักษณะทางภูมิศาสตร์ โดยการรวมจังหวัดที่อยู่ใกล้เคียงและมีลักษณะคล้ายคลึงกัน มีจำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาอยู่ร่วมในเขตเดียวกัน เพื่อเป็นการกระจายอำนาจการบริหารงานจากส่วนกลางไปสังส่วนภูมิภาค โดยปัจจุบันแบ่งเขตการศึกษาออกเป็น 12 เขตการศึกษา

การนิเทศการศึกษา หมายถึง การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้การบริการด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านวิชาการ เช่น การจัดประชุม อบรม สัมมนา หากอยู่ในระบบโรงเรียนจะเน้นการบริการแก่ครุ ผู้บริหารโรงเรียน เพื่อให้งานการเรียนการสอน ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางเอาไว้ (ชารี มณีศรี, 2527 : 17)

บทที่ 2

การศึกษาเอกสารและวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง (REVIEW OF RELATED LITERATURE)

การวิจัยครั้งนี้ ได้มีการศึกษาจากเอกสารและวรรณคดีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความกระจ่างชัดในปัจจุบันและดำเนินการวิจัยได้อย่างดี โดยครอบคลุมประเด็น เนื้อหาการวิจัยทั้งหมด สำหรับเนื้อหาสาระของการตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องมีดังนี้คือ

1. ความต้องการและลักษณะของความต้องการ โดยทั่วไป
2. การฝึกอบรมและประเภทของการฝึกอบรม
3. แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการฝึกอบรม
4. ปัจจัยทางสุขภาพล้วนๆ บุคคล เช่นสุขภาพและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม
5. ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความต้องการและลักษณะของความต้องการ

Murray (1961) ใน โสกา ชูพิกุลธี (2528 : 133 - 135) ชี้ว่าได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความต้องการไว้ว่า "ความต้องการเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นและใช้แก่แรงผลักดันทำให้เกิดการกระทำ เกิดการรับรู้ ความต้องการนี้บางครั้งจะถูกกระตุ้นโดยแรงจากขบวนการของลั่งบางสิ่งภายใน แต่บ่อยครั้งเกิดจากแรงผลักดันของสังคมและล้อม ความต้องการนี้บางครั้งก็จะมีพลัง บางครั้งก็จะอ่อนลง" สำหรับนักการศึกษาของไทย ได้แก่ กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2527 : 250) ได้ให้ความหมายของความต้องการของมนุษย์ (human needs) ว่าหมายถึงสิ่งที่จำเป็นต้องได้รับ เพื่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ซึ่งสามารถแบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือความต้องการทางด้านร่างกาย (biological needs) และความต้องการทางด้านจิตใจ (psychological needs) กล่าวโดยสรุป แล้วความต้องการของมนุษย์ คือสิ่งที่เป็นสิ่งจำเป็นต้องได้รับเพื่อ

การดำรงชีวิตของมนุษย์ซึ่งถูกสร้างขึ้นและใช้แทนแรงผลักดันทำให้เกิดการกระทำ เกิดการรับรู้โดยแบ่งเป็นหลายลักษณะ ซึ่งสอดคล้องกับ ปรีyan พ. วงศ์อนุตรโภจน์ (2535 : 54) ที่ได้แบ่งความต้องการของมนุษย์เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ความต้องการทางกายภาพ (physiological needs) เป็นแรงผลักดันที่เกิดขึ้นพร้อมกับความต้องการมีชีวิต การดำรงชีวิต ภูมิภาค เกิดขึ้นจากสภาวะทางอารมณ์ สังเคราะห์ตุนทั้งจากภายในและภายนอกใน ได้แก่

- 1.1 ความต้องการอาหาร
- 1.2 ความต้องการน้ำ
- 1.3 ความต้องการทางเพศ
- 1.4 ความต้องการอยู่หมัดที่เหมาะสม
- 1.5 ความต้องการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด
- 1.6 ความต้องการผ้าผ่อนแอบหลับ
- 1.7 ความต้องการอากาศบริสุทธิ์
- 1.8 ความต้องการขับถ่าย

2. ความต้องการทางด้านจิตใจและสังคม (psychological and social needs) ความต้องการประทับใจค่อนข้างจะสับสนเป็นอย่างมากและเกิดขึ้นจากสภาวะสังคม วัฒนธรรม การเรียนรู้และประสบการณ์ที่บุคคลนั้นได้รับ และจะแตกต่างกันไปแต่ละบุคคล ลักษณะสำคัญของความต้องการทางจิตใจและสังคม มีดังนี้

2.1 ความต้องการที่เกิดจากสังคม ที่เป็นมาตรฐานของทางวัฒนธรรมและกล้ายเป็นลักษณะนิสัยประจำตัวของแต่ละคน

2.2 ความต้องการที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ เราต้องมีประสบการณ์และการเรียนรู้มาก่อน จึงจะเข้าใจและเลือกกระทำได้ บางทีก็ต้องศึกษาว่าจะเริ่มต้นอย่างไรและควรจะทำอย่างไร

Maslow (1954) ใน ปรีyan พ. วงศ์อนุตรโภจน์ (2535 : 63) ได้กล่าวถึงทฤษฎีของความต้องการไว้ว่า มนุษย์ถูกกระตุนจากความปรารถนาที่จะได้ครอบครองความ

ต้องการเฉพาะอย่าง ซึ่งความต้องการนี้เขาได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ไว้ ดังนี้

1. บุคคลย่อมมีความต้องการอยู่เสมอและไม่ลื้นสุด ขณะที่ความต้องการได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอย่างอื่นก็จะเกิดขึ้นอีกไม่มีวันลื้นสุด
2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมอีน ๆ ต่อไป ความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนองจะเป็นสิ่งจูงใจในพฤติกรรมของคนนั้น
3. ความต้องการของบุคคลจะเรียงเป็นลำดับขั้นตอนความสำคัญ เมื่อความต้องการระดับต่ำ ได้รับการตอบสนองแล้ว บุคคลก็จะให้ความสนใจกับความต้องการระดับสูงต่อไป นอกจากนั้น Maslow ยังได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ขั้นตอนตามลำดับต่อไปนี้
 1. ความต้องการทางกายภาพ
 2. ความต้องการความปลอดภัย
 3. ความต้องการความรักและการมีส่วนเป็นเจ้าของ
 4. ความต้องการ ได้รับการยกย่องนับถือ
 5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต

Maslow เสนอความต้องการ 7 ขั้น แต่โดยทั่วไปจะกล่าวถึงเนื่อง 5 ขั้น เท่านั้น กล่าวคือขั้นที่ 5 - 7 จะรวมเป็นขั้นเดียว

ภาค 1 ลำดับชั้นของความต้องการ

ผลการวิจัยของ Porter (1964) อ้างใน ปรีyan พงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 61) แสดงให้เห็นว่าความต้องการของมนุษย์เมื่อได้รับการตอบสนองก็จะลดความสำคัญลง นอกเหนื่องจากนั้นยังพบว่าบุคคลที่ได้รับการศึกษาสูงกว่ามักจะเน้นความต้องการความสำเร็จในชีวิต ก็จะอาจเป็นเพราะว่าบุคคลเหล่านี้ไม่เคยประสบปัญหาความขาดแคลนปัจจัยพื้นฐานของชีวิตมาก่อนหน้านี้เอง

กล่าวโดยสรุปแล้วการศึกษาความต้องการของบุคคลก็เพื่อจะได้เข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ ความต้องการบุคคลมีทั้งความต้องการทางกายภาพและความต้องการทางจิตใจหรือสังคม ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ได้กล่าวถึงความต้องการพื้นฐาน ซึ่งเป็นความต้องการที่ควรจะได้รับการตอบสนอง ก่อนจะไปสู่ความต้องการในระดับสูง อย่างไรก็

ตามความต้องการต้องได้รับการตอบสนองจึงจะลดลง อข่ายน้อยก็ช่วยระยะเวลาที่长 ความต้องการที่แตกต่างกันของบุคคลทำให้การตอบสนองแตกต่างกันไปด้วย ความต้องการที่สำคัญของบุคคลหนึ่งอาจไม่ใช่ความสำคัญของอีกคนหนึ่งก็ได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงควรพิจารณาถึงคุณลักษณะที่แตกต่างของบุคคล เพื่อให้การตอบสนองได้ถูกต้อง

ความต้องการทางการศึกษานั้น รัตนนา พุ่มไพรศาลา (2528 : 85 - 86) ได้อธิบายว่า เป็นความแตกต่างระหว่างความสามารถในปัจจุบันกับระดับความสามารถที่สูงกว่าในอนาคตจะกระทำการใด ๆ ให้ประสบผลตามที่ตัวเขามองส่วนหนึ่ง องค์กรส่วนหนึ่งและสังคมส่วนหนึ่งเป็นผู้กำหนด

ความสามารถในปัจจุบันถึงความต้องการ ก็จะ ทัศนคติและการประยุกต์ใช้ ผู้ใดก็ตามที่สามารถจะบอกได้ว่าความสามารถจริง ๆ ของเขายังเป็นเช่นไร และความสามารถในขณะนี้มีอยู่แค่ไหน ได้อย่างชัดเจนแล้ว ผู้นี้ก็จะสามารถรู้ความต้องการทางการศึกษาว่าคืออะไร และถ้าเขารู้แล้วนั้นแล้วว่าความต้องการทางการศึกษาคืออะไรแล้ว ผู้นี้ก็จะมีแรงเร้าที่อย่างจะเรียนมากขึ้น และถ้าความต้องการของผู้นี้สอดคล้องกับความต้องการขององค์กรและสังคมที่เขาก็แล้วก็ยังจะเป็นเครื่องสนับสนุนให้การศึกษาเล่าเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การศึกษาถึงความต้องการของบุคคลจึงมีความสำคัญและจำเป็นดังเหตุผลที่ได้กล่าวไว้ในตอนต้น

2. การฝึกอบรมและประเภทของการฝึกอบรม

การพัฒนาการรับฟ้าการบุคคลนั้น การศึกษานับว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญในชีวิตของคนเราซึ่งช่วยให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยทั่วไปได้ การศึกษามุ่งเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน การให้การศึกษามีอยู่หลายวิธี การฝึกอบรมก็เป็นวิธีการหนึ่งที่จะสร้างความรู้และประสบการณ์ในการประกอบอาชีพ มีผู้หลายท่านได้ให้ความหมายของการฝึกอบรม (training) ในยังมุ่งต่าง ๆ กัน เช่น ปรีญาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 250) ได้ให้ความหมายของการฝึกอบรมว่าเป็นกระบวนการจัดการเพื่อให้บุคคลได้เกิดการเรียนรู้และมีทักษะเพื่อความมุ่งหมายเฉพาะอย่าง ๆ ดูมุ่งหมายของการฝึกอบรม

เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เข้ารับการอบรม เป็นกิจกรรมที่จำเป็นและเป็นประโยชน์ ต่อองค์การ เพื่อให้องค์การเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในทำนองเดียวกัน สมพงษ์ เกษมลิน (2526 : 77) ได้ให้ความหมายของการฝึกอบรมว่า คือการให้ความรู้อย่าง เจาะจง แคบกว่าการศึกษา ที่มุ่งจะเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถว่า จำเป็นที่จะให้แก่บุคคล ที่เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อให้บุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับงาน

จากความหมายดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การฝึกอบรมหมายถึง กระบวนการที่ จัดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคลโดยเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ และทักษะจน กระตุ้นผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เป็นการก่อ ให้เกิดประโยชน์กับผู้เข้ารับการฝึกอบรม ได้ตรงตามวัตถุประสงค์นี้นั่นเอง

สำหรับประโยชน์ของการฝึกอบรมนั้น สุรพล จันทร์ปัจญ์ (2529 : 38) กล่าวไว้ว่า เป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาบุคคลให้มีคุณสมบัติเหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อก า ใจปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบได้อย่างมีผลดี คืองานสำเร็จตามเป้าหมาย ตนเองใจในงาน การฝึกอบรมจะรวมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกันอย่างเป็นระบบและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อก า ใจให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น"

นอกจากนี้ บุญสม วราekoติ (2535 : 74 – 75) ยังได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการฝึกอบรมไว้ดังนี้

1. เป็นวิธีการส่งเสริมที่ทำได้ทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม
2. สามารถตอบสนองความต้องการและความสนใจของบุคคลเป้าหมายได้ เฉพาะเรื่อง เฉพาะกลุ่ม ทำให้แก้ปัญหาได้ตรงจุดและทันต่อเหตุการณ์
3. ผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีโอกาสเรียนรู้ภายใต้การแนะนำดูแลของผู้สอน ทำ ให้การเรียนรู้ และการฝึกอบรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้การเรียนรู้ และเกิดแรงเสริม (reinforcement) หากสังสั�มีการชักจูง ได้กันที ทำ ให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดความเชื่อมั่นในการปฏิบัติ
4. ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ ความ ชำนาญและมีเจตคติที่ดี ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ครอบครัวและชุมชนต่อไป

5. ประยัดเวลาในการเรียนรู้ โดยลดชั้นตอนลงผิดลงถูกของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ทำให้ประยัดเวลาและค่าใช้จ่าย

ดังนี้วิธีการฝึกอบรมจึงเป็นวิธีการพัฒนาทรัพยากรบคุณลักษณะที่จะสามารถตอบสนองต่อความต้องการในการที่จะให้ความรู้ ทักษะ ตลอดจนมุ่งที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการ ซึ่งเป็นวิธีการที่ประยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเรียนรู้ และสามารถตอบสนองความต้องการและความสนใจของบุคคลเป้าหมาย ในเชิงเรื่องเฉพาะกลุ่มได้อย่างทันเหตุการณ์และเหมาะสม ส่วนการแบ่งประเภทของการฝึกอบรมนั้น กลยุทธ์ ธนาพงศ์ชร (2530 : 183 – 186) ได้จำแนกประเภทของการฝึกอบรมได้ 4 ประการ ดังนี้

1. การฝึกอบรมก่อนเข้าทำงาน (pre-service training) นั่งได้แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1.1 การฝึกอบรมหลังจากที่ได้คัดเลือกหรือผ่านการสรรหาแล้ว

1.2 การฝึกอบรมก่อนเข้าทำงาน เช่น การฝึกอบรมในโรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยต่าง ๆ

2. การฝึกอบรมปฐมนิเทศ (introduction orientation) มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้อนรับหรือแนะนำผู้ที่เพิ่งเข้าทำงานใหม่ให้ทราบและเข้าใจในเรื่องราวต่าง ๆ โดยทั่วไป

3. การฝึกอบรมหลังเข้าทำงานแล้ว (in-service training) เมื่อบุคคลได้ทำงานอยู่ในองค์กรมาได้ระยะเวลานั้น จึงทำการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของบุคลากร

4. การฝึกอบรมก่อนที่จะได้รับการเลื่อนตำแหน่ง (pre - promotional training) เป็นการฝึกอบรมที่ให้แก่ผู้ที่ได้รับการเลื่อนตำแหน่งหน้าที่ให้สูงขึ้น หรือโอนย้ายไปสู่ตำแหน่งใหม่ ซึ่งมีลักษณะงานต่างไปจากตำแหน่งเดิม

นอกจากนี้ อุทัย หิรัญโต (2531 : 71) ได้จำแนกประเภทการฝึกอบรมโดย ขั้นตอนประสังค์ดังนี้

1. การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความชำนาญ (skill development) มุ่งให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทักษะหรือความชำนาญเพิ่มมากขึ้น เช่น ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์งานเป็นต้น
2. การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทัศนคติ (attitude development) มุ่งให้มีทัศนคติที่ดีต่องาน
3. การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ (knowledge development) มุ่งยกระดับความรู้ให้กว้างขวางและลึกซึ้งตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม รวมทั้งรู้ปัญหาของหน่วยงาน

ส่วนการจำแนกประเภทการฝึกอบรมโดยยึดบุคลในองค์กรเป็นเกณฑ์ สามารถแบ่งได้ 5 ระดับ ดังนี้

1. การฝึกอบรมในระดับผู้ใช้แรงงาน
2. การฝึกอบรมในระดับผู้จัดการ
3. การฝึกอบรมในระดับหัวหน้างาน
4. การฝึกอบรมในระดับผู้บังคับบัญชาระดับกลาง
5. การฝึกอบรมในระดับผู้บังคับบัญชาระดับสูง

จากแนวคิดเกี่ยวกับประเภทของการฝึกอบรมดังที่กล่าวมา สามารถจำแนกประเภทการฝึกอบรมได้ 3 ประเภท ดังนี้คือ

1. การปฐมนิเทศ (orientation) ชั้นแบ่งย่ออย่างต่ำ ดังนี้
 - 1.1 การปฐมนิเทศไม่เป็นทางการ (informal orientation) เป็นการปฐมนิเทศให้แก่พนักงานใหม่ ประมาณ 1 – 2 คน
 - 1.2 การปฐมนิเทศอย่างเป็นทางการ (formal orientation) เป็นการจัดปฐมนิเทศขนาดใหญ่ เนื่อมีบุคลากรเข้ามามาก

2. การฝึกอบรมให้เกิดความชำนาญ (skill training) สามารถแบ่งข้อดังนี้ 2 ประเภท คือ

- 2.1 การฝึกอบรมด้านวิชาชีพ (vocational training) เป็นการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้แก่เจ้าหน้าที่ในระดับปฏิบัติการ

2.2 การฝึกอบรมด้านการจัดการ (management training) เป็นการฝึกอบรมที่มุ่งเน้นเฉพาะเรื่องของการวินิจฉัยสังหาร

3. การพัฒนาเจ้าหน้าที่ผู้บังคับบัญชาระดับต้น กลางและสูง เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารงาน

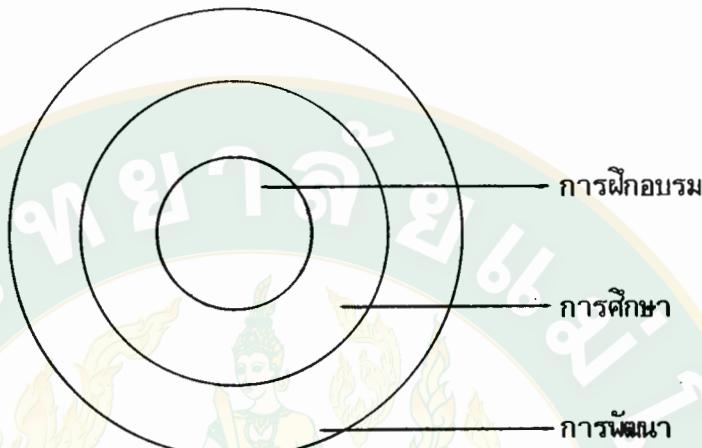
3. แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการฝึกอบรม

มนุษย์เป็นทรัพยากร ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ในการพัฒนาประเทศ เพราะเป็นตัวประสานเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมให้เกิดการพัฒนา เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ดังนั้นการพัฒนาทรัพยากรัฐมนุษย์จึงเป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็น วิถีทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้ก็คือ "การฝึกอบรม" และด้วยวิธีการนี้ในประเทศไทยที่พัฒนาแล้วต่างก็ยอมรับและยืนยันว่า "การฝึกอบรมสามารถช่วยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้" และยังมีผู้กล่าวอ้างว่า "การฝึกอบรมก็คือการทำให้คนเหมาะสมกับงาน" (to make people fit for the job) (นิพนธ์ ไวยพานิช, 2535 : 142) และได้เปรียบเทียบระหว่างการฝึกอบรมและการพัฒนาตามมิติของการเรียนรู้ว่า

ตาราง 1 เปรียบเทียบระหว่างการฝึกอบรมและการพัฒนาตามมิติของการเรียนรู้

มิติของการเรียนรู้	การฝึกอบรม	การพัฒนา
WHO	ไม่ใช่ผู้บริหาร	ผู้บริหาร
WHAT	เน้นเทคนิคปฏิบัติและกลไก	เน้นในทัศน์และทฤษฎี
WHY	เฉพาะเรื่อง	ทั่วไป
WHEN	ระยะสั้น	ระยะยาว

นอกจากนี้ อุทัย หิรัญโต (2531 : 77) ยังได้แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง การศึกษา (education) การพัฒนา (development) และการฝึกอบรม (training) นั้นได้เสนอเป็นเชิง (set) ไว้ดังนี้

ภาพ 2 การเปรียบเทียบระหว่างการฝึกอบรม การศึกษาและการพัฒนา

ผลการเปรียบเทียบในภาพ 2 แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาครอบคลุมการศึกษาและการศึกษาก็ครอบคลุมการฝึกอบรม นั่นคือการพัฒนาเป็นหน่วยที่ใหญ่ที่สุด รองลงมาคือการศึกษาและ การฝึกอบรม เช่นการพัฒนาประเทศ จะเห็นว่าเราจำเป็นต้องมีการพัฒนาทรัพยากรัฐมนตรีและอาชญาพนักมาโดยการให้การศึกษา และการให้การศึกษานี้อาจกระทำได้โดยวิธีการฝึกอบรมก็ได้

ส่วนแย้งความคิดเกี่ยวกับกระบวนการการฝึกอบรมนั้น สมพงษ์ เกษมลิน (2526 : 71) ได้แบ่งกระบวนการการฝึกอบรมไว้ดังนี้

- 1) ขั้นวิเคราะห์ความต้องการในการฝึกอบรม (analyzed training needs)
- 2) ตรวจสอบความต้องการแต่ละลักษณะของงาน (examine each needs) โดยพิจารณาเปรียบเทียบถึงความต้องการ และความจำเป็นเร่งด่วนในบรรดางานที่ต้องการจัดให้มีการฝึกอบรม

3) วางแผนการในการฝึกอบรม (design training program) ต้องคำนึงถึงลักษณะและประเภทของการฝึกอบรมที่จะจัด จำนวนผู้เข้ารับการอบรม สтанที่หัวข้อ วิชา ผู้บรรยาย งบประมาณ เป็นต้น

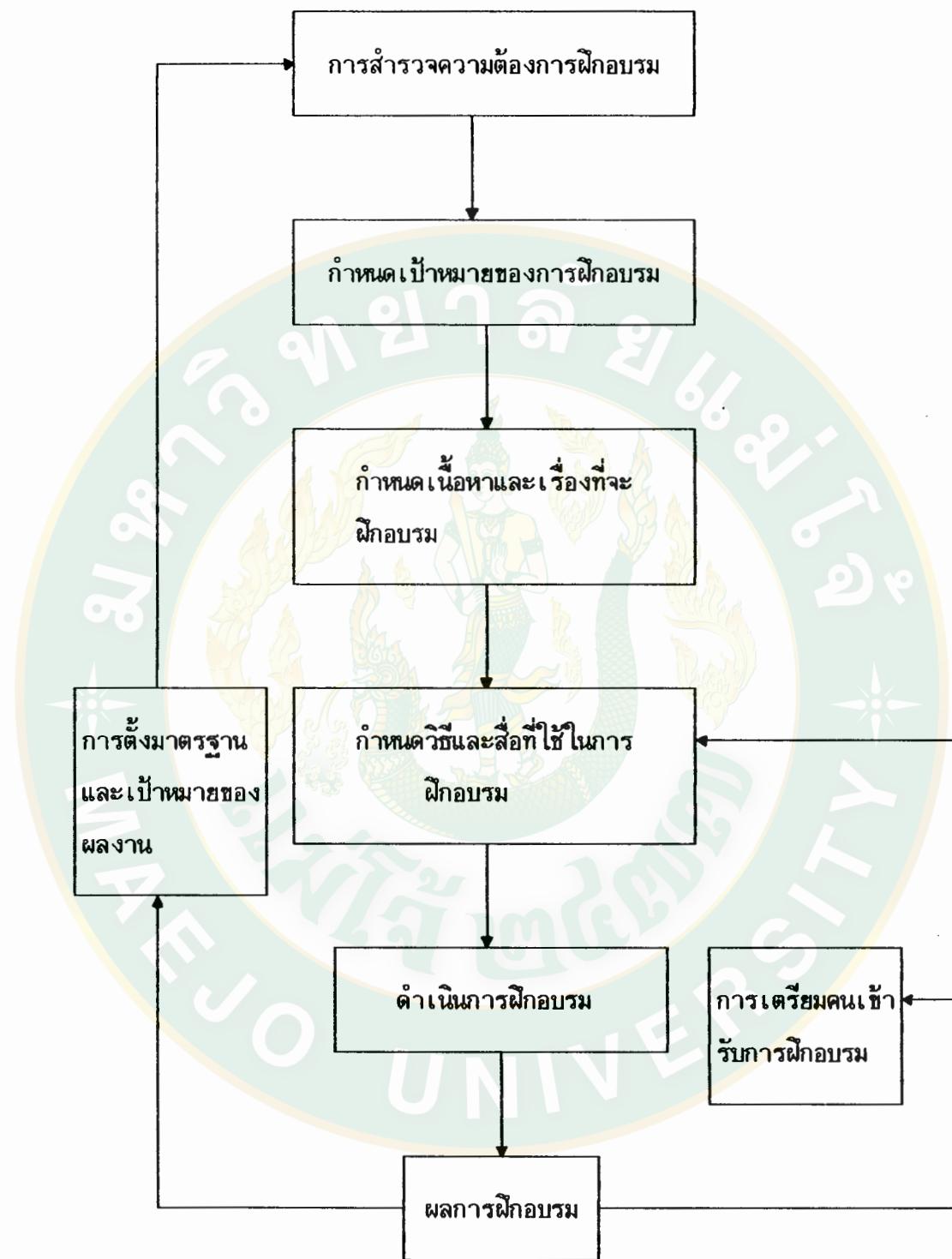
4) เสนอโครงการเพื่อรับความเห็นชอบ (propose program to top management)

5) จัดวางระเบียบปฏิบัติในการดำเนินการ (issue regulations on training) จัดวางระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการให้เหมาะสมและถูกต้อง

6) การประเมินผล (evaluation) ตรวจสอบด้วกว่าการฝึกอบรมที่จัดขึ้นมีสัมฤทธิ์ผลสมความมุ่งหมายที่วางไว้หรือไม่

7) การติดตามผล (follow up) เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จเพื่อทราบต้องดูว่าผู้ฝึกอบรมมาแล้วมีการปฏิบัติงานดีขึ้นหรือไม่

กระบวนการฝึกอบรมนี้สามารถแสดงเป็นแผนภูมิตามแบบที่ สมพงษ์ เกษมลิน (2526 : 176) ได้แสดงไว้ดังนี้

ภาพ 3 แผนภูมิกระบวนการการการฝึกอบรม

ส่วนการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมนั้น ได้มีหน่วยงานราชการรับผิดชอบอยู่หลายหน่วยงานซึ่งสังกัดในกระทรวงต่าง ๆ ดังนี้ คือกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ กองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษา กองวิทยาลัยเกษตรกรรม กรมอาชีวศึกษา และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แก่ กรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร นอกจากนี้ยังมีกระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้แก่ สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท กรมประชาสงเคราะห์ กรมการพัฒนาชุมชน กรมราชทัณฑ์ และทบวงมหาวิทยาลัย ได้แก่ สำนักส่งเสริมและฝึกอบรมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร สสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ เป็นต้น (ปัญญา หิรัญรัตน์, 2532 : 60 - 71)

สำหรับกรมสามัญศึกษาได้กำหนดไว้ในเรื่องของความมุ่งหมายของงานนิเทศการศึกษาและหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ โดยไดระบุว่า "เพื่อพัฒนาคุณลักษณะในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาให้มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ อันจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน และสามารถเก็บปัญหาที่จะเกิดขึ้น ดังนี้กรมสามัญศึกษาจึงได้กำหนดหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ ในด้านที่เกี่ยวกับการจัดการฝึกอบรม โดยมีหน้าที่จัดประชุม อบรม สัมมนาครุ-อาจารย์ หรือผู้บริหารการศึกษา เพื่อส่งเสริมงานวิชาการ" (นพนธ์ ไทยพานิช, 2535 : 181) ดังนี้การฝึกอบรมจึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาครุ-อาจารย์ ที่อยู่ในหน่วยงาน ซึ่งการพัฒนาครุ มีความมุ่งหมายที่จะพัฒนาศักยภาพของครุฯ ในโรงเรียนเพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ ดังนี้การพัฒนาครุจึงเป็นกระบวนการพัฒนาความก้าวหน้าด้านวิชาชีพของครุและความสามารถในการเป็นครุอัมมีผลต่อการปรับปรุง การเรียนการสอน การพัฒนาคุณภาพต้องเป็นกระบวนการต่อเนื่อง เป็นระบบและต้องเกี่ยวข้องกับความประสงค์และความสนใจของครุแต่ละคน ที่จะเสริมความก้าวหน้าในการงาน และอาชีพการสอน รวมทั้งสอดคล้องกับความประสงค์ของสถาบันที่จะส่งเสริมงานวิชาการ ทั้งผู้บริหารและผู้นิเทศการศึกษาจะต้องจัดการฝึกอบรมและจัดกิจกรรมให้ความประสงค์ของทั้งสองฝ่าย กล่าวคือความประสงค์ของโรงเรียนและความประสงค์ของครุด้วย

Mishof (1964) อ้างใน นพนธ์ ไทยพานิช (2535 : 183) ได้เสนอข้อตอนหรือกระบวนการในการพัฒนาคุณภาพ ซึ่งผู้นิเทศการศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในการจัดฝึกอบรมครุประจำการดังนี้รายละเอียดต่อไปนี้

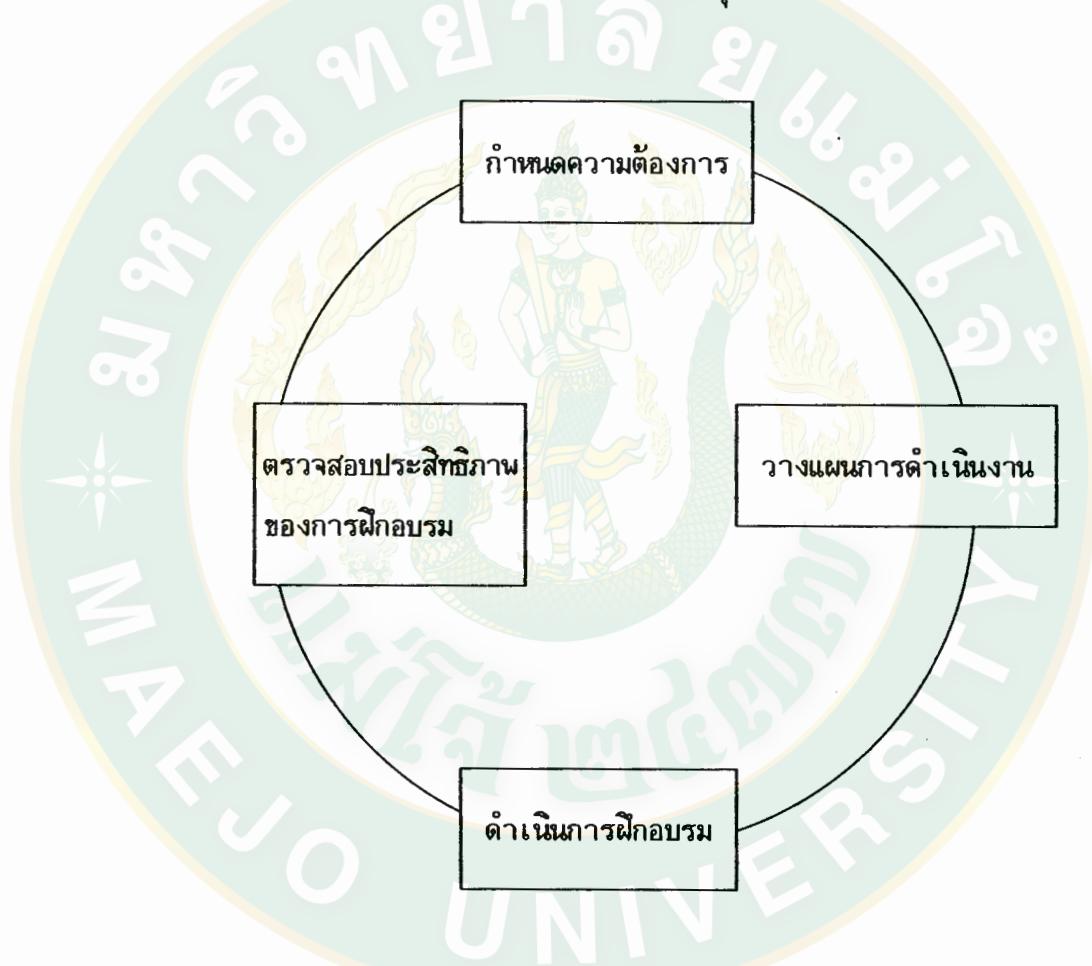
1. กำหนดความต้องการ (need) เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด ในการพัฒนาครุภัค ตัวครุ เอง ต้องเป็นผู้ที่มีความต้องการและทราบถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลง
2. การวินิจฉัยและการวิเคราะห์ (diagnosis and analysis) เป็นขั้นตอนที่ศึกษาพิจารณาดูข้อมูลพร่องต่าง ๆ ที่ต้องการแก้ไข อาจใช้วิธีการสำรวจความต้องการของครุ
3. การพัฒนา (development) เป็นขั้นตอนแสวงหาการรวมวิธีการพัฒนาครุ โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ อภิราย การฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความรู้
4. ความเป็นไปได้ (validation) เป็นขั้นตอนวิเคราะห์ความเป็นไปได้ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปได้ด้วยดี
5. การนำไปใช้ (implementation) ดำเนินโดยเชิญผู้รับหรือวิทยากรผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้านที่ต้องการ ให้มีการพัฒนาเพื่อนำมาฝึกอบรมต่อไป

ข้อมูลเชิง วงศ์สามัญ และคณะ (2530 : 14) กล่าวว่า การพิจารณาความจำเป็นเกี่ยวกับการจัดให้มีการฝึกอบรมนั้น จะต้องพิจารณาในหลักการสำคัญว่า การปฏิบัติงานนี้มีความต้องการ (needs) ในการฝึกอบรมหรือไม่ และหากไม่จัดให้มีการฝึกอบรมนั้นแล้ว ก็จะไม่สามารถปฏิบัติงานนั้นได้ หรืองานนั้นดำเนินไปได้ก็ไม่รับร่วม ขาดประสิทธิภาพ โดยที่งานต่าง ๆ นั้นมีลักษณะที่ผิดแยกแตกต่างกันไปเฉพาะสิ่งเฉพาะอย่างเป็นการยากอยู่ ไม่น้อยที่จะซึ่งจะต้องไปร่วมงานได้ควรจัดให้มีการฝึกอบรมนั้นเมื่อใด

การสำรวจความต้องการ (survey) เป็นวิธีการรวบรวมข้อมูลเอกสาร หลักฐานต่าง ๆ ที่จะแสวงหาข้อเท็จจริง เพื่อให้การดำเนินงานได้ผลลัพธ์ต้องขึ้น วิธีการสำรวจความต้องการอาจทำได้หลายวิธี เช่น วิธีการสัมภาษณ์ (interview) วิธีให้กรอกแบบสอบถาม (questionnaire) เป็นต้น ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นมาก ที่จะทำให้เราทราบถึงความจำเป็นในการฝึกอบรม (training needs) หรือความต้องการในการฝึกอบรม ว่ามีลักษณะอย่างไร มีอยู่มากน้อยเพียงใด และเราระจะดำเนินการอย่างไร ต่อไป การฝึกอบรมที่ได้วางรากฐานอยู่บนข้อมูลและผ่านกระบวนการตัดสินใจอย่างรอบคอบ รัดกุม ซึ่งพอจะมั่นใจได้ว่า เมื่อจัดดำเนินการฝึกอบรมไปแล้วจะเกิดผลประโยชน์อย่างคุ้มค่า

กับการลงทุน ปัจจัยสำคัญที่สุด ในพื้นฐานของการตัดสินใจเพื่อจัดโครงการฝึกอบรมนี้ คือ การประเมิน ความต้องการในการฝึกอบรม ที่จะต้องมีส่วนร่วมจากคณาจารย์ ฯ คนใน โครงการ ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ (นิพนธ์ ไทยพาณิช, 2535 : 203 - 204)

การฝึกอบรมจะดำเนินไปอย่างมีระบบ จะต้องดำเนินไปตามวงจรของ การฝึกอบรม ซึ่ง สุมพงษ์ เกษมลิน (2526 : 188) ได้สรุประบบของการฝึกอบรมดังภาพ

ภาพ 4 แสดงระบบของการฝึกอบรม

4. ปัจจัยเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์กับความต้องการ
ฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม

1. สถานภาพส่วนบุคคล (personal characteristics)

สถานภาพส่วนบุคคล หมายถึงลักษณะที่แตกต่างของบุคคลซึ่งมีผลทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่แตกต่างกัน ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ด้านการฝึกอบรม เป็นต้น

1.1 อายุ (age) ผลการวิจัยของ Allen & Nuston (1991) ใน กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2527 : 123) พบว่าผู้สูงอายุจะคล้อยตามใจยาก ซึ่งแสดงว่า บุคคลที่มีอายุน้อยคล้อยตามใจง่าย ในทำนองเดียวกันกับ ชาญชัย วงศ์สามัญ และคณะ (2530 : 25) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับความต้องการด้านการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครู พนักงานครุภัณฑ์ อายุน้อยกว่า 30 ปี มักมีค่าเฉลี่ยของระดับความต้องการฝึกอบรมสูงกว่ากลุ่มครุภัณฑ์อายุมากกว่า 30 ปี นอกจากนี้ นรินทร์ชัย พัฒนา (2527 : 88) ให้การศึกษาในเรื่องเดียวกันนี้ว่า ผู้ใหญ่ในวัยต่าง ๆ ก็มีความมุ่งมั่นในชีวิตต่างกัน จึงต้องการเนื้อหาและวิชาการเพื่อประโยชน์ของชีวิตต่างกัน

1.2 เพศ (sex) จากผลการวิจัยของ ชาญชัย วงศ์สามัญ และคณะ (2530 : 17) พบว่ากลุ่มครุภัณฑ์ชายกับกลุ่มครุภัณฑ์ชายนั้น มีความสัมพันธ์กับการแสดงออกถึงความต้องการด้านการฝึกอบรมทางการเกษตร ในขณะเดียวกันกับ Rekilla (1960) ใน กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2527 : 122) พบว่าเพศหญิงมีความคล้อยตามมากกว่าเพศชาย โดยที่ผู้ชายมีความมั่นใจสูงกว่าหญิง ดังนี้ผู้ชายจึงไม่คล้อยตามใจง่าย ๆ

1.3 สถานภาพสมรส (marital status) พยอม อิงคตานุวัฒน์ (2523) ใน ธรรมนูญ ศิริพันธ์ (2530 : 11) ได้กล่าวถึงการปรับตัวในชีวิตสมรสไว้ว่า จะต้องมี การปรับตัวในเรื่องความผูกพันใกล้ชิด มีบทบาทใหม่ คือบทบาทการเป็นสามีภรรยา อันจะเป็นข้อจำกัด ในการแสดงบทบาทเพื่อปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบหมายและการแสดงบทบาททาง

สังคมที่เกี่ยวข้องด้วย ชั่งสอดคล้องกับ กรมรัตน์ หล้าสุวรรณ (2527 : 4) ได้แสดงความคิดเห็น ในพฤษติกรรมของบุคคลตั้งแต่สองคนนี้ไปว่าจะมีการกระทำซึ่งกันและกัน และพฤษติกรรมนี้จะปรากฏในกรณีต่าง ๆ ชั่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤษติกรรมโดยส่วนรวม คนเราเมื่อแต่งงานมีครอบครัวแล้วย่อมมีภาระหนักที่เพิ่มขึ้น รับผิดชอบเพิ่มขึ้น

1.4 ระดับการศึกษา (completely of education) ไพรัตน์ เตชะรินทร์ (2526 : 486) กล่าวว่า เมื่อประชาชนมีความรู้สูงขึ้นแล้ว จะส่งผลต่อการพัฒนาตนเองสูงขึ้นไปด้วย ในขณะเดียวกันคุณภาพและมาตรฐานของคนต้องเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย นอกจากนี้ สุรพล จันทร์ปัตย์ (2529 : 120) ได้ให้ความเห็นว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกันย่อมมีความรู้ ประสบการณ์ ความคิดและสติปัญญาพิเศษแกกัน ชั่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Hoyt (1965) ใน Thanupon (1986 : 18) พบว่าพัฒนาการศึกษา ความสนใจ และประสบการณ์ผลต่อความต้องการฝึกอบรมของชาวนา

1.5 ประสบการณ์ในการสอน (teaching experience) ผลการวิจัยของ ชาญชัย วงศ์สามัญ และคณะ (2530 : 118) พบว่ากลุ่มครุภูมิระยะเวลาสอนไม่เกิน 2 ปี หรือมากกว่า 3 - 5 ปี หรือมากกว่า ไม่มีอิทธิพลต่อความต้องการฝึกอบรมด้านการเกษตรต่ออย่างใด ส่วน ประลักษณ์ เจียมเลี่ยน (2533 : 36) กล่าวถึงการผลิตครุภัณฑ์เพื่อเป็นทรัพยากรบุคคลในวงการศึกษาว่า ควรเน้นเรื่องคุณภาพ มีความรู้ทางวิชาการ นอกจากนี้ทางราชการควรจัดให้มีการอบรมครุภูมิประจำ เพื่อพัฒนาครุภูมิขาดประสบการณ์ ได้มีโอกาสได้รับวิทยาการและวิธีการสอนเผยแพร่ใหม่ทางการเกษตร

1.6 ประสบการณ์ด้านการฝึกอบรม (training experience) จากการศึกษาของ Cale (1979) ใน Thanupon (1986 : 18) พบว่าจำนวนครั้งของกิจการการฝึกอบรมมีความล้มเหลวอย่างน้อยลำดับถูกลงต่อความต้องการฝึกอบรม และ เกษม จรินโภ (2529 : 22) ได้ให้การศึกษาไว้ว่าผู้ที่ได้นำความรู้และประสบการณ์จากการฝึกอบรมจะสั่งเกตเห็นว่ามีการเปลี่ยนแปลงด้านพฤษติกรรมรวม ชั่งตรงกับการศึกษาของ ชาญชัย วงศ์สามัญ และคณะ (2530 : 118) พบว่ากลุ่มครุภูมิเคยเข้าอบรมมีค่าเฉลี่ยของระดับความต้องการฝึกอบรมสูงกว่าครุภูมิไม่เคยเข้ารับอบรม

2. ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม

2.1 รายได้ (income) จากการศึกษาของ นิพนธ์ ไทยพาณิช (2535 : 57) พบว่าความต้องการฝึกอบรมตามที่ชาวนาปรับรูป มีความสัมพันธ์ทางบวกกับรายได้ของเข้า และรายได้ของครอบครัวที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญยิ่งต่อความต้องการฝึกอบรมตามที่ชาวนาปรับรูปในเรื่องเกี่ยวกับเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวและการควบคุมหนู และในท่านองเดียวกัน จรินทร์ เทศวนิช (2531 : 114) ได้เชื่อถือว่าบุคคลที่ได้รับการศึกษา การฝึกหัดและอบรมซึ่งมักจะต้องยอมรับการทำงานที่ได้รับรายได้ต่ำ นอกจากนี้ พรพิษ อุดมลิน (2527 : 72) ให้การศึกษาเพิ่มเติมว่าฐานะทางการเงินของบุคคลมืออาชีพลดต่ำกว่ารับรู้ด้วย เพราะผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจแตกต่างกันมีประสบการณ์แตกต่างกัน ดังนี้การรับรู้ข้อมูลแตกต่างกัน ซึ่งอาจจะสรุปได้ว่า รายได้ของครอบครัวของบุคคล เป้าหมายมีความสัมพันธ์กับความต้องการฝึกอบรม

2.2 การได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน (knowledge acquisition through mass media) ผลการวิจัยในเรื่องนี้ วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์ (2532 : 261) ได้กล่าวถึงสื่อมวลชนที่มืออาชีพลดต่ำผู้รับข่าวสารว่า โกรกศัลทำให้คนเราเรียนรู้ข่าวสารของการนำเสนอด้วยมาก่อนกันหรือคล้ายกันกับการสื่อสารแบบปะพูดจากนั้นจริง ๆ ซึ่งหน้า และเป็นปัจจัยช่วยในด้านการศึกษาและฝึกอบรม ได้อย่างมาก ชั้นสอดคล้องกับผลการศึกษาของอัมนาจ ศิลวัตร (2527 : 118) รายงานผลเกี่ยวกับความรู้ทางด้านการเกษตร ระบุว่า ประชากรส่วนมากอาศัยโกรกศัล วิทยุ หนังสือพิมพ์มากกว่าแหล่งความรู้อย่างอื่นในท้องถิ่นของตน และ สัญ เทียนชัย (2529 : 64) ให้ทัศนะว่าสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์ต่อสมาชิกของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยาการของสื่อมวลชนพื้นนาไปไกลงมาก เพราะสื่อมวลชนสามารถช่วยถ่ายทอดวัฒนธรรมได้รวดเร็วกว่าสิ่งอื่น ๆ ผลการศึกษาของ พิเชษฐ์ อินทรภูมิ (2533 : 153) พบว่าความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โดยเฉพาะบุคคลที่มีความต้องในการรับข่าวสารวิทยุ และเพื่อนบ้านบ่ออยครังมีแนวโน้มในความต้องการที่จะได้รับการฝึกอบรมวิชาชีพมากที่สุด ทั้งนี้เพราะบุคคลที่ได้รับข่าวสารความรู้จากสื่อมวลชนอยู่อย่างสม่ำเสมอ ความต้องการจะรับรู้ใหม่ ๆ ที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพจะมากกว่าบุคคลที่มีการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนน้อยครั้ง

5. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ลักษณ์ พึงกริม (2527 : 55) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีชัยมศึกษา ปีที่ 6 แผนการเรียนอาชีพเกษตรกรรม ในจังหวัดสุโขทัย ที่มีต่อคุณลักษณะของครูเกษตรที่พึงประสงค์ พบว่าครูเกษตรความมีความรู้ความสามารถในการสอนวิชาการเกษตรในด้านต่าง ๆ อายุร่วมกัน รักและศรัทธาในอาชีพครูเกษตร ควรจะเรียนวิธีสอนและออกฝึกสอนก่อนมาเป็นครูเกษตร มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี เข้าใจความต้องการของนักเรียน

ประลักษณ์ เจริญเลิ่ยน (2533 : 37) ได้ศึกษาความต้องการในการฝึกอบรม ก้าวหน้าเกษตร ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของครู - อาจารย์เกษตร ในเขตการศึกษา 5 พบว่าครูเกษตรมีความสนใจในการสอนสาขาวิชกรรมมากกว่าสาขาวิชานั้น ๆ และส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมก้าวหน้าปฏิบัติทางการเกษตร ก้าวหน้าที่ได้รับได้จากสถานศึกษาที่สำเร็จการศึกษาและการฝึกด้วยตนเอง เปรียบเทียบความต้องการเข้ารับการฝึกอบรม ก้าวหน้าเกษตร พบว่า ครู - อาจารย์เกษตร ที่มีอายุราชการสูงกับต่ำกว่า ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 4 ก้าวหน้า จากทั้งหมด 72 ก้าวหน้า และครู - อาจารย์เกษตร ส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะว่า ในการจัดฝึกอบรมควรจัดทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไปพร้อมกัน การอบรมแต่ละครั้งควรใช้เวลาประมาณ 5 วัน ในช่วงปิดภาคเรียนแต่ละภาค โดยมีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะรายวิชามาให้ความรู้ กรมสามัญศึกษาหรือหน่วยศึกษานิเทศก์ ควรพิจารณานำผลการวิจัยครั้งนี้ไปวางแผนการจัดการฝึกอบรม ให้สอดคล้องกับความต้องการของครู - อาจารย์เกษตร

ศิรินทร์ ฉั่วทะรากุล (2530 : 191) ได้วิจัยเกี่ยวกับการติดตามผลการฝึกอบรมหลักสูตร "การทำเชื้อและเพาะเห็ด" ของครูเกษตร กรมสามัญศึกษาระหว่าง พ.ศ. 2531 - 2532 สรุปได้ว่า ครูเกษตรกว่าครึ่งมีความรู้ในการทำเชื้อ และเพาะเห็ดมาก และสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานการเรียนการสอนได้พอสมควร ครูเกษตร ส่วนมากได้รับความรู้ตามที่ต้องการ สำหรับปัญหาที่เกิดจากการนำความรู้ไปปรับใช้ในชั้นเรียนพบว่า ครูเกษตรประสบปัญหาเรื่องความรู้ซึ้งไม่เพียงพอ ระยะเวลาในการปฏิบัติงานน้อยเกินไป วิทยากรควรเป็นหัวหน้าการเกษตรและเกษตรกรผู้ประสบความสำเร็จ วิธี

การฝึกอบรมครัวฝึกปฏิบัติให้มากขึ้นอย่างทั่วถึงทุกคน สถานที่ทัศนศึกษาความมีมากแห่งนี้ ส่วนที่พักควรจัดให้มีห้องรวมกัน และใกล้กับสถานที่ฝึกอบรม และที่สำคัญเนื้อหาของหลักสูตรควรจัดให้ตรงกับความต้องการของครุภัณฑ์ โดยหาความจำเป็นในการฝึกอบรม การสมัครศึกษา ควรจะมีการติดตามผลการนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อ ทางแนวทางแก้ไขปัญหาในการนำมาปรับปรุง โครงการฝึกอบรมที่จะมีขึ้นอีกต่อไป

ลօօօค ร 侏ມරາຊາ (2531 : 50) ศึกษาปัญหาในการใช้หลักสูตรมัธยม ศึกษากลุ่มวิชาพื้นฐาน วิชาอาชีพ กลุ่มโรงเรียนกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ ๓ พบว่า เมื่อแยกกองค์ประกอบแต่ละด้านพบสาขาวิชาที่มีปัญหามากเป็นอันดับ ๑ ดังนี้ ด้านตัวครุ และด้านความเข้าใจในหลักสูตร สาขาวิชาเกษตรกรรม ด้านการจัดการเรียนการสอน คือ สาขาวิศวกรรมศาสตร์ ด้านสื่อการสอน คือ สาขาวิชาคหกรรม ส่วนการศึกษาปัญหาในแต่ละด้าน ของครุที่สอนสาขาวิชาเดียวกันพบปัญหามากอันดับ ๑ ของแต่ละสาขาวิชา ดังนี้ สาขาวิชาคหกรรม พบปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผล สาขาวิชาเกษตรกรรม พบปัญหาด้านตัวครุ และสาขาวิศวกรรม พบปัญหาด้านการแนะนำ

ภาคสรุป (Overview)

ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์ มลังที่เกี่ยวข้องหลายอย่าง ทั้งปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล สังคมและเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นตัวกำหนดที่ทำให้ครุภัณฑ์เกิดความต้องการในการฝึกอบรม จากการตรวจสอบพบว่า ความต้องการในการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์ เนื่องจากปัจจัยหลายประการ เช่น เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการฝึกอบรม รายได้ของครอบครัวและการได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน เป็นต้น ปัจจัยดังกล่าวมีผลส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่จะบ่งชี้ถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ได้เป็นอย่างดี

ฉะนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงได้ศึกษาเฉพาะปัจจัยดังกล่าวข้างต้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะนำผลการวิจัยไปกำหนดลักษณะปัจจัยต่าง ๆ ให้เกิดความเหมาะสมสมต่อการบริหารการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมในโรงเรียนมชยมศึกษาเขตการศึกษา ๘ อันจะมีผลทำให้การบริหารโครงการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และจะส่งผลต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาชีพเกษตรกรรมให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ต่อไป

ภาพ 5 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย
(Research hypothesis)

จากการศึกษาทฤษฎีและเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง สามารถตั้งสมมุติ
 ฐานการวิจัยดังนี้ คือ

ปัจจัยเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม มีความสัมพันธ์อย่างมี
 นัยสำคัญกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครูเกษตร ในโรงเรียนพัฒนาศึกษา
 เขตการศึกษา 8 มีดังนี้

1. อายุ
2. เพศ
3. สถานภาพสมรส
4. ระดับการศึกษา
5. ประสบการณ์ในการสอน
6. ประสบการณ์ในการฝึกอบรม
7. รายได้
8. การได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย (RESEARCH METHODOLOGY)

การวิจัยเรื่องความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์ใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา ๘ ได้กำหนดวิธีไว้ดังนี้

สถานที่ดำเนินการวิจัย

(Locale of the study)

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เขต
การศึกษา ๘ ซึ่งครอบคลุมจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง พะเยา แพร่
น่าน แม่ฮ่องสอน โดยมีครุภัณฑ์จำนวนทั้งสิ้น ๕๑๗ คน การตัดสินใจเลือกโรงเรียน
มัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา ๘ เป็นสถานที่ดำเนินการวิจัย มีเหตุผลดังนี้

๑. โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา ๘ ทุกโรง มีการ
เปิดสอนในรายวิชาชีพเกษตร มีครุภัณฑ์สอนวิชาชีพเกษตรทุกโรงเรียนและมีปัจจัยต่าง ๆ ที่เอื้อ
อำนวยต่อประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร แต่จากการนิเทศการศึกษา
(ศิริพร จั่วทะรากุล, ๒๕๓๐ : ๑๙๑) พบว่าการจัดการเรียนการสอนยังมีปัญหาหลายประการ
เช่นปัญหาเกี่ยวกับการเข้ารับการฝึกอบรมของครุภัณฑ์ แต่ไม่สามารถนำความรู้มาใช้ใน
การ ปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานได้ อันเนื่องมาจากการจัดการอบรมที่ไม่สนองความ
ต้องการของครุภัณฑ์เข้ารับการอบรม

๒. โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา ๘ อยู่ในสังกhyภาพ
ที่ผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลได้ เพราะเป็นพื้นที่ผู้วิจัยปฏิบัติงานอยู่ ทำให้สะดวกต่อการเก็บ
รวบรวมข้อมูล

ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

(Population and sampling procedures)

ประชากรในการวิจัย คือครุพัลสอนวิชาชีฟเกษตรกรรม ในโรงเรียนแม่ยมศึกษา
กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8 มีจำนวนครุภูมิทั้งสิ้น 517 คน รวม 8 จังหวัด
ประกอบด้วยโรงเรียนแม่ยมศึกษาจำนวน 173 โรงเรียน

เนื่องจากจำนวนโรงเรียนในแต่ละจังหวัดและจำนวนครุภูมิทั้งหมด ในโรงเรียน
แม่ยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8 มีจำนวนมาก ดังนี้วิจัยจะจึงสุ่มตัวอย่างมา
เป็นบางส่วน โดยวิธีการสุ่มแบบเลือกตัวแทนประชากร โดยใช้ล้อเป็นเครื่องมือ ให้ล้อหมุน
โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling)

ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ดังนี้

1. กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากประชากรครุภูมิทั้งหมด 517 คน
โดยคิดร้อยละ 25 ของจำนวนประชากรทั้งหมด ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 129 คน โดย^๕
อาศัยหลักการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรไม่เกิน 1,000 คน ใช้ขนาด
กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 25 (ฉัตร ชัช่อง, 2525 อ้างใน นำร่อง พุฒ, 2532 : 133)
2. คำนวณจำนวนครุภูมิทั้งหมดให้ล้อของ Nagtalon
ใน Chua (1983) ชั้นอ้างใน นำร่อง พุฒ (2532 : 134)

$$n_1 = \frac{nN_1}{N}$$

- ซึ่ง n_1 = จำนวนตัวอย่างที่สุ่มได้แต่ละกลุ่ม
 n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
 N_1 = จำนวนประชากรในแต่ละกลุ่ม
 N = จำนวนประชากรทั้งหมด

3. ครุเกษตรที่เลือกเป็นตัวอย่างในแต่ละโรงเรียนได้จากการนำทะเบียนครุเกษตรแต่ละโรงเรียนมาดำเนินการสู่ตัวอย่างโดยการจับฉลากเท่ากับจำนวนของตัวอย่างที่มีได้ในแต่ละจังหวัด

4. การกำหนดกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลในครั้งนี้ เพื่อป้องกันความผิดพลาดในการส่งแบบสอบถามกลับคืน รวมทั้งปัญหาที่จะเกิดจากการตอบแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ผู้วิจัยจึงได้กำหนดจำนวนของกลุ่มตัวอย่างเพิ่มจากเดิม โดยเพิ่มอีกร้อยละ 15 เป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 148 คน ตาราง 2 เนื่องจากว่าในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ผู้วิจัยอาจสุมตัวอย่างให้มากกว่าที่คำนวณไว้ด้วยอัตราส่วนคงเหลือของผู้วิจัย (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2531 : 54; เทียนฉาย ภิรัตน์, 2527 : 141 อ้างใน สะอาดแข้งขัน, 2536 : 61)

ตาราง 2 จำนวนโรงเรียน ครุเกษตร และกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัย

จังหวัด	โรงเรียน (โรง)	ครุเกษตร (คน)	กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ที่ต้องการใช้ (คน)	กลุ่มตัวอย่างที่ ต้องการ (คน)
เชียงใหม่	33	105	26	30
เชียงราย	35	89	22	25
ลำพูน	15	47	12	14
ลำปาง	27	77	19	22
พะเยา	17	51	13	15
แพร่	17	58	14	16
น่าน	22	64	16	18
แม่ฮ่องสอน	7	26	7	8
<hr/>				
รวม	173	517	129	148
<hr/>				

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล (The research instrument)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่แบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามแนวของวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยจะส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ (mailed questionnaire) ซึ่งมีคำถามทั้งแบบปลายเปิด (open-ended question) และคำถามแบบปลายปิด (close-ended question) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอน 1 เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล สังคมและเศรษฐกิจของครุภัณฑ์ ในโรงเรียนพัฒมศึกษา การมีส่วนร่วมในชุมชน เอกการศึกษา 8

ตอน 2 เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์ ในโรงเรียนพัฒมศึกษา การมีส่วนร่วมในชุมชน เอกการศึกษา 8

ตอน 3 เพื่อทราบข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์ ในโรงเรียนพัฒมศึกษา การมีส่วนร่วมในชุมชน เอกการศึกษา 8

นิยามคำศัพท์ปฏิการ (Operational definitions)

สถานภาพส่วนบุคคล หมายถึง คณลักษณะต่าง ๆ ของผู้ให้ข้อมูลทั้งทางกายภาพ เศรษฐกิจและสังคม ซึ่งในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ คือ

อายุ (age) หมายถึงจำนวนปีของอายุบริบูรณ์ผู้บังตั้งแต่ปีที่เกิดจนถึงปัจจุบัน (2537)

ระดับการศึกษา (completely of education) หมายถึง วุฒิสูงสุดที่ผู้ให้ข้อมูลได้สำเร็จการศึกษาในสถานศึกษาต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน

ประสบการณ์ในการสอน (teaching experience) หมายถึง ระยะเวลาเป็นปีที่รับราชการในหน้าที่ครุ - อาจารย์ ผู้ปฏิบัติการสอนของผู้ให้ข้อมูลจนถึงเวลาบันทึกข้อมูล

ประสบการณ์ด้านการฝึกอบรม (training experience) หมายถึง จำนวนครั้งของการเข้ารับการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพเกษตรจากสถานที่ต่าง ๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชนของผู้ให้ข้อมูล ในรอบปี พุทธศักราช 2536 ถึง พุทธศักราช 2537

รายได้ (income) หมายถึง จำนวนเงินรายได้ที่เป็นอัตราเงินเดือนของครุเท่านั้นที่เป็นผู้ให้ข้อมูล ในปีงบประมาณ 2537

การได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน (knowledge acquisition through mass media) หมายถึง ลักษณะที่ครุเกษตรได้ใช้ประโยชน์จากสื่อสารมวลชน อันได้แก่ รายการวิทยุเกษตร รายการโทรทัศน์เกษตร และบทความทางการเกษตรในหนังสือพิมพ์ วัด ได้โดยจำนวนครั้งในการฟังรายการวิทยุเกษตรต่อเดือน จำนวนครั้งในการชมรายการโทรทัศน์เกษตรต่อเดือน และจำนวนครั้งในการอ่านบทความทางการเกษตรต่อเดือน ซึ่งรวมถึงรายการประเภทสารคดี ข่าว บทความต่าง ๆ ทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางการเกษตรในช่วงเดือนที่ผ่านมา โดยผู้จัยได้กำหนดระดับของความลึกของการได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน เป็น 3 ระดับ ดังนี้

จำนวนครั้งของการได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน	หมายถึง
0 - 7 ครั้งต่อเดือน	ระดับน้อย
8 - 14 ครั้งต่อเดือน	ระดับปานกลาง
15 ครั้งต่อเดือนขึ้นไป	ระดับมาก

ความต้องการฝึกอบรม (training needs) หมายถึง ระดับความต้องการในการเข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ตามเนื้อหาและวิธีการที่สามารถแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ โดยเลือกตอบตามแบบสอบถามในลักษณะประมาณค่า (rating scale)

โดยกำหนดระดับความต้องการของผู้ให้ข้อมูลเป็น 5 ระดับ ชี้ใช้หลักของ Likert อ้างใน
นัยสั่ง นิลแก้ว (2530 : 3) ดังนี้

"ต้องการมากที่สุด"	(5 คะแนน) หมายถึงผู้ให้ข้อมูลมีความต้องการให้ปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับมากที่สุด
"ต้องการมาก"	(4 คะแนน) หมายถึงผู้ให้ข้อมูลมีความต้องการให้ปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับมาก
"ต้องการปานกลาง"	(3 คะแนน) หมายถึงผู้ให้ข้อมูลมีความต้องการให้ปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับปานกลาง
"ต้องการน้อย"	(2 คะแนน) หมายถึงผู้ให้ข้อมูลมีความต้องการให้ปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับน้อย
"ต้องการน้อยที่สุด"	(1 คะแนน) หมายถึงผู้ให้ข้อมูลมีความต้องการให้ปฏิบัติตามข้อความนั้นในระดับน้อยที่สุด

สำหรับเกณฑ์การวัดลำดับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมแต่ละเรื่อง ในแต่ละรายวิชาเกษตรกรรมของครุภัณฑ์ วัดลำดับตามค่าคะแนนเฉลี่ยดังนี้

ต้องการมากที่สุด	มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง	4.21-5.00
ต้องการมาก	มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง	3.41-4.20
ต้องการปานกลาง	มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง	2.61-3.40
ต้องการน้อย	มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง	1.81-2.60
ต้องการน้อยที่สุด	มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง	1.00-1.80

การทดสอบแบบสอบถาม
(Pre-testing of the instrument)

แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์จึงจำเป็นต้องมีการทดสอบความตรง (validity) และความเที่ยง (reliability) โดยการทดสอบความตรง ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ให้คณะกรรมการที่ปรึกษาตรวจสอบ จากนั้นจึงขอความอนุเคราะห์จากเจ้าหน้าที่ฝ่ายศึกษานิเทศก์ สำนักงานศึกษาธิการ เชิงการศึกษา 8 จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อตรวจสอบความตรงและครอบคลุมในเนื้อหาที่จะวัด (content validity) อีกครั้งหนึ่ง หลังจากปรับปรุงแบบสอบถามจนเหมาะสมแล้วจึงนำไปทดสอบความเที่ยง โดยนำแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ไปทดสอบกับครุภัณฑ์ในโรงเรียนพัฒนาศึกษา แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนั้นนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ความเที่ยงโดยวิธีหาค่าແบแน่นิกายใน (internal consistency of measures of reliability) โดยใช้สูตรการหาลัมປาร์ลิฟฟ์ (coefficient of alpha) ข้างใน บัญญารม กิจปรีดีบาริสุทธิ์ (2535 : 137) ดังนี้

$$r_{tt} = \left[\frac{K}{K - 1} \right] \cdot 1 - \frac{\sum S_{t-1}^2}{S_t^2}$$

โดย r_{tt} = ความเชื่อมั่น
 K = จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 S_{t-1}^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 S_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวม

ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของแบบสอบถามได้ค่าลัมປาร์ลิฟฟ์และฟ่าเท่ากับ 0.95 ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้อยู่ในเกณฑ์สามารถนำไปใช้กันหน่วง ประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงในเนื้อหาซึ่งมีลักษณะภูมิประเทศต่างกันได้ โดยให้ผลความแม่นยำและความเชื่อถือได้สูง (วสุธรรม ศรีนพรัตน์, 2525 ใน สมยศ สุวิทยากรณ์, 2534 : 32)

ทั้งนี้ได้กำหนดเกณฑ์ต่ำสุดของแบบสอบถามที่จะนำไปเก็บข้อมูลไว้ค่าล้มเหลวและฟ้าเท่ากับ 0.80 จากนั้นจึงได้นำแบบสอบถามดังกล่าวไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล (Data gathering)

การวิจัยครั้งนี้จัดขึ้นได้ดำเนินการตามขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

- ผู้วิจัยกำหนดสื่อข้อมูลเก็บรวบรวมข้อมูลจากสำนักงานบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ ไปยังสำนักงานสามัญศึกษา ทั้ง 8 จังหวัด ในสังกัด เอกการศึกษา 8
- จัดสร้างแบบสอบถามไปยังครุภัณฑ์ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ได้สุ่มเป็น กลุ่มตัวอย่าง โดยทางไปรษณีย์ โดยระบุชื่อผู้ให้ข้อมูลอย่างชัดเจน
- รวบรวมแบบสอบถามโดยขอความร่วมมือจากผู้กรอกแบบสอบถาม ส่งคืนทางไปรษณีย์ ภายในระยะเวลาที่กำหนด
- ผลปรากฏว่าได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาเป็นจำนวน 129 คน คิดเป็น ร้อยละ 87.16 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis of data)

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำข้อมูลที่รวบรวมมาได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำมาถอดรหัสเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำหรับทำการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (statistical package for the social sciences หรือ SPSS) โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- สถิติบรรยาย (descriptive statistics) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลในวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1 และข้อ 2 ซึ่งได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ฐานนิยม ค่าเบี่ยงเบน

มาตรฐานเพื่อพัฒนาสถานภาพส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของผู้ให้ข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการฝึกอบรมวิชาชีพ รายได้ และการได้รับความรู้จากสื่อมวลชน

2. การระบุความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรฯ โดยวิธีการคำนวณ นำหน้าคะแนนเฉลี่ย (weight mean score) ของระดับความต้องการในแต่ละระดับจากการใช้สูตร ซึ่งระบุใน ประมวล กตัญญู (ไม่ปรากฏที่พิมพ์ : 60) ดังนี้

$$WMS = \frac{5f_1 + 4f_2 + 3f_3 + 2f_4 + f_5}{TNR}$$

- WMS = คะแนนเฉลี่ยความต้องการในการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม
 f_1 = จำนวนผู้ให้ข้อมูลที่ตอบว่าต้องการมากที่สุด
 f_2 = จำนวนผู้ให้ข้อมูลที่เลือกตอบว่าต้องมาก
 f_3 = จำนวนผู้ให้ข้อมูลที่เลือกตอบว่าต้องการปานกลาง
 f_4 = จำนวนผู้ให้ข้อมูลที่เลือกตอบว่าต้องการน้อย
 f_5 = จำนวนผู้ให้ข้อมูลที่เลือกตอบว่าต้องการน้อยที่สุด
TNR = จำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด

3. สกิตติไคสแควร์ (chi-square test) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสถานภาพส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม กับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ของครุภัณฑ์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8

ระยะเวลาการวิจัย

(Research duration)

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์ 257 ถึงเดือน พฤษภาคม 2538 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 1 ปี 4 เดือน

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์

(RESULTS AND DISCUSSION)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อระบุความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม และปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์ต่อระดับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพของครุภัณฑ์ ในโรงเรียนพื้นที่ จำนวน 129 คน โดยได้เก็บรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 129 คน โดยส่งแบบสอบถามจำนวน 148 ฉบับ และได้รวมกลับคืนมา 129 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 87.16 ของแบบสอบถามที่ใช้เก็บรวมรวมข้อมูลทั้งหมด ซึ่งการนำเสนอผลการวิจัยครั้งนี้ได้จัดแยกนำเสนอเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอน 1 ส้านาฬาส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของครุภัณฑ์ในโรงเรียน มัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เอกการศึกษา 8

ตอน 2 ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ของครุภัณฑ์

ตอน 3 ปัจจัยทางส้านาฬาส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับ ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ของครุภัณฑ์

ตอน 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของ ครุภัณฑ์

ผลการวิจัยในแต่ละตอน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอน 1 ส้านาฬาส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของครุภัณฑ์ ในโรงเรียน มัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เอกการศึกษา 8

1.1 เพศ

ผลการวิจัยพบว่าผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 86.80 เป็นเพศชาย ส่วนอีกร้อยละ 13.20 เป็นเพศหญิง ทั้งนี้เป็นไปตามลักษณะการปฏิบัติงานในด้านวิชาชีพเกษตรกรรมนั้นเอง เนื่องจากว่าลักษณะของการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพเกษตรกรรมโดยทั่วไปนั้นจะเน้นหนักให้ผู้เรียนได้เรียนทั้งเนื้อหาวิชาการและฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะอย่างจริงจัง ลักษณะการปฏิบัติงานดังกล่าวจะต้องอาศัยกำลังกาย ตรากตรำ ปฏิบัติงานกลางแจ้งด้วยความอุตสาหะ ซึ่งเป็นลักษณะการปฏิบัติงานที่เหมาะสมสมกับเพศชายมากกว่า จึงทำให้ผู้เรียนวิชาชีพเกษตรกรรมส่วนมากเป็นเพศชาย

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (n = 129)	ร้อยละ
ชาย	112	86.80
หญิง	17	13.20
รวม	129	100.00

1.2 อายุ

การวิจัยครั้งนี้พบว่าผู้ให้ข้อมูลมีอายุมากที่สุด คือ 57 ปี และมีอายุน้อยที่สุด คือ 24 ปี โดยผู้ให้ข้อมูลเกินกว่าครึ่ง (ร้อยละ 55.00) มีอายุอยู่ในช่วง 31 - 37 ปี รองลงมา ร้อยละ 27.10 มีอายุอยู่ในช่วง 38 - 44 ปี ร้อยละ 9.30 มีอายุอยู่ในช่วงมากกว่า 44 ปีขึ้นไป และผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 8.60 มีอายุอยู่ในช่วง 24 - 30 ปี ตามลำดับ สำหรับอายุเฉลี่ยของผู้ให้ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 37 ปี และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.59 (ตาราง 4) จากผลการวิจัยอาจกล่าวได้ว่าอายุเฉลี่ยของครูเกษตรเป็นช่วงอายุที่เป็นผู้ใหญ่ (นิรันดร์ชัย พัฒนาวงศ์, 2528 : 88) และผู้ใหญ่ในวัยต่าง ๆ กันมีความมุ่งมั่นในชีวิตต่างกันจึงต้องการเนื้อหา และวิชาการเพื่อประโยชน์ของชีวิตต่างกัน

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (n = 129)	ร้อยละ
24 - 30 ปี	11	8.60
31 - 37 ปี	71	55.00
38 - 44 ปี	35	27.10
มากกว่า 44 ปีขึ้นไป	12	9.30
รวม	129	100.00

$$\bar{X} = 37 \quad S.D. = 5.59 \quad R = 24 - 57$$

1.3 สถานภาพสมรส

สถานภาพสมรสของผู้ให้ข้อมูลจากตาราง 5 พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ (ร้อยละ 80.60) รายงานว่าสมรสแล้ว รองลงมา r้อยละ 17.80 ระบุว่ามีสถานภาพโสด ส่วนอีกร้อยละ 1.60 รายงานว่ามีสถานภาพหย่าร้าง ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าครุภัณฑ์ส่วนใหญ่สมรสแล้ว ชั้นการสมรสแล้วนี้ เป็นตัวแปรที่สำคัญตัวแปรหนึ่งที่ทำให้พฤติกรรมของบุคคลแตกต่างกันไป (จิราพรรณ พินธริกุล, 2533 : 25) อันอาจจะมีผลต่อการแสดงออก ชั้นความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์แตกต่างกันด้วย

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน (n = 129)	ร้อยละ
โสด	23	17.80
สมรสแล้ว	104	80.60
หย่าร้าง	2	1.60
รวม	129	100.00

1.4 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของผู้ให้ข้อมูลจากตาราง 6 พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ (ร้อยละ 85.30) ระบุว่าจบการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาตามลำดับคือ ร้อยละ 10.80 จบการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และร้อยละ 3.90 จบการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี จากผลการวิจัยอาจกล่าวได้ว่าครูเกษตรส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นพระราชนมีสถานบันดูดศึกษาหลายแห่ง ได้เปิดโอกาสให้ครูประจำการที่ยังไม่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ได้ศึกษาต่อขณะที่ปฏิบัติงานไปด้วย เพื่อเพิ่มคุณวุฒิ จึงเป็นผลให้ครูเกษตรส่วนใหญ่เข้ารับการศึกษาต่อและสำเร็จการศึกษา ในระดับปริญญาตรี

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (n = 129)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	14	10.80
ปริญญาตรี	110	85.30
สูงกว่าปริญญาตรี	5	3.90
รวม	129	100.00

1.5 ประสบการณ์ในการสอน

ประสบการณ์ในการสอน หมายถึงระยะเวลาเป็นจำนวนปีที่เข้ามาปฏิบัติงานสอนวิชาชีพเกษตรกรรม ตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน ผลการวิจัยเกี่ยวกับประสบการณ์ในการสอนพบว่าผู้ให้ข้อมูลน้อยกว่าครึ่ง (ร้อยละ 43.40) ระบุว่ามีประสบการณ์ในการสอนอยู่ระหว่าง 8 – 14 ปี รองลงมา ร้อยละ 37.20 รายงานว่ามีประสบการณ์อยู่ระหว่าง 15 – 24 ปี ร้อยละ 17.10 มีประสบการณ์อยู่ระหว่าง 1 – 7 ปี และร้อยละ 2.30 รายงานว่ามีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 24 ปี ตามลำดับ โดยผู้ให้ข้อมูลมีประสบการณ์ในการสอนวิชาชีพเกษตรกรรมสูงสุดคือ 36 ปี และต่ำสุด คือ 1 ปี โดยมีประสบการณ์ในการสอนวิชาชีพเกษตรกรรมเฉลี่ย 13 ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.10 (ตาราง 7) ซึ่งในเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าครุภัณฑ์เกษตรมีประสบการณ์ในการสอนที่แตกต่างกัน ทั้งแม่สาวเหตุ มากจากกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้บรรจุข้าราชการครูในสาขาวิชาเอก-เกษตรกรรม ตั้งแต่ปี พ.ศ.2511 และปฏิบัติการสอนวิชาชีพเกษตรกรรมตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นมา (หน่วยศึกษานิเทศก์, 2533 : 7)

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน

ประสบการณ์ในการสอน	จำนวน (n = 129)	ร้อยละ
1 – 7 ปี	22	17.10
8 – 14 ปี	56	43.40
15 – 24 ปี	48	37.20
มากกว่า 24 ปีขึ้นไป	3	2.30
รวม	129	100.00

$$\bar{X} = 13 \quad S.D. = 6.10 \quad R = 1 - 36$$

1.6 ประสบการณ์ในการฝึกอบรม

ประสบการณ์ในการฝึกอบรมหมายถึงประสบการณ์ที่ผู้ให้ข้อมูลเคยเข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ตั้งแต่เริ่มปฏิบัติงานจนถึงปัจจุบัน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ในการสอนวิชาชีพเกษตรกรรม ผลการวิจัยในตาราง 8 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 61.20 ระบุว่าไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรม สำหรับผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 38.80 รายงานว่าเคยเข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม และให้เห็นว่าครุภัณฑ์ส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ทั้งนี้เป็นเพราะระบบข่าวสารการฝึกอบรมไม่ทั่วถึง และหน่วยงานมีงบประมาณจำกัดที่จะสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม จึงทำให้ไม่สามารถสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้ครุภัณฑ์เข้ารับการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมได้ ซึ่งเป็นเหตุให้ครุภัณฑ์ส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ในการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามประสบการณ์ในการฝึกอบรม

ประสบการณ์ในการฝึกอบรม	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรม	79	61.20
เคยเข้ารับการฝึกอบรม	50	38.80
รวม	129	100.00

1.7 รายได้

ผลการวิจัยในตาราง 9 พบว่าผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 33.30 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 7,501 - 9,500 บาท รองลงมา ร้อยละ 30.20 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 9,501 - 11,500 บาท ร้อยละ 23.30 มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 5,500 - 7,500 บาท และร้อยละ 13.20 มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 11,500 บาท ตามลำดับ รายได้ต่อเดือนสูงสุดของครุภัณฑ์คือ 16,000 บาท และต่ำสุดคือ 5,560 บาท รายได้เฉลี่ย 9,443 บาท และค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน 2,098.31 บาท ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ครุภัณฑ์มีรายได้ที่แตกต่างกันพอสมควร เมื่อเปรียบเทียบระหว่างผู้มีรายได้สูงกับผู้มีรายได้ต่ำ ทั้งนี้เป็นเพราะว่ามีอัตราของการรับราชการงานภายนอกต่างกันเพิ่มเอง ซึ่ง พฤติพย์ อุดมลิน (2527 : 72) ให้การแนะในเรื่องของรายได้ว่ารายได้ของครอบครัวของบุคคลเป้าหมายมีความสัมพันธ์กับความต้องการฝึกอบรม นั่นแสดงว่าครุภัณฑ์มีรายได้แตกต่างกัน อาจมีผลให้การแสดงออกถึงความต้องการฝึกอบรมวิชาชีวภัณฑ์ภาระกรรมแตกต่างกันได้ด้วย

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
5,500 - 7,500 บาท	30	23.30
7,501 - 9,500 บาท	43	33.30
9,501 - 11,500 บาท	39	30.20
มากกว่า 11,500 บาท	17	13.20
รวม	129	100.00

$$\bar{X} = 9,443 \quad S.D. = 2,098.31 \quad R = 5,560 - 16,000$$

1.8 การได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน

การได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน หมายถึงลักษณะที่ครุภัณฑ์ได้ใช้ประโยชน์จากแหล่งข้อมูลช่วงต่าง ๆ ได้แก่ รายการวิทยุการเกษตร รายการโทรทัศน์ การเกษตร บทความทางการเกษตรในหนังสือพิมพ์ รวมถึงรายการประจำสารคดี ช่วงและบทความต่าง ๆ ทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางการเกษตร โดยวัดเป็นจำนวนครั้งในการฟังและชมรายการวิทยุ โทรทัศน์ทางการเกษตรต่อเดือน และจำนวนครั้งในการอ่านบทความทางการเกษตรจากหนังสือพิมพ์ ในช่วงเดือนที่ผ่านมาพบว่า

ก. วิทยุทางการเกษตร

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน ประเภทรายการวิทยุทางการเกษตร พบว่าผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 32.60 ระบุว่าเคยรับฟังรายการวิทยุทางการเกษตร 1 – 9 ครั้งต่อเดือน รองลงมา คือร้อยละ 13.20 ระบุว่าเคยรับฟังรายการวิทยุทางการเกษตร 10 – 19 ครั้งต่อเดือน ร้อยละ 2.30 ระบุว่าเคยรับฟังรายการวิทยุทางการเกษตร 20 – 29 ครั้งต่อเดือน และผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 0.80 ระบุว่า เคยรับฟังรายการวิทยุทางการเกษตรมากกว่า 29 ครั้งต่อเดือนขึ้นไป โดยมีจำนวนครั้งของการรับฟังรายการวิทยุทางการเกษตรน้อยที่สุด คือ 1 ครั้งต่อเดือน และมากที่สุด 50 ครั้งต่อเดือน ส่วนผู้ให้ข้อมูลอีกร้อยละ 51.00 ระบุว่าไม่เคยรับฟังรายการวิทยุทางการเกษตรเลย (ตาราง 10) จำนวนครั้งเฉลี่ยต่อเดือนที่ผู้ให้ข้อมูลเคยรับฟังรายการวิทยุ คือ ประมาณ 7 ครั้ง โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.33 ซึ่งจัดว่าครุภัณฑ์รับฟังรายการวิทยุทางการเกษตรน้อย ก็นำใจมาสู่ความขาดจากลักษณะและเวลาของการปฏิบัติงาน ไม่สะดวกในการรับฟังรายการวิทยุ และวิทยุมีข้อจำกัดอยู่หลายประการ เช่น ไม่เพียงพอ ยากต่อการติดต่อสอบถามถ้าปัญหาความผิดพลาดฟังไม่เข้าใจ (เลี้ยง จันทร์สุข 2535 : 65)

ก. โครงการนักการเกษตร

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชนประเภท

รายการ โครงการนักการเกษตร พบร่วมกับให้ข้อมูลร้อยละ 41.90 ระบุว่าชั้นรายการ โครงการนักการเกษตรอยู่ระหว่าง 1 - 9 ครั้งต่อเดือน รองลงมา ร้อยละ 23.30 ระบุว่าชั้นรายการ โครงการนักการเกษตรอยู่ระหว่าง 10 - 19 ครั้งต่อเดือน ร้อยละ 10.10 ระบุว่าชั้นรายการ โครงการนักการเกษตร 20 - 29 ครั้งต่อเดือน และผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 9.60 ระบุว่าชั้นรายการ โครงการนักการเกษตรมากกว่า 29 ครั้งต่อเดือน สำหรับจำนวนครั้งต่อที่สุด คือ 1 ครั้งต่อเดือน และสูงที่สุด คือ 50 ครั้งต่อเดือน ส่วนผู้ให้ข้อมูลอีกร้อยละ 16.29 ระบุว่าไม่เคยชั้นรายการ โครงการนักการเกษตรเลย จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ผู้ให้ข้อมูลระบุว่าเคยชั้นรายการ โครงการนักการเกษตร คือประมาณ 11 ครั้งต่อเดือน โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.46 แสดงให้เห็นว่าครุภารตัวรับชมรายการ โครงการนักการเกษตรปานกลาง ทั้งนี้เป็นเพราะว่ารายการ โครงการนักการเกษตรมีอยู่ในปัจจุบันมีการออกอากาศอยู่หลายรายการ มีช่วงเวลาในการออกอากาศ เหมาะสมที่ครุภารตสามารถรับชมได้โดยสะดวก แต่เมื่อพิจารณาจำนวนครั้งของการได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชนประเภทรายการ โครงการนักการเกษตร พบร่วมกับค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสูง แสดงให้เห็นว่าจำนวนครั้งของการรับชมรายการ โครงการนักการเกษตร ของครุภารตมีความแตกต่างกันมาก ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากครุภารตมีความสนใจในการรับความรู้จากสื่อสารมวลชนแต่ละประเภทแตกต่างกันไป ซึ่งสอดคล้องกับ อำนวย ศิลวัตร (2527 : 118) ที่ได้รายงานผลเกี่ยวกับความรู้ทางด้านการเกษตร ระบุว่าประชากรส่วนมากอาศัยโครงการนัก วิทยุ หนังสือพิมพ์ มากกว่าแหล่งความรู้อย่างอื่นในท้องถิ่นของตน

ค. หนังสือพิมพ์

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน ประเภท

บทความทางการเกษตรจากหนังสือพิมพ์ พบร่วมกับให้ข้อมูลร้อยละ 31.76 รายงานว่าเคยอ่านบทความทางการเกษตรจากหนังสือพิมพ์ 1 - 9 ครั้งต่อเดือน รองลงมาตามลำดับ

คือร้อยละ 22.50 ระบุว่าเคยอ่านบทความทางการเกษตรจากหนังสือพิมพ์ 10 - 19 ครั้ง ต่อเดือน ผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 13.20 ระบุว่าเคยอ่านบทความทางการเกษตรจากหนังสือพิมพ์ 20 - 29 ครั้งต่อเดือน และผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 12.50 ระบุว่าเคยอ่านบทความทางการเกษตรจากหนังสือพิมพ์มากกว่า 29 ครั้งต่อเดือน โดยมีจำนวนครั้งของการอ่านบทความทางการเกษตรจากหนังสือพิมพ์อยู่คือ 1 ครั้งต่อเดือน และมากที่สุด คือ 50 ครั้งต่อเดือน ส่วนผู้ให้ข้อมูลอีกร้อยละ 20.16 ระบุว่าไม่เคยอ่านบทความทางการเกษตรจากหนังสือพิมพ์เลย จำนวนค่าเฉลี่ยที่ผู้ให้ข้อมูลระบุว่าเคยอ่านบทความทางการเกษตรจากหนังสือพิมพ์ประมาณ 13 ครั้งต่อเดือน โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.63 แสดงให้เห็นว่าครุภัณฑ์ให้ความสนใจในการอ่านบทความทางการเกษตรจากหนังสือพิมพ์ปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาจำนวนครั้งของการได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชนประเภทบทความทางการเกษตรจากหนังสือพิมพ์พบว่ามีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสูง แสดงว่าจำนวนครั้งของการอ่านบทความทางการเกษตรจากหนังสือพิมพ์ของครุภัณฑ์มีความแตกต่างกันมาก ซึ่งเป็นเพราะลักษณะการรับความรู้ทางการเกษตรจากสื่อสารมวลชนมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลนั่นเอง (ตาราง 10) เนื่องจากหาอ่านได้ง่ายสามารถอ่านได้หลาย ๆ ครั้งจนเกิดความเข้าใจ เพราะว่าบทความเป็นความเรียงที่เขียนขึ้นโดยมีหลักฐานข้อเท็จจริง (วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์, 2532 : 107)

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามการได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน

การได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน	จำนวน	ร้อยละ
ก. วิทยุทางการเกษตร		
ไม่เคยรับฟัง	66	51.00
เคยรับฟัง 1 - 9 ครั้งต่อเดือน	42	32.60
เคยรับฟัง 10 - 19 ครั้งต่อเดือน	17	13.20
เคยรับฟัง 20 - 29 ครั้งต่อเดือน	3	2.30
เคยรับฟังมากกว่า 29 ครั้งต่อเดือนขึ้นไป	1	0.80
$\bar{X} = 7$ S.D. = 7.33 R = 1 - 50		
ก. โทรทัศน์ทางการเกษตร		
ไม่เคยรับชม	21	16.29
เคยรับชม 1 - 9 ครั้งต่อเดือน	54	41.90
เคยรับชม 10 - 19 ครั้งต่อเดือน	30	23.30
เคยรับชม 20 - 29 ครั้งต่อเดือน	13	10.10
เคยรับชมมากกว่า 29 ครั้งต่อเดือนขึ้นไป	11	9.60
$\bar{X} = 11$ S.D. = 9.46 R = 1 - 50		
ค. หนังสือพิมพ์		
ไม่เคยอ่าน	26	20.16
เคยอ่าน 1 - 9 ครั้งต่อเดือน	41	31.70
เคยอ่าน 10 - 19 ครั้งต่อเดือน	29	22.50
เคยอ่าน 20 - 29 ครั้งต่อเดือน	17	13.20
เคยอ่านมากกว่า 29 ครั้งต่อเดือนขึ้นไป	16	12.50
$\bar{X} = 13$ S.D. = 10.63 R = 1 - 50		

ตอน 2 ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา เทศกาลศึกษา 8

ความต้องการฝึกอบรม (training needs) เป็นการแสดงออกชี้ความปรารถนาในการเรียนรู้และความชำนาญเพื่อวัตถุประสงค์อย่างโดยอ้างหนึ่ง โดยมุ่งให้คนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ และเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนไปในทางที่ต้องการ (อุทัย บริญโญ, 2531 : 174) ซึ่งจากล่าสุดได้ว่าการศึกษาความต้องการของบุคคลก็เพื่อจะได้เข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ ความต้องการของบุคคลมีทั้งความต้องการทางกายภาพและความต้องการทางจิตใจหรือสังคม ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ได้กล่าวถึงความต้องการหันฐานซึ่งเป็นความต้องการที่ควรจะได้รับการตอบสนองก่อนจะได้รับความต้องการในระดับสูงต่อไป ความต้องการที่สำคัญของบุคคลหนึ่งอาจไม่ใช่ความสำคัญของอีกคนหนึ่งก็ได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงควรพิจารณาว่าคุณลักษณะที่แตกต่างของบุคคลเนื่องให้การตอบสนองได้ถูกต้อง ดังนั้นครุภัณฑ์จะแสดงออกชี้ความต้องการเกี่ยวกับการฝึกอบรมในระดับใดนั้นยอมขอนอยู่กับความพอใจหรือเห็นว่ามีคุณค่าและความต้องการ ซึ่งเป็นตัวอย่างช่วยกำหนดกิจกรรมของบุคคลในการเลือกทำหรือเลือกปฏิบัติ เป็นประการสำคัญ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาวิชาฝึกอบรม ด้านวิทยากรฝึกอบรม ด้านวิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรมและด้านสื่อ และอุปกรณ์ในการฝึกอบรม โดยระบุระดับความต้องการ 5 ระดับ คือ

ระดับความต้องการ	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

จากนั้นนำค่าคะแนนที่ได้มาคำนวณค่าเฉลี่ย (weight mean score) โดยมีเกณฑ์เพื่อแปลผลดังนี้

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	หมายถึง
4.21 – 5.00	ครุเกษตรมีความต้องการตามข้อความนี้ในระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20	ครุเกษตรมีความต้องการตามข้อความนี้ในระดับมาก
2.01 – 3.40	ครุเกษตรมีความต้องการตามข้อความนี้ในระดับปานกลาง
1.81 – 2.00	ครุเกษตรมีความต้องการตามข้อความนี้ในระดับน้อย
1.00 – 1.80	ครุเกษตรมีความต้องการตามข้อความนี้ในระดับน้อยที่สุด
สำหรับผลการวิจัยได้นำเสนอความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมในแต่ละด้าน ตามรายละเอียดดังนี้	
2.1 ด้านเนื้อหาวิชาฝึกอบรม	

ความต้องการฝึกอบรม เป็นการแสดงออกชี้แจงพฤติกรรมเกี่ยวกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ในด้านที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา เพื่อเพิ่มพูนความรู้หรือประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมของครุเกษตร ในอันที่จะนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่ง ๆ ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่าผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 45.74 ระบุว่ามีความต้องการเนื้อหาวิชาที่ใช้ในการฝึกอบรมวิชาชีพในระดับปานกลางรองลงมาคือร้อยละ 29.46 ระบุว่ามีความต้องการเนื้อหาวิชาที่ฝึกอบรมในการฝึกอบรมในระดับมาก ส่วนร้อยละ 20.16 ระบุว่ามีความต้องการเนื้อหาวิชาที่ใช้ในการฝึกอบรมในระดับมากที่สุด และผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 2.32 ระบุว่ามีความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมในด้านเนื้อหาวิชาที่ฝึกอบรมในระดับน้อยและน้อยที่สุดตามลำดับ (ตาราง 11) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้กล่าวได้ว่าครุเกษตรน้อยกว่าครั้ง คือร้อยละ 45.74 มีความต้องการในด้านเนื้อหาวิชาฝึกอบรมในระดับปานกลาง เนื่องจากครุเกษตร

มีความต้องการด้านเนื้อหาวิชาฝึกอบรมในระดับปานกลาง เนื่องจากครุเกษตรต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานให้มากกว่าเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องการนำความรู้ด้านเนื้อหาวิชาไปปรับปรุงระบบการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานผู้สอน ซึ่งการฝึกอบรมนี้เป็นวิธีการหนึ่งที่จะสร้างความรู้และประสบการณ์ในการประกอบอาชีวศึกษาและเฉพาะเจาะจง (สมพงษ์ เกษมสิน, 2526 : 77) โดยพิจารณาผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 12 ตามเนื้อหาวิชาจะบุกจึงความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมในด้านเนื้อหาวิชาฝึกอบรม พบว่าเนื้อหาวิชากลุ่มดังกล่าวมีจำนวน 20 เนื้อหาวิชา คือการเลี้ยงไก่ไข่ การเลี้ยงผึ้ง การผลิตแกสชีวนภาพ การเลี้ยงไก่เนื้อ งานน้ำดื่มฟาร์ม การสหกรณ์ การเลี้ยงลักษณะปีกเฉพาะอย่าง การผลิตลูกสัตว์ปีก เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น การเลี้ยงโคนม การเลี้ยงเป็ด การเลี้ยงสุกรชน การเลี้ยงโคเนื้อ การปลูกพืชไร่เศรษฐกิจ การผลิตลูกสุกร การเลี้ยงโคชน การเพาะเลี้ยงกุ้งน้ำจืด การเพาะเลี้ยงลูกกุ้งและการปลูกข้าว ทั้งนี้เนื่องจากเนื้อหาวิชากลุ่มดังกล่าวมีความสอดคล้องเหมาะสมสมกับสภาพท้องถิ่น ตลอดจนเหมาะสมกับศักยภาพของการจัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา โดยครุเกษตรสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนต่อไปได้

ตาราง 11 จำนวน ร้อยละและระดับความต้องการของผู้ให้ข้อมูลด้านเนื้อหาวิชาฝึกอบรม

ช่วงคะแนน	ผู้ให้ข้อมูล	ระดับความต้องการ	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
4.20 – 5.00	26	20.16	มากที่สุด
3.41 – 4.20	38	29.46	มาก
2.01 – 3.40	59	45.74	ปานกลาง
1.81 – 2.00	3	2.32	น้อย
1.00 – 1.80	3	2.32	น้อยที่สุด

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการด้านเนื้อหาวิชาฝึกอบรมของครุภัณฑ์

อันดับ	เนื้อหาวิชา	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1	การปลูกไม้ดอกไม้ประดับ	4.36	.78
2	การจัดสวน	4.30	.84
3	การปลูกไม้ตัดดอก	4.29	.64
4	การปลูกไม้ประดับ	4.24	.86
5	การผลิตพันธุ์ไม้	4.14	1.10
6	การผลิตกล้าไม้	4.00	1.21
7	การปลูกไม้ผลเศรษฐกิจทั่วไป	3.84	1.12
8	การเพาะเต็ตัวยเทคโนโลยี	3.81	1.20
9	การเพาะเลี้ยงลูกปุลา	3.76	.90

ตาราง 12 (ต่อ)

อันดับ	เนื้อหาวิชา	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
10	การผลิตเชือกหีบ	3.74	.98
11	ปูนดิจานอาชีพ	3.74	1.00
12	การเลี้ยงปลาน้ำจืด	3.69	.95
13	การเพาะเห็ดตัวขยายสุดผสม	3.61	1.01
14	การบริการงานเกษตร	3.57	1.19
15	การเพาะเห็ดอย่างง่าย	3.54	1.10
16	การประกอบธุรกิจขนาดเล็ก	3.53	.94
17	การปลูกไม้เนื้ออ่อนและสวนปา	3.52	1.11
18	การปลูกพืชผักทั่วไป	3.50	.82
19	การปลูกไม้ผลประเภทล้มลุก	3.50	1.00
20	การปลูกพืชสมุนไพร	3.47	1.07
21	การปลูกผักสวนครัว	3.45	.94
22	การผลิตหน้าสานาม	3.43	1.04
23	การเลี้ยงไก่เนื้อ	3.43	1.04
24	การเลี้ยงไก่ไข่	3.36	1.12
25	การเลี้ยงผึ้ง	3.36	.86
26	การผลิตแกสชีวภาพ	3.31	.96
27	การเลี้ยงไก่เนื้อ	3.29	1.03
28	งานัญชีฟาร์ม	3.29	.86
29	การสหกรณ์	3.26	.83
30	การเลี้ยงสัตว์ปีกเฉพาะอย่าง	3.25	.98
31	การผลิตลูกสัตว์ปีก	3.22	.87
32	เศรษฐศาสตร์พัฒนา	3.21	.99

ตาราง 12 (ต่อ)

อันดับ	เนื้อหาวิชา	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
33	เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น	3.16	.84
34	การเลี้ยงโคไทย	3.09	1.17
35	การเลี้ยงเป็ด	3.08	.96
36	การเลี้ยงสุกรชนิด	3.04	.94
37	การเลี้ยงโคเนื้อ	3.03	.90
38	การปลูกพืชไร่เศรษฐกิจ	3.00	1.21
39	การผลิตกลอกสุกร	2.98	.95
40	การเลี้ยงโคชนุ่ม	2.98	.86
41	การเพาะเลี้ยงกังน้ำ济ด	2.95	.95
42	การเพาะเลี้ยงลูกกัง	2.81	1.03
43	การปลูกข้าว	2.64	1.25
คะแนนเฉลี่ยรวม		3.45	

2.2 ด้านวิทยาการฝึกอบรม

วิทยาการฝึกอบรม เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมการฝึกอบรม จะต้องมีความรู้ความเข้าใจ และมีประสบการณ์ในการจัดการฝึกอบรมเป็นอย่างดี เป็นที่ยอมรับของผู้เข้าอบรม ตลอดจนมีความสามารถในการจัดประสบการณ์ในการฝึกอบรมให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เกิดการเรียนรู้อย่างจริงจัง การศึกษาเรื่องความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมด้านวิทยาการฝึกอบรม ก็เพื่อที่จะได้ทราบว่าคุณสมบัติของวิทยาการฝึกอบรมตามความต้องการของครุภัณฑ์ชั้น เป็นผู้ให้ข้อมูลนี้มีลักษณะอย่างไร จากการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 63.56 ระบุว่ามีความต้องการด้านวิทยาการฝึกอบรมในระดับมาก รองลงมาคือร้อยละ 27.91 ระบุว่ามีความต้องการด้านวิทยาการฝึกอบรมในระดับปานกลาง และผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 8.53 ระบุว่ามีความต้องการด้านวิทยาการฝึกอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด (ตามตาราง 13)

ผลการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ (ร้อยละ 63.56)

มีความต้องการวิทยากรฝึกอบรมในระดับมาก โดยพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 14 พบว่าครุภेतรมีความต้องการวิทยากรที่มีความสามารถในการใช้สื่อประกอบเป็นอย่างดี และต้องทราบข้อมูลพื้นฐานของผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้วยเพื่อประโยชน์ในการสื่อสารที่ถูกต้องตรงกัน ซึ่งในที่นี้ควรจะให้ศึกษานิเทศก์ฝ่ายเกษตรเป็นผู้ดำเนินการฝึกอบรม เพราะเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับครุภेतร ในฐานะผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการฝึกอบรมวิชาชีพให้กับครุภेतรโดยตรง (หน่วยศึกษานิเทศก์, 2533 : 56) นอกจากนี้ยังพบว่าครุภेतรมีความต้องการวิทยากรที่มีจำนวนมากพอ กับผู้เข้ารับการฝึกอบรม ตลอดจนเมื่อผู้ช่วยวิทยากรเพื่อช่วยให้คำแนะนำเกี่ยวกับขั้นตอนในการปฏิบัติตัว จึงทำให้การฝึกอบรมมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้นนั่นเอง

เหตุผลที่ครุภेतรมีความต้องการด้านวิทยากรในระดับมาก เนื่องจากวิทยากรฝึกอบรมเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ในระหว่างการฝึกอบรมซึ่งอาจกล่าวได้ว่าความสำเร็จของการฝึกอบรมส่วนหนึ่งนั้น มีผลมาจากการรู้ความสามารถและคุณลักษณะต่าง ๆ ของวิทยากรฝึกอบรมด้วยเช่นกัน

ตาราง 13. จำนวน ร้อยละและระดับความต้องการของผู้ให้ข้อมูลด้านวิทยากรฝึกอบรม

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	ผู้ให้ข้อมูล	ระดับความต้องการ	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
4.21 – 5.00	11	8.53	มากที่สุด
3.41 – 4.20	82	63.56	มาก
2.01 – 3.40	36	27.91	ปานกลาง
รวม	129	100	

**ตาราง 14 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการด้านวิทยากร
ฝึกอบรมของครุเทชตร**

อันดับ	ข้อความ	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1	เจ้าของกิจการที่ประสบความสำเร็จเป็นผู้ให้ความรู้โดยตรง	4.53	.61
2	วิทยากรที่มีมนุษยสัมพันธ์สูงย่อมจะสามารถบรรยายเนื้หาสาระได้ไม่น่าเบื่อ	4.26	.84
3	วิทยากรควรมีความสามารถในการใช้สื่อประกอบอย่างเหมาะสม	4.18	.81
4	ควรมีผู้ช่วยวิทยากรคอยให้บริการแนะนำขั้นตอนการปฏิบัติ	4.09	.76
5	วิทยากรควรมีข้อมูลเพื่อนฐานของผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้วย	3.99	.87
6	วิทยากรควรมีจำนวนมากพอ กับผู้เข้ารับการฝึกอบรม	3.64	.96
7	ควรให้ศึกษาในเชิงลึกฝ่ายเกษตรกรรมเป็นผู้ดำเนินการฝึกอบรม	3.60	.97
8	วิทยากรที่เป็นครุเทชตรด้วยกันน่าจะทำให้การฝึกอบรมมีประสิทธิภาพมากกว่า	3.12	1.09
9	วิทยากรควรมีความรู้สูงกว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมซึ่งจะน่าเชื่อถือ	2.92	1.14
10	วิทยากรควรมีความรู้มากกว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมซึ่งจะมีความน่าเชื่อถือ	2.78	1.18
คะแนนเฉลี่ยรวม		3.50	

2.3 ด้านวิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรม

วิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรม เป็นวิธีการหรือรูปแบบในการจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้การจัดการฝึกอบรมบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ฉะนั้นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการกำหนดวิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรมจะต้องวางแผนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่างสอดคล้องเหมาะสม โดยมุ่งเป้าหมายของการจัดกิจกรรมเป็นสำคัญเพื่อให้การจัดการฝึกอบรมมีประสิทธิภาพและบรรลุผลตามที่ตั้งไว้ จากผลการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 47.29 ระบุว่ามีความต้องการ ในด้านวิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือร้อยละ 43.41 ระบุว่ามีความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมในด้านวิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรมในระดับมาก และผู้ให้ข้อมูลร้อยละ 9.30 ระบุว่ามีความต้องการด้านวิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรมในระดับปานกลาง (ตาราง 15)

ผลการวิจัยในครั้งนี้ทำให้พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความต้องการในด้านวิธีการและขั้นตอนในการฝึกอบรมในระดับมากที่สุด และระดับมาก โดยเมื่อนิจารณาจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 16 ตามข้อความที่ระบุความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมด้านวิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรม พบว่าครุภัณฑ์ความต้องการให้มีการใช้เทคโนโลยีและวิธีการฝึกอบรมหลาย ๆ วิธี คือ กิจกรรมบรรยาย สาธิต ตลอดจนการฝึกปฏิบัติ ต้องการให้มีการจัดทัศนศึกษาสถานประกอบการไว้ในตารางการฝึกอบรมด้วย นอกจากนี้ครุภัณฑ์ความต้องการให้มีการปรับปรุงระบบการเบิกจ่ายค่าใช้จ่าย ตลอดจนสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม และต้องการให้มีการประเมินผลหลังการฝึกอบรมเพื่อจะได้ทราบถึงข้อบกพร่องของการจัดการฝึกอบรมอีกด้วย

เหตุผลที่ครุภัณฑ์ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ในด้านวิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรม ในระดับมากที่สุด และระดับมาก เนื่องมาจากขั้นตอนและวิธีการในการฝึกอบรมเป็นลิ่งสำคัญและเป็นตัวกำหนดความสำเร็จของการจัดการฝึกอบรม ดังนั้นครุภัณฑ์ความต้องการให้มีการใช้เทคโนโลยีและวิธีการฝึกอบรมหลาย ๆ วิธี เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายอีกทั้งการกำหนดครุภัณฑ์หรือวิธีการฝึกอบรมนั้นจะต้องคำนึงถึงความสอดคล้อง

เนมจะส่งกับเนื้อหาวิชาที่ฝึกอบรมด้วยเช่นกัน ส่วนครุภัณฑ์ที่ต้องการให้มีการจัดทัศนศึกษา นั้น อาจเป็นเพราะกิจกรรมการทัศนศึกษาสถานประกอบการนั้นช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เห็นสภาพจริงนอกเหนือจากการจัดประสบการณ์ในห้องฝึกอบรมแล้ว เป็นการส่งเสริมความเข้าใจที่ถูกต้องยิ่งขึ้น อีกประการหนึ่งคือครุภัณฑ์ความต้องการให้มีการปรับปรุงระบบการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายให้มีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น คงเป็นผลมาจากการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเข้ารับการฝึกอบรมในระบบราชการนั้นจะต้องมีรูปแบบวิธีการที่ละเอียดรอบคอบ ต้องสามารถตรวจสอบได้ และป้องกันการทรยศที่อาจจะเกิดขึ้น เป็นผลให้ครุภัณฑ์ความรู้สึกว่าระบบดังกล่าวมีความไม่คล่องตัวเท่าที่ควรนั้นเอง ส่วนความต้องการที่จะให้มีการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมนั้น มีสาเหตุมาจากการเข้ารับการฝึกอบรมนั้น จะต้องเสียค่าใช้จ่ายต่าง ๆ มากมาย นอกจากที่ต้องมีรายเบียนการเบิกจ่ายที่ไม่คล่องตัวแล้ว หน่วยงานยังอาจมีข้อจำกัดเรื่องงบประมาณที่จะสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม จึงเป็นเหตุให้ครุภัณฑ์และความต้องการอย่างให้เป็นไปอย่างน้อย ๆ ได้ให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม ก็จะเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ สำหรับความต้องการให้มีการประเมินผลหลังการฝึกอบรมนี้ก็เพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาและข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงการจัดการฝึกอบรมให้เกิดประสิทธิภาพยิ่ง ๆ ขึ้นไปอีก

ตาราง 15 จำนวน ร้อยละและระดับความต้องการของผู้ให้ข้อมูลด้านวิธีการและขั้นตอน

การฝึกอบรม

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	ผู้ให้ข้อมูล	ระดับความต้องการ	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
4.21 – 5.00	61	47.29	มากที่สุด
3.41 – 4.20	56	43.41	มาก
2.01 – 3.40	12	9.30	ปานกลาง
รวม	129	100	

ตาราง 16 ค่าคะแนนเฉลี่ยค่าเบี้ยงเบนมาตรฐานของความต้องการด้านวิธีการและขั้นตอนในการฝึกอบรม

อันดับ	ชื่อความ	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน
1	การใช้เทคนิคและวิธีการฝึกอบรม ฯ วิธีเป็นสิ่งที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการฝึกอบรม	4.50 .72
2	การทัศนศึกษาสถานประกอบการความมีในตารางการฝึกอบรม	4.41 .78
3	ความมีการประเมินผลหลังการฝึกอบรมเพื่อทราบถึงข้อบกพร่อง	4.33 .73
4	ในการฝึกอบรมแต่ละครั้งความมีการสนับสนุนในด้านงบประมาณจากหน่วยงานอื่น ๆ ด้วย	4.37 .77
5	การเบิก-จ่ายค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมแต่ละครั้งความมีการปรับปรุงให้มีความคล่องตัวมากขึ้น	4.40 .72
6	ความมีการทดสอบความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรมเพื่อเป็นการกระตุ้นผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้ทราบถึงข้อบกพร่องของตนเอง	4.08 .92
7	ท่านต้องการให้มีการจัดฝึกอบรมในช่วงปิดภาคเรียน	3.95 1.06
8	ความมีการจัดทำหนังสือส่องตัวหลังจากเสร็จสิ้นการฝึกอบรม	3.95 .94
9	ท่านต้องการจะได้รับใบประกาศนียบัตรหลังจากการฝึกอบรม	3.74 1.18
10.	การฝึกอบรมจะได้ผลดีมากถ้ามีการจัดรายการนันหน้าการประกอบ	3.45 1.10
คะแนนเฉลี่ยรวม		4.12

2.4 ด้านสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรม

สื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรมเป็นส่วนที่ใช้เสริมให้เกิดความเข้าใจหรือเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ชี้งในการจัดการฝึกอบรมเน้นยมใช้สื่อและอุปกรณ์หลายประเภท อาทิ สื่อประเภทตัวอย่างของจริง วิดีโอศูนย์ สไลด์ รูปภาพ หรือแผนภูมิ เครื่องฉายภาพข้ามเครื่อง เป็นต้น นอกจากนี้แล้วยังรวมถึงอุปกรณ์ที่ใช้ในการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ด้วย จากรезультатการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลเกินกว่าครึ่ง (ร้อยละ 52.72) ระบุว่ามีความต้องการในด้านสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรมในระดับมาก รองลงมาคือร้อยละ 34.88 ระบุว่ามีความต้องการเกียวกับสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรมในระดับมากที่สุด และร้อยละ 12.40 ระบุว่ามีความต้องการด้านสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรมในระดับปานกลาง (ตาราง 17)

ผลการวิจัยในครั้งที่ ๒ ให้ทราบว่าผู้ให้ข้อมูลเกินกว่าครึ่ง (ร้อยละ 52.72) มีความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมด้านสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรมในระดับมาก และเมื่อพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 18 ตามข้อความที่ระบุความต้องการด้านสื่อและอุปกรณ์ พบว่าครูเกษตรต้องการสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรมในเนื้อหาวิชาฝึกอบรมทั้ง 4 กลุ่มคล้ายคลึงกัน คือ ต้องการสื่อประเภทสไลด์ รูปภาพหรือแผนภูมิและเครื่องฉายภาพข้ามเครื่อง

เหตุผลที่ครูเกษตรมีความต้องการในด้านสื่อและอุปกรณ์ฝึกอบรมประเภท สไลด์ รูปภาพหรือแผนภูมิและเครื่องฉายภาพข้ามเครื่อง ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากสื่อประเภทสไลด์มีราคาไม่แพงมากนัก สามารถหาซื้อไว้ใช้งานได้ ตลอดจนมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาชีพเกษตรกรรม นอกจากนี้แล้วสื่อประเภทภาพหรือแผนภูมิยังมีความเหมาะสมในด้านการจัดเตรียมได้ง่ายและสะดวก แม้ในสถานที่ที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ สร้างเครื่องฉายภาพข้ามเครื่องนั้นก็เป็นที่นิยมใช้ประกอบการบรรยาย ในส่วนของเนื้อหาผู้เรียนสามารถติดตามเนื้อหาสาระได้ทัน และเสริมความเข้าใจได้ เช่นกัน

ตาราง 17 จำนวน ร้อยละและระดับความต้องการของผู้ให้ข้อมูลด้านสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรม

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	ผู้ให้ข้อมูล	ระดับความต้องการ	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
4.21 – 5.00	45	34.88	มากที่สุด
3.41 – 4.20	68	52.72	มาก
2.01 – 3.40	16	12.40	ปานกลาง
รวม	129	100	

ตาราง 18 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี้ยงเบนมาตรฐานของความต้องการด้านสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรม จำแนกตามประเภทของสื่อ

กลุ่มนิءอหัววิชา	ลำดับ	ประเภทของสื่อ	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน
ก. กลุ่มงานผลิต	1	ตัวอย่างของจริง	4.65	.76
	2	วิดีโอศิร์น	4.51	.74
	3	สไลด์	3.70	1.04
	4	รูปภาพหรือแผนภูมิ	3.54	1.03
	5	เครื่องฉายภาพเข้ามารีไซค์	3.53	.97

ตาราง 18 (ต่อ)

กลุ่มเนื้อหาวิชา	ลำดับ	ประเภทของสื่อ	ค่าคะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน
ข. กลุ่มงานบริการ	1	ตัวอย่างของจริง	4.50	.83
	2	วิดีโอคั้ม	4.50	.76
	3	สไลด์	3.83	.92
	4	รูปภาพหรือแผนภูมิ	3.71	1.07
	5	เครื่องฉายภาพพื้นที่ห้องศรีษะ	3.60	.93
ค. กลุ่มงานเสริมงานผลิตและบริการ	1	ตัวอย่างของจริง	4.51	.84
	2	วิดีโอคั้ม	4.43	.81
	3	สไลด์	3.81	.96
	4	รูปภาพหรือแผนภูมิ	3.67	1.03
	5	เครื่องฉายภาพพื้นที่ห้องศรีษะ	3.60	.93
ง. กลุ่มงานอาชีพอิสระระหว่างเรียน	1	ตัวอย่างของจริง	4.64	.65
	2	วิดีโอคั้ม	4.47	.84
	3	สไลด์	3.88	.92
	4	รูปภาพหรือแผนภูมิ	3.81	.99
	5	เครื่องฉายภาพพื้นที่ห้องศรีษะ	3.62	.98
คะแนนเฉลี่ยรวม			4.70	

สำหรับข้อความอื่น ๆ เกี่ยวกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีฟเกษตรกรรมใน
ด้านสื้อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรมนั้น เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ในตาราง 19 พบว่า
ผู้ให้ข้อมูลมีความต้องการให้มีการจัดเตรียมอุปกรณ์ที่จะอำนวยความสะดวกในการฝึกอบรมไว้
อย่างเพียงพอ ตลอดจนต้องการให้มีการจัดสถานที่ในการฝึกอบรมให้มีบรรยากาศในการ
เรียนรู้เป็นอย่างดี มีสื่อประกอบอย่างหลากหลาย เพื่อเสริมความรู้และความเข้าใจแก่
ผู้เข้ารับการฝึกอบรม นอกจากนี้ยังต้องการให้มีการใช้สื่อประเภท ไลต์มัลติชิปและวิดีโองาน
ประกอบในการสรุปรายงานเพื่อเพิ่มความเข้าใจในเนื้หาที่ฝึกอบรมยังชั้นนั้นเอง

เหตุผลที่ครูเกษตรมีความต้องการด้านล่อและอุปกรณ์ฝึกอบรมในระดับมาก
ก็สุด เป็นเพราะครูเกษตรต้องการให้มีการจัดเตรียมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกความสะอาดวากอย่างเนี้ยงพอ
เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในระหว่างการฝึกอบรม ส่วนในด้านสถานที่ฝึกอบรมนั้นจะต้องมีบรรยากาศ
ในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี คือจะต้องจัดเตรียมห้องบรรยายต่าง ๆ อย่างเนี้ยงพอ มี
บรรยากาศดี ไม่มีเสียงรบกวน สื่อที่ใช้ประกอบจะต้องมีอย่างหลากหลาย เพราะจะช่วย
กระตุ้นความสนใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมและช่วยเสริมความเข้าใจได้ด้วย นอกจากนี้
แล้วการใช้สื่อประเภทสไลด์มัลติชิ้น วิดีทัศน์ประกอบการฝึกอบรม นับว่ามีความเหมาะสมสม
กับการฝึกอบรมวิชาชีวเกษตรกรรมมาก เนื่องจากว่าครูเกษตรต้องการสื่อที่มีความสอดคล้อง
กับเนื้อหาการฝึกอบรม และสามารถเสริมให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาของเรื่องที่ฝึกอบรม
ได้เป็นอย่างดี

ตาราง 19 ค่าคงແນະเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการด้านสื่อและอุปกรณ์ใน
การฝึกอบรมเกี่ยวกับข้อความอื่น ๆ

ลำดับ	ข้อความ	ค่าคงແນະเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
1	ความอุปกรณ์ที่จำเป็นตามความต้องการในการฝึกอบรมอย่างเพียงพอ	4.69	.60
2	สถานที่ใช้ในการฝึกอบรมความบัน្តารยาการ ในการเรียนรู้เป็นอย่างดี	4.64	.62
3	การให้สื่อประกอบความมีหลักหลายเพื่อ สามารถให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้เข้า รับการฝึกอบรมเป็นอย่างดี	4.45	.70
4	สไลด์มัลติชั่นเป็นสื่อที่จะสร้างความ เข้าใจในเนื้อหาสาระแก่ผู้เข้ารับการ ฝึกอบรมมากที่สุด	4.21	.78
5	การใช้วิดีทัศน์ประกอบในการสรุปเรื่อง จะเพิ่มความเข้าใจในเรื่องที่ฝึกอบรม มากที่สุด	4.57	.66
6	ในการจัดการฝึกอบรมความมีส่วนของ นิกรรศการเพื่อเสริมความรู้แก่ผู้เข้า รับการฝึกอบรม	4.03	.90
ค่าคงແນະเฉลี่ยรวม		4.43	

ตอน 3 ปัจจัยทางสถานภาพส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม ที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม

การศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสถานภาพส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม กับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์ ได้ตั้งสมมุติฐานคือปัจจัยเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์ในโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษา ขนาดการศึกษา 8 มัตตังนี้คือ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการฝึกอบรม รายได้ และการได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน โดยใช้สถิติเคลสแคร์ (chi-square test)

ผลการวิเคราะห์ในตาราง 20 พบว่ามีตัวแปรอิสระ 4 ตัวแปร จากจำนวนตัวแปรอิสระ 8 ตัวแปร มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์ ได้แก่ อายุ ประสบการณ์ในการสอน รายได้และการได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน สำหรับตัวแปรอีก 4 ตัวแปรนั้น ผลการวิเคราะห์พบว่า เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์การฝึกอบรม ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์ ซึ่งข้อสังเกต ประการหนึ่งอาจเป็นไปได้ว่าครุภัณฑ์มีสถานภาพส่วนบุคคลในด้านที่เกี่ยวกับ เพศ สถานภาพสมรส และระดับการศึกษาไม่แตกต่างกันมากนัก ทำให้ข้อมูลไม่กระจาย (กังสดาล ชัยยศ, 2537 : 49) จึงทำให้ตัวแปรเหล่านี้ไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์

สำหรับปัจจัยทางสถานภาพส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม พบว่ามีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการฝึกอบรม สัดส่วน 4 ตัวแปร ดังนี้

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ทั้ง 4 ด้านของครุภัณฑ์

ผลการศึกษาพบว่า อายุ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ในด้านสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรม ($P = .021$) และไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความต้องการการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ในด้านเนื้อหาวิชาฝึกอบรม วิชาการฝึกอบรมและวิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรมแต่อย่างใด (ตาราง 20) แสดงให้เห็นว่า อายุของครุภัณฑ์มีผลต่อการแสดงความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ในด้านสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรม โดย สาชีต วิมลคุณารักษ์ (2531 : 357) ได้รายงานผลการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการฝึกอบรมเรื่องการเลือกลู่การสอน อายุ 35 ปี พบว่า กกลุ่มครุภัณฑ์ที่มีอายุ 35 - 40 ปี มีค่าเฉลี่ยของความต้องการฝึกอบรมสูงกว่า กกลุ่มครุภัณฑ์ที่มีอายุน้อยกว่า 35 ปี

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการสอนกับความต้องการฝึกอบรม วิชาชีพทั้ง 4 ด้านของครุภัณฑ์

ผลการศึกษาพบว่า ประสบการณ์ในการสอน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความต้องการ เกี่ยวกับสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรม ($P = .014$) และไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ในด้านที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาฝึกอบรม วิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรม (ตาราง 20) กล่าวได้ว่า ประสบการณ์ในการสอนของครุภัณฑ์ มีผลต่อการแสดงความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ในด้านสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรม เชิง ชาญชัย วงศ์สามัคคี และคณะ (2530 : 27) ได้รายงานผลการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์ ในจังหวัดขอนแก่น พบว่า กกลุ่มครุภัณฑ์ที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 5 ปี มีค่าเฉลี่ยของระดับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมสูงกว่า กกลุ่มครุภัณฑ์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 5 ปี

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ทั้ง 4 ด้าน ของครุภัณฑ์

ผลการศึกษาพบว่ารายได้มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ในด้านเนื้อหาวิชาฝึกอบรม ($P = .042$) และด้านสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรม ($P = .016$) แต่พบว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ในด้านที่เกี่ยวกับวิทยากรและวิธีการและขั้นตอนในการฝึกอบรมแต่ประการใด (ตาราง 20) ซึ่งกล่าวได้ว่ารายได้ของครุภัณฑ์มีผลต่อการแสดงความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากการค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดย นิพนธ์ ไวยพานิช (2535 : 57) พบว่าความต้องการฝึกอบรมตามที่ชาวนาปรับปรุงความสัมพันธ์ทางบวกกับรายได้ของเขามากกว่ารายได้ของครอบครัวมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญยิ่งต่อความต้องการฝึกอบรม ตามที่ชาวนาปรับปรุงในเรื่องเกี่ยวกับเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวและการควบคุมหนู

3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชนกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ทั้ง 4 ด้านของครุภัณฑ์

ผลการศึกษาพบว่าการได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ในด้านสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรม ($P = .017$) และไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ในด้านเนื้อหาวิชา วิทยากรและวิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรม แต่อย่างใด (ตาราง 20) กล่าวได้ว่าการได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชนของครุภัณฑ์มีผลต่อการแสดงความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ซึ่ง นิเชษฐ์ อินทรภูมิ (2533 : 153) พบว่าความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร โดยเฉพาะบุคคลที่มีความถี่ในการรับข่าวสารบ่อยครั้ง มีแนวโน้มในความต้องการที่จะได้รับการฝึกอบรมวิชาชีพมากขึ้น ทั้งนี้เพราะบุคคลที่ได้รับข่าวสารความรู้จากสื่อมวลชนอยู่ชั้นนำ เสมอ มักมีความต้องการที่จะรับรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพมากกว่าบุคคลที่มีการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชน น้อยครั้ง

ตาราง 20 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม กับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรฯ ทั้ง 4 ด้าน

ลักษณะส่วนบุคคล	ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพ											
	ด้านเนื้อหาวิชาฝึกอบรม			ด้านวิทยากรฝึกอบรม			ด้านวิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรม			ด้านลือและอุปกรณ์ในการฝึกอบรม		
	X ²	P	df	X ²	P	df	X ²	P	df	X ²	P	df
เพศ	3.435	.488 ^{ns}	4	2.580	.141 ^{ns}	3	2.231	.526 ^{ns}	3	3.343	.406 ^{ns}	2
อายุ	11.408	.498 ^{ns}	12	8.991	.438 ^{ns}	9	4.843	.848 ^{ns}	9	14.878	.021*	6
สถานภาพสมรส	5.869	.662 ^{ns}	8	4.615	.594 ^{ns}	6	1.420	.755 ^{ns}	6	2.862	.581 ^{ns}	4
ระดับการศึกษา	4.638	.436 ^{ns}	8	2.548	.863 ^{ns}	6	10.059	.122 ^{ns}	6	10.059	.115 ^{ns}	6
ประสบการณ์ในการสอน	12.427	.412 ^{ns}	12	5.206	.816 ^{ns}	9	4.208	.898 ^{ns}	9	15.887	.014*	6
ประสบการณ์ในการฝึกอบรม	5.964	.202 ^{ns}	4	2.580	.467 ^{ns}	3	3.520	.318 ^{ns}	3	3.343	.843 ^{ns}	2
รายได้	21.641	.042*	12	4.554	.871 ^{ns}	9	11.759	.227 ^{ns}	9	15.550	.016*	6
การได้รับความรู้จากสื่อสาร	25.607	.060 ^{ns}	16	8.946	.708 ^{ns}	12	5.338	.946 ^{ns}	12	18.686	.017*	8
มวลชน												

หมายเหตุ

ns ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

* มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ($\alpha = 0.05$)

การสรุปสมมุติฐาน

ผลการศึกษาความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครูเกษตร ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เฉพาะศึกษา 8 สามารถสรุปสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับสมมุติฐาน ทั้ง ไว้ว่าปัจจัยเกี่ยวกับสถานภาพล้วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม มีความสัมพันธ์อย่างมีนัย สำคัญทางสถิติ กับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครูเกษตร ในโรงเรียน มัธยมศึกษา เฉพาะศึกษา 8 มีดังนี้

1. เนส ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความต้องการฝึกอบรม วิชาชีพเกษตรกรรมของครูเกษตร
2. อายุ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความต้องการฝึกอบรม วิชาชีพเกษตรกรรมด้านลีอและอุปกรณ์ในการฝึกอบรมของครูเกษตร
3. สถานภาพสมรส ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความต้องการ ฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครูเกษตร
4. ระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความต้องการ ฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครูเกษตร
5. ประสบการณ์ในการสอน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความ ต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมด้านลีอและอุปกรณ์ในการฝึกอบรมของครูเกษตร
6. ประสบการณ์ในการฝึกอบรม ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครูเกษตร
7. รายได้ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความต้องการฝึกอบรม วิชาชีพเกษตรกรรม ด้านเนื้อหาวิชาฝึกอบรมและลีอและอุปกรณ์ในการฝึกอบรมของครูเกษตร
8. การได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมด้านลีอและอุปกรณ์ในการฝึกอบรมของครูเกษตร

ตอน 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการฝึกอบรมวิชาชีฟเกษตรกรรม

ของครุภัณฑ์

ผลการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีฟเกษตรกรรมของครุภัณฑ์ในโรงเรียนพัฒนาศักดิ์ศึกษา กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8 ในด้านต่าง ๆ จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชาที่ฝึกอบรม ด้านวิทยากรฝึกอบรม ด้านวิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรม และ ด้านสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรม ได้นำเสนอข้อเสนอแนะของครุภัณฑ์ ที่มีต่อการฝึกอบรม วิชาชีฟเกษตรกรรมในแต่ละด้าน ดังนี้

4.1 ด้านเนื้อหาวิชาฝึกอบรม

ผลการวิจัยเกี่ยวกับข้อเสนอแนะด้านเนื้อหาวิชาที่ฝึกอบรมนั้น พบว่ามีครุภัณฑ์ จำนวน 17 คน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ ในด้านเนื้อหาวิชาที่ฝึกอบรม ในจำนวนนี้มีครุภัณฑ์ 8 คน (ร้อยละ 47.06) ระบุว่าเนื้อหาวิชาที่ฝึกอบรมควรพิจารณาให้เหมาะสมกับสภาพของแต่ละท้องถิ่น รองลงมา 7 คน (ร้อยละ 41.20) รายงานว่า เนื้อหาวิชาฝึกอบรมควรจะสอดคล้องกับรายวิชาที่เปิดสอนในโรงเรียน และครุภัณฑ์ 2 คน (ร้อยละ 11.76) ระบุว่าเนื้อหาวิชาที่ฝึกอบรมควรจะเป็นข้อความกว้าง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เลือกได้มากขึ้น จากการวิจัยกล่าวได้ว่าการจัดเนื้อหาฝึกอบรมควรพิจารณาให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่นนั้น ๆ และควรจะสอดคล้องกับรายวิชาที่โรงเรียนเปิดสอนด้วย ตลอดจนควรจะกำหนดเนื้อหาวิชากว้าง ๆ เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีโอกาสเลือกให้มากขึ้น จึงจะส่งผลให้เกิดผลดีต่อการฝึกอบรม

4.2 ด้านวิทยากรฝึกอบรม

สำหรับข้อเสนอแนะด้านวิทยากรฝึกอบรม ผลการวิจัยพบว่ามีครุภัณฑ์ 21 คน ให้ข้อมูลข้อเสนอแนะ ในด้านวิทยากรฝึกอบรม ในจำนวนนี้มีครุภัณฑ์ 11 คน (ร้อยละ 52.38) ระบุว่าวิทยากรควรเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในงานอาชีพและมีประสบการณ์ตรง รองลงมา 6 คน (ร้อยละ 28.57) ระบุว่าวิทยากรไม่จำเป็นต้องมีคุณวุฒิสูงแต่

อย่างดี และครุเกษตร 4 คน (ร้อยละ 19.05) รายงานว่าวิทยากรความมีความรู้ความชำนาญในเรื่องนี้ ๆ เป็นอย่างดี และมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ชี้แจงแสดงให้เห็นว่าการจัดการฝึกอบรมนี้ควรจะพิจารณาไว้ก่อนการผู้ที่มีประสบการณ์ตรง มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ แต่ไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิสูงแต่อย่างใด

4.3 ด้านวิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรม

ผลการวิจัยเกี่ยวกับวิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรมนี้ พบว่ามีครุเกษตรจำนวน 18 คน ให้ข้อมูลข้อเสนอแนะในด้านวิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรม ในจำนวนี้มีครุเกษตร 10 คน (ร้อยละ 55.56) ระบุว่าควรเน้นการฝึกปฏิบัติจริงให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ รองลงมา 5 คน (ร้อยละ 27.78) รายงานว่าควรจะกำหนดเวลาให้เหมาะสมในการจัดฝึกอบรม และผู้ให้ข้อมูล 3 คน (ร้อยละ 16.67) ระบุว่าควรจะมีการปรับปรุงระบบการส่งข่าวสารการฝึกอบรมให้รวดเร็วและทั่วถึง ซึ่งจากการวิจัยอาจกล่าวได้ว่าครุเกษตรต้องการให้เน้นการฝึกปฏิบัติจริง มีการกำหนดระยะเวลาฝึกอบรมอย่างเพียงพอ และเห็นว่าควรให้มีการปรับปรุงระบบการส่งข่าวสารการฝึกอบรมให้รวดเร็วและทั่วถึง เพื่อให้ครุเกษตรได้รับประโยชน์จากการฝึกอบรมให้มากที่สุด

4.4 ด้านสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรม

ผลการวิจัยพบว่าครุเกษตรจำนวน 9 คน ให้ข้อมูลข้อเสนอแนะในด้านสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรม ในจำนวนี้มีครุเกษตร 4 คน (ร้อยละ 44.44) ระบุว่าสื่อในการฝึกอบรมควรจะเป็นประเภทสื่อของจริงหรือคล้ายของจริงมากที่สุด รองลงมา 3 คน (ร้อยละ 33.33) ระบุว่าควรจัดให้มีสื่อและอุปกรณ์อย่างเพียงพอ และครุเกษตร 2 คน (ร้อยละ 22.22) รายงานว่าสื่อประเภทวิดีโอทัศน์จะทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสนใจยิ่งขึ้น แสดงให้เห็นว่าครุเกษตรส่วนใหญ่ต้องการให้มีการจัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์อย่างเพียงพอ โดยเฉพาะสื่อประเภทของจริงหรือวิดีโอทัศน์ จะมีส่วนช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เป็นอย่างดี

**ตาราง 21 จำนวนและร้อยละของครุภัณฑ์ได้ระบุข้อเสนอแนะในการจัดฝึกอบรมวิชาชีพ
เกษตรกรรม**

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านเนื้อหาวิชาฝึกอบรม (n = 17)		
- เนื้อหาควรนิจารณาให้เหมาะสมกับสภาพของแต่ละท้องถิ่น	8	47.06
- เนื้อหาควรจะสอดคล้องกับรายวิชาที่เปิดสอนในโรงเรียน	7	41.20
- ควรเป็นเนื้อหาว้าง ๆ เพื่อให้มีผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เลือกใช้มากยิ่งขึ้น	2	11.76
2. ด้านวิทยากรฝึกอบรม (n = 21)		
- ควรเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จและมีประสบการณ์ตรง	11	52.38
- ไม่จำเป็นจะต้องมีคุณวุฒิสูงแต่อย่างใด	6	28.57
- ควรมีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านและมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้ดี	4	19.05
3. ด้านวิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรม (n = 18)		
- ควรเน้นการฝึกปฏิบัติจริงให้สามารถนำความรู้ไปใช้ได้	10	55.56
- ควรจะมีการกำหนดเวลาในการฝึกอบรมอย่างเพียงพอ	5	27.78
- ปรับปรุงระบบการส่งข่าวสารการฝึกอบรมให้รวดเร็วและทันสมัยยิ่งขึ้น	3	16.67
4. ด้านลือและอุปกรณ์ในการฝึกอบรม (n = 9)		
- ควรจะเป็นลือประเภทของจริงหรือคล้ายของจริงมากที่สุด	4	44.44
- สื่อและอุปกรณ์ควรจะมีอย่างเพียงพอ	3	33.33
- สื่อประเภทวิดีทัศน์จะกระตุ้นความสนใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ดียิ่งขึ้น	2	22.22

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

(SUMMARY IMPLICATIONS AND RECOMMENDATIONS)

สรุปผลการศึกษา

(Summary)

การฝึกอบรมเป็นกระบวนการให้การศึกษาเพื่อมุ่งเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน การจัดการฝึกอบรมวิชาชีพของครุภัณฑ์นับว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะครุภัณฑ์เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุดประสงค์ทั้ง ๔ ใบ ในขณะเดียวกันแล้วครุภัณฑ์ได้รับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านวิชาชีพเกษตรกรรม จะส่งผลดีต่อประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนในที่สุด แต่การจะจัดการฝึกอบรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ดีนั้น จำเป็นอย่างยิ่งจะต้องมีการสำรวจความต้องการของผู้เข้ารับการอบรม เพื่อจะทราบความต้องการและนำไปปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการที่เหมาะสมสมัยยุคปัจจุบัน ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อกำหนดสถานภาพส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม ของครุภัณฑ์ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพชรบุรี ๘

2. เพื่อบรุนความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพชรบุรี ๘

3. เพื่อศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม ที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพชรบุรี ๘

4. เพื่อกำหนดข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ของครุภัณฑ์ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพชรบุรี ๘

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือครุเกษตรในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 จำนวน 517 คน แล้วสุ่มตัวอย่างได้กลุ่มตัวอย่าง 129 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 25 ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและผ่านการทดสอบความตรงและความเที่ยง สำหรับการทดสอบความเที่ยง (reliability) ของแบบสอบถามความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุเกษตร ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลfa (coefficient alpha) = 0.95 โดยจัดส่งแบบสอบถามจำนวน 148 ชุด และรวมได้ทั้งสิ้น 129 ชุด คิดเป็นร้อยละ 87.16 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด จากนั้นนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาอัดรหัสและวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสถิติสำหรับเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS)

ผลการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

- สถานภาพส่วนบุคคล เศรษฐกิจและลักษณะ ของครุเกษตรในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 ที่เป็นผู้ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 36 ปี โดยอายุสูงสุดคือ 57 ปี และต่ำสุดคือ 24 ปี ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่สมรสแล้ว และจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี โดยมีประสบการณ์ในการสอนเฉลี่ย 13 ปี โดยผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่คือร้อยละ 61.20 ระบุว่าไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมเลย และมีรายได้เฉลี่ย 9,443 บาท ต่อเดือน สำหรับการได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน พบว่าผู้ให้ข้อมูลรับฟังวิทยุทางการเกษตรเฉลี่ย 7 ครั้งต่อเดือน รับชมรายการวิทยุทั้งทัศน์ทางการเกษตรเฉลี่ย 11 ครั้งต่อเดือน และอ่านบทความทางการเกษตรจากหนังสือพิมพ์เฉลี่ย 13 ครั้งต่อเดือน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ครุเกษตรส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์ในการสอนเป็นเวลานานพอสมควร แต่มีจำนวนมากที่ไม่เคยรับการฝึกอบรมวิชาชีพเลย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอาจจะต้องมีการปรับปรุงระบบข่าวสาร การฝึกอบรม ตลอดจนการติดต่อให้ครุเกษตรและบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญต่อการจัดการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมให้มากกว่าเดิม

ส่วนความสนใจในการรับความรู้ข่าวสารจากสื่อสารมวลชนนั้น ผลการวิจัยพบว่าครุเกษตรส่วนใหญ่ความสนใจรับความรู้จากสื่อสารมวลชนค่อนข้างมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะที่ไปช่องการเรียนการสอนวิชาชีพเกษตรกรรม ที่ครุจะต้องชวนช่วยหากความรู้เพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ทันกับวิชาการสมัยใหม่ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ตลอดจนในปัจจุบันแหล่งข้อมูลข่าวสารจากสื่อสารมวลชนสามารถเข้าถึงกลุ่มบุคคล เป้าหมาย ได้มากและสอดคล้องกับวัสดุที่ใช้

2. ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครูเกษตร พบร่วมผู้ให้ข้อมูล มีความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านเนื้อหาวิชาฝึกอบรม พบร่วมผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมด้านเนื้อหาวิชาฝึกอบรม ในระดับปานกลาง ซึ่งเนื้อหาวิชาที่ระบุมีจำนวน 20 เนื้อหาวิชา คือ การเลี้ยงไก่ไข่ การเลี้ยงผึ้ง การผลิตแกสชีวภาพ การเลี้ยงไก่เนื้อ งานบัญชีฟาร์ม การสหกรณ์ การเลี้ยงสัตว์ปีกเฉพาะอย่าง การผลิตลูกสัตว์ปีก เศรษฐุศาสตร์ผู้บริโภค เศรษฐุศาสตร์เบื้องต้น การเลี้ยงโคแม การเลี้ยงเป็ด การเลี้ยงสุกรชน การเลี้ยงโคเนื้อ การปลูกพืชไร่เศรษฐกิจ การผลิตลูกสุกร การเลี้ยงโคชน การเพาะเลี้ยงกุ้งน้ำจืด การเพาะเลี้ยงลูกกุ้งและการปลูกข้าว

2.2 ด้านวิทยาการฝึกอบรม พบร่วมผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมด้านวิทยาการฝึกอบรม ในระดับมาก โดยข้อความที่ระบุ คือต้องการวิทยาการที่มีความสามารถในการใช้สื่อประกอบอย่างเหมาะสม ควรจะมีผู้ช่วยวิทยาการ คอยให้บริการและนำข้อมูลในการปฏิบัติต่าง ๆ วิทยาการควรจะทราบข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวกับผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้วย นอกจากนี้ครูเกษตรยังต้องการให้มีวิทยากรอย่างเพียงพอในการจัดการฝึกอบรมแต่ละครั้ง ตลอดจนต้องการให้ศักยานิเทศก์ฝ่ายเกษตรกรรมเป็นผู้ดำเนินการฝึกอบรมด้วย

2.3 ด้านวิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรม พบร่วมผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมด้านวิธีการและขั้นตอนฝึกอบรม ในระดับมากที่สุด โดยข้อความที่ระบุ ได้แก่ ครูเกษตรต้องการให้มีการใช้เทคโนโลยีและวิธีการฝึกอบรมหลาย ๆ วิธี คือ ทั้งวิธีบรรยาย สาธิต ตลอดจนการฝึกปฏิบัติ ต้องการให้มีการจัดทัศนศึกษาสถานที่ ประกอบการ ไว้ในตารางการฝึกอบรมด้วย นอกจากนี้ครูเกษตรยังมีความต้องการให้มีการปรับปรุงระบบการเบิกจ่ายค่าใช้จ่าย ตลอดจนสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม และต้องการให้มีการประเมินผลหลังการฝึกอบรม เพื่อจะได้ทราบถึงข้อบกพร่องของการจัดการฝึกอบรมอีกด้วย

2.4 ด้านสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรม พบร่วมกับให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความต้องการวิชาชีพเกษตรกรรมด้านสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรมในระดับมาก โดยข้อความที่ระบุ คือต้องการสื่อประเภทสไลด์ รูปภาพหรือแผนภูมิ และเครื่องฉายภาพช้ามเครื่องส่วนในข้อความอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง พบร่วมกับให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมด้านสื่อและอุปกรณ์ฝึกอบรมในระดับมากที่สุด ซึ่งข้อความที่ระบุคือความต้องการให้มีการจัดเตรียมอุปกรณ์ที่จะอำนวยความสะดวกในการฝึกอบรมไว้อย่างเพียงพอ ตลอดจนต้องการให้มีการจัดสถานที่ในการฝึกอบรมให้มีบรรยากาศในการเรียนรู้เป็นอย่างดี มีสื่อประกอบอย่างหลากหลายเพื่อเสริมความรู้และความเข้าใจแก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม นอกจากนี้ยังต้องการให้มีการใช้สื่อประเภทสไลด์มัลติวิชัน และวิดีโอบนประกอบในการสรุประร่องเพื่อเพิ่มความเข้าใจในเนื้อหาที่ฝึกอบรมยังคงเน้นๆ ของ

3. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ของครุภัณฑ์ ผลการวิจัยพบว่ามีปัจจัยที่เกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของผู้ให้ข้อมูลจำนวน 4 ตัวแปร คือ อายุ ประสบการณ์ในการสอน รายได้และการได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ส่วนตัวแปรอีก 4 ตัวแปร ผลการวิเคราะห์พบว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์แต่อย่างใด ซึ่งได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการฝึกอบรม

4. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์ พบร่วมกับให้ข้อมูลระบุถึงข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการจัดการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ด้านต่อไปนี้ 4 ด้าน ดังนี้
 1) ด้าน ดังนี้
 คือด้านเนื้อหาวิชาฝึกอบรมควรจะพิจารณาให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น ฯ ตลอดจนควรจะเป็นเนื้อหาที่นักเรียนสามารถเข้าใจได้โดยง่าย ฯ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เลือกการเข้ารับการฝึกอบรมได้มากขึ้น ส่วนในด้านวิทยาการฝึกอบรมนี้ให้ข้อมูลเสนอแนะว่าวิทยากรน่าจะเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ตรง ซึ่งไม่จำเป็นต้องมีคุณวุฒิสูงแต่อย่างใดแต่จะต้องมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ พบร่วมกับให้ข้อมูลต้องการให้มีการฝึกอบรมภาคปฏิบัติให้มาก มีการกำหนดระยะเวลาให้เหมาะสม เช่นเดียวกันในด้านสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรมนี้ ครุภัณฑ์ต้องการให้มีการจัดเตรียมสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรมอย่างเพียงพออีกด้วย

อภิปรายผลการวิจัย (Implications)

จากการศึกษาความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 36 ปี ซึ่งส่วนใหญ่สมรสแล้ว และมีรายได้เฉลี่ย 9,443 บาทต่อเดือน รวมทั้งมีประสบการณ์ในการสอนเฉลี่ย 13 ปี นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ระบุว่าไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรม และมีการได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชนด้านวิทยุทางการเกษตรเฉลี่ย 7 ครั้งต่อเดือน ซึ่งรายการโทรทัศน์ทางการเกษตรเฉลี่ย 11 ครั้งต่อเดือน และอ่านบทความทางการเกษตร จากหนังสือพิมพ์ 13 ครั้งต่อเดือน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าถึงแม้ครุภัณฑ์ส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์ในการสอนเป็นเวลานานพอสมควร แต่มีจำนวนมากที่ไม่เคยรับการฝึกอบรมเลย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครุภัณฑ์ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการฝึกอบรมน้อยมาก รวมทั้งขาดความสนใจในการเสาะแสวงหาแหล่งฝึกอบรม ตลอดจนโรงเรียนมีห้องจำถัดในด้านงบประมาณสนับสนุนสำหรับสังคม ให้ครุภัณฑ์เข้ารับการฝึกอบรม ดังนั้นจึงควรจะมีการปรับปรุงระบบข่าวสารการฝึกอบรม และกระตุ้นให้ครุภัณฑ์และบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้มีความสำคัญต่อการจัดการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมให้มากกว่าเดิม ตลอดจนจัดงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอ รวมทั้งจัดส่งครุภัณฑ์ที่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมให้ได้โดยการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนยิ่งขึ้น

ในด้านความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมทั้ง 4 ด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันดังนี้

ด้านเนื้อหาวิชาฝึกอบรม ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความต้องการด้านเนื้อหาวิชาฝึกอบรมในระดับปานกลาง ซึ่งเนื้อหาวิชาที่ระบุมีจำนวน 20 วิชา คือ การเลี้ยงไก่ไข่ การเลี้ยงฟัก การผลิตแกลลิวัวฟาร์ม การเลี้ยงไก่เนื้อ งานมือฟาร์ม การลูกผสม การเลี้ยงสัตว์ปีก เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น เศรษฐศาสตร์ผู้บริโภค การเลี้ยงโคหม การเลี้ยงเป็ด การเลี้ยงสุกรชน การเลี้ยงโคเนื้อ การปลูกพืชไร่เศรษฐกิจ การผลิตลูกสุกร การเลี้ยงโคหม การนา เลี้ยงกุน้ำจืด การนา เลี้ยงลูกกิ้ง และการปลูกข้าว เนื่องจากเนื้อหาวิชาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น ซึ่งครุภัณฑ์มี

ความต้องการที่จะได้รับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะในรายวิชาดังกล่าว เพื่อที่จะสามารถนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เด็กนักเรียนสามารถนำไปปรับใช้ในการประกอบอาชีพหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว ดังนี้จึงควรที่จะจัดกิจกรรมในการฝึกอบรมด้านเนื้อหาวิชาดังกล่าวให้ครุ่น เกษตร ได้เลือกที่จะฝึกอบรมในแต่ละวิชาตามที่สนใจและตามความต้องการต่อไป

ด้านวิทยากรฝึกอบรม ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับมาก ซึ่งข้อความที่ระบุคือต้องการวิทยากรที่มีความสามารถในการใช้สื่อประกอบอย่างเหมาะสม ควรจะมีผู้ช่วยวิทยากรโดยให้บริการแนะนำขั้นตอนในการปฏิบัติต่าง ๆ วิทยากรควรจะทราบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้วย นอกจากนี้ครุ่น เกษตรยังต้องการให้มีวิทยากรอย่างเพียงพอในการจัดการฝึกอบรมแต่ละครั้ง ตลอดจนต้องการให้ศึกษานิเทศก์ฝ่ายเกษตรกรรมเป็นผู้ดำเนินการฝึกอบรมด้วย จะเห็นว่าความสำคัญของวิทยากรที่มีต่อการฝึกอบรมนั้นครุ่น เกษตรให้ความสำคัญอ่อนช่างมาก ด้านการฝึกอบรมจะดำเนินไปได้ดีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับผู้ดำเนินการฝึกอบรม รวมทั้งการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความสามารถในการเลือกใช้สื่อและอุปกรณ์ประกอบเนื้อหาวิชาฝึกอบรมอย่างสอดคล้องเหมาะสม จึงจะมีผลให้การฝึกอบรมดำเนินไปอย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพ

ด้านวิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรม ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับมากที่สุด โดยระบุว่าครุ่น เกษตรต้องการให้มีการใช้เทคโนโลยีและวิธีการฝึกอบรมหลาย ๆ วิธี คือ ทั้งวิธีบรรยาย สาธิต ตลอดจนการฝึกปฏิบัติ มีการทัศนศึกษาสถานประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการด้านวิทยากรฝึกอบรม ที่ว่าจะต้องสามารถใช้สื่อประกอบอย่างเหมาะสมกับลักษณะของเนื้อหาวิชาที่ฝึกอบรม รวมทั้งให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมฝึกปฏิบัติ กิจกรรมร่วมไปด้วยซึ่งจะช่วยให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชาและเกิดทักษะความชำนาญ อันจะส่งผลให้การฝึกอบรมสัมฤทธิ์ผล ได้มากขึ้น การทัศนศึกษาจะเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศ ของการฝึกอบรม ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความตระหน้าในเนื้อหาวิชาและผลลัพธ์เรื่อง ของการประกอบอาชีพตามกิจกรรมในเนื้อหาวิชาที่ฝึกอบรม นอกจากนี้ความต้องการในด้านการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายและการได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด เช่นกัน แสดงว่าแรงจูงใจในการฝึกอบรมส่วนหนึ่งอยู่ที่การอำนวยความสะดวกทางระบบการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมซึ่งควรจะมีความสอดคล้องเร็วมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้การประเมินผลหลังการฝึกอบรมทุกครั้งจะช่วยให้เกิดการพัฒนาวิธีการและขั้นตอนการฝึกอบรมอย่างเหมาะสม

ด้านสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรม ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ต้องการในระดับมากในสื่อประเพณี รูปภาพหรือแผนภูมิ และเครื่องฉายภาพช้ามีเสียง ซึ่งนอกจากจะเป็นสื่อประเพณีจะมีผลการต้นให้เกิดการเรียนรู้ดีแล้ว อัง饭菜สำหรับการฝึกอบรมความรู้ด้านวิชาชีพเกษตรกรรมด้วย นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลมีความต้องการให้มีการจัดเตรียมอุปกรณ์ที่จะอำนวยความสะดวกเพื่อให้การจัดการฝึกอบรมมีประสิทธิภาพบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ส่วนผลการศึกษาด้านสถานภาพส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการฝึกอบรม พบว่าความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครูเกษตรไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับสถานภาพส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของครูเกษตร 4 ตัวแปร ซึ่งได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการฝึกอบรม

สำหรับตัวแปรอื่น ๆ อีก 4 ตัวแปรนั้น พบว่ามีความสัมพันธ์กับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครูเกษตร ซึ่งได้แก่ อายุ ประสบการณ์ในการสอน รายได้และการได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน อายุมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพ ซึ่งหมายความว่าอายุของครูเกษตรมีผลต่อการแสดงความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม โดย นรินทร์ชัย พัฒนาวงศ์ (2528 : 88) ให้การค้นในเรื่องของอายุว่าผู้ใหญ่ในวัยต่าง ๆ ก็มีความมุ่งมั่นในชีวิตต่างกัน จึงต้องการเนื้อหาและวิชาการเพื่อประโยชน์ของชีวิตต่างกัน ส่วนประสบการณ์ในการสอนของครูเกษตรก็เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความต้องการ ซึ่งก็คือประสบการณ์ในการสอน มีผลต่อการแสดงออกซึ่งความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ทั้งนี้จากการวิจัยของประสิทธิ์ เจริญเลิศ (2533 : 27) พบว่าครูเกษตรที่มีประสบการณ์ในการสอนสูงกว่าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 4 ทักษะ จากทั้งหมด 72 ทักษะ

นอกจากนี้รายได้ของครุภัณฑ์มีความสัมพันธ์กับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพชั้งหมายความว่ารายได้มีผลต่อการแสดงออกชั้งความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพของครุภัณฑ์ชั้ง พิเชฐฐ์ อินทรภูมิ (2533 : 119) ได้รายงานว่ารายได้เฉลี่ยต่อปีของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของสมาชิกสหกรณ์การเกษตร รวมทั้งการได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชนของครุภัณฑ์ ก็พบว่ามีความสัมพันธ์กับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรฯ ชั้งหมายความว่าการได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชนมีผลต่อการแสดงออกชั้งความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพของครุภัณฑ์ด้วย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เลิบัน จันทร์สุโข (2535 : 64) ชี้ได้รายงานว่า ผลการของประจำการที่มีความแตกต่างในการใช้ประโยชน์จากสื่อสารมวลชน จะมีผลทำให้มีระดับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมแตกต่างกัน คือผลการของประจำการที่ชี้มารยาการโครงการที่นักศึกษาสนใจและอ่านมากความทางการเกษตร มีความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมทั้งด้านพืชกรรม สัตวบาล และช่างเกษตร ในระดับสูงกว่าผลการของประจำการที่รับฟังวิทยุทางการเกษตรฯ

ข้อเสนอแนะ

(Recommendations)

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ในด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับคุณครุภัณฑ์และหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ดังนี้

1. ผู้บริหารหลักสูตรการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา เนื่องการศึกษา 8 หรือศึกษานิเทศก์ฝ่ายเกษตรกรรม ควรจัดกลุ่มโรงเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนการฝึกอบรมในด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือ ด้านเนื้หาวิชา ด้านวิทยาการ ด้านวิธีการและขั้นตอน และด้านสื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรม หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มากำหนดเป็นหลักสูตรฝึกอบรมให้สอดคล้องและเหมาะสมกับกลุ่มโรงเรียนเป้าหมาย

2. เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม อาทิ ศึกษานิเทศก์ฝ่ายเกษตรกรรม ครุภัณฑ์ที่มีประสบการณ์สูง นักวิชาการเกษตร หรือผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในอาชีพเกษตรกรรมเป็นต้น ความมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาสาระหรือหัวข้อการฝึกอบรม เป็นอย่างดี สามารถถ่ายทอดให้แก่ครุภัณฑ์ได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง เช่นใจง่าย เป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น ซึ่งถ้าวิทยากรไม่มีความรู้ความสามารถก็จะทำให้มีผลเสียต่อการจัดการฝึกอบรม

3. ผู้บริหารโรงเรียน ควรที่จะสร้างแรงจูงใจ และสร้างความสนใจให้กับครุภัณฑ์ โดยวิธีปิดประกาศแจ้งข่าวสารการฝึกอบรมให้ครุ-อาจารย์ทราบ โดยทั่วถึงและให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะในวิชาชีพ อันจะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในด้านการรับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อปรับปรุง และเพิ่มเติมความรู้ความสามารถด้านวิทยาการการเกษตรให้สอดคล้องกับยุคปัจจุบัน และให้การส่งเสริมสนับสนุนการจัดการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม เพื่อพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนบังเกิดผลลัพธ์ทางการเรียนการสอนในที่สุด

4. ผู้บริหารกรมสามัญศึกษาควรจะจัดสรรงบประมาณในส่วนของการพัฒนาบุคลากร สำหรับการส่งครุภัณฑ์เข้ารับการฝึกอบรมอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อให้ครุภัณฑ์พัฒนาความรู้ ทักษะ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป (Recommendations for Further Study)

1. การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพของครุภัณฑ์ในโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 8 เท่านั้น โดยการวิจัยครั้งต่อไปควรที่จะขยายสถานที่การวิจัยให้ครอบคลุมทุกเขตการศึกษา จะทำให้ผลการวิจัยเป็นประโยชน์ต่อระบบงานฝึกอบรมวิชาชีพมากยิ่งขึ้น

2. การวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาถึงความคิดเห็นของครุภัณฑ์ผ่านการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรฯไปแล้ว ว่ามีความคิดเห็นอย่างไร และสามารถนำเอาความรู้ต่างๆ จากการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ได้จริงหรือไม่

3. ควรศึกษาในเรื่องความคิดเห็นของวิทยากรฝึกอบรมเกี่ยวกับความคิดเห็นในการจัดการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ความคิดเห็น ปัญหาอุปสรรค ไปปรับปรุงการจัดการฝึกอบรมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. ควรศึกษาถึงความแตกต่างในเรื่องของความต้องการของผู้รับการฝึกอบรม และผู้กำหนดที่วิทยากรฝึกอบรม เช่น นักวิชาการ ศึกษานิเทศก์ฝ่ายเกษตรกรรม ผู้มีประสบการณ์จากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม เป็นต้น ซึ่งจะได้ทราบถึงความแตกต่างในด้านความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพ เพื่อเป็นข้อมูลปรับปรุงระบบการจัดการฝึกอบรมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. 2527. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการ
ແຜนวางแผนจิตวิทยาการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.

เกษม จรินโภ. 2529. วิทยากรทางการส่งเสริมและพัฒนาชุมชน. เอกสารการฝึกอบรม
ศูนย์ส่งเสริมและฝึกอบรมการเกษตรแห่งชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต
กำแพงแสน.

กังสตาล ชัยชล. 2537. ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรในจังหวัดอุดรธานี
และจังหวัดเลย ที่มีต่องานเกษตรสัมพันธ์. เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาควิชา
ส่งเสริมการเกษตร, สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.

กุลชน ธนาพงศ์ธาร. 2530. เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาคุณลักษณะ สาขาวิทยาการ
จัดการ. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

กรมสามัญศึกษา. 2536. บันทึกการสามัญศึกษา 2536. กรุงเทพมหานคร : กระทรวง
ศึกษาธิการ.

กองแผนงาน. 2535. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 – 2539).
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บริษัท เทสานิช. 2531. หลักเศรษฐกิจเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนส์ไดร์.

จิราพร นิเคริกุล. 2533. ผู้ติดตามทางจริยธรรมของเจ้านักงานเด็กในเกษตร
ในเขตภาคเหนือของประเทศไทย. เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, ภาควิชา
ส่งเสริมการเกษตร, สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้

~~นายชัย วงศ์สามัคคี และคณะ. 2530. ความต้องการทางด้านการฝึกอบรมของครุพัสดุนวัชางานเกษตรระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ในจังหวัดขอนแก่น. ข้อแยกกัน : คณะเกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.~~

ชารี มณีศรี. 2527. การสร้างความสามารถในบุคลากรเพื่อพัฒนาการบริการ.

การนิเทศการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : อิมแพ็คพิมพ์.

ธรรมนูญ ศิริพันธ์. 2530. ปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์ต่อการแสดงบทบาทในการสื่อสารของเกษตรตำบล ในจังหวัดสงขลา. เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร, สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.

นรินทร์ชัย พัฒนาพงศา. 2528. "การใช้สื่อทางไกลทางงานส่งเสริมการเกษตร" ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการสื่อสารในงานส่งเสริมการเกษตร. หน่วยที่ 1 - 7.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

นพน์ ไทยวนิช. 2535. เทคนิคการนิเทศการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นำชัย พนุย. 2539. หลักการและขั้นตอนการพัฒนาชุมชน. เชียงใหม่ : ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร, สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.

_____. 2532. การวางแผนและการประเมินผลโครงการส่งเสริมการเกษตร. เชียงใหม่ สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2535. ระบบเบียนวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : B & B Publishing.

บุญลั่ง นิตแก้ว. 2530. ประสิทธิ์ภานุชองการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาในเขตภาคเหนือตอนบน. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บุญสม วรอาenkoศรี. 2535. ส่งเสริมการเกษตร : หลักและวิธีการ. เชียงใหม่ : ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร, สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.

ปัญญา หิรัญรัตน์. 2532. การศึกษาเกษตร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรลัมพันธ์.

ประดอง ภารกฤษฐ์. ไน่ปราภูปทิพน์. สถิติการวิจัยทางพัฒนศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เจริญผล.

ประลักษณ์ เจียะเลี่ยน. 2533. "ความต้องการฝึกอบรมทักษะเกษตร ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของครุ - อาจารย์เกษตรในเขตการศึกษา 5." เนื้อความย่อวิทยานิพนธ์ พ.ศ. 2530. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ปรียวพร วงศ์อนุตราโรจน์. 2535. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : อักษรคลับ การพิมพ์.

พิเชษฐ์ อินกรุณี. 2533. ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมตามการรับรู้ของสมาชิกสหกรณ์การเกษตรสกลนคร. เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร, สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.

พรกิฟย อุดมลิน. 2527. การศึกษาเกษตรและการส่งเสริมอาชีพเกษตร. เอกสารการสอน หน่วยที่ 8 - 15 สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

ไพรัตน์ เตชะรินทร์. 2526. "สภาพของชุมชนในอนาคต" ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาชุมชน. หน่วยที่ 8 - 15 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

เข้าวลักษณ์ อุกรัณณ์. 2533. การนิเทศการศึกษา : หลักทฤษฎีและการปฏิบัติ.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มิตรสยาม.

รัตนนา พุ่มไฝศาล. 2528. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อมรินทร์การพิมพ์.

วไลรัตน์ บุญสวัสดิ์. 2536. บทบาทหน้าที่ของผู้นิเทศฯ : แนวโน้มในอนาคต. ภาควิชาบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิทยา คำรงค์เกียรติศักดิ์. 2532. แนวความคิดและวิธีการสื่อสารเกษตร. เชียงใหม่ : สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่จี.

ลอดอศรี จุฬาราชาต. 2531. นักท่าในการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ กลุ่มโรงเรียนกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่ 3. กรุงเทพมหานคร : กรมสามัญศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ.

เลียบ จันทร์สุขโภ. 2535. ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมตามการรับรู้ของพล('//*[@id="main-content"]') ทางการกองประจำการ สังกัดกองพันเสือต่าง จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร, สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่จี.

ศิริพร ฉั่วระกูล. 2530. การติดตามผลการฝึกอบรมหลักสูตร "การทำเนื้อเห็ดและเพาะเห็ด" ของครุศาสตร์กรมสามัญศึกษา ระหว่าง พ.ศ. 2531 – 2532.

กรุงเทพมหานคร : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สมย เทียนชัย. 2529. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ສະօາດ ແຊ່ງຫັນ. 2536. ການບວທາຮາງນອນເກෙඝຕຣ້າມກາວຮັບຮູ້ຂອງເກෙඝຕຣ້າມ
ຕໍ່ນຳລຸ ໃນຈັງຫວັດກາດເຫື່ອຕອນນິນ. ເຊີ່ງໃໝ່ : ວິທຍານິພັນໝົປົງຢູ່ໄທ,
 ສຖານັນເກົດໂນໂລຢີກາຮເກෙඝຕຣ໌ໄຈ.

ສັນກູາ ພຶ້ງກວມ. 2527. "ຄວາມມືດເຫັນຂອງນັກເຮືອນ້ຳມັຍຮອມສຶກຂາປັ້ງ 6 ແຜນກາຣເວີ່ນ
 ວິຊາສືບເກෙඝຕຣ້າມ ໃນຈັງຫວັດສຸໂທັກ ທີ່ມີຕ່ອຄຸນລັກໜະຂອງຄຽງເກෙඝຕຣ້າມພິ່ງປ່ຽນນາ".
ເອກສາຣປະກອບກາຣປະໜົມທຳກຳວິຊາກາຣ ເຊື່ອງ ກາວວິຊາທຳກຳກາຣສຶກຂາແລກກາວວິຊາ
ທີ່ເກີ່ວກັນກາຣສຶກຂາ. ກຽງເທັມທານຄຣ : ສໍານັກງານຄະກຽມກາຣກາຣສຶກຂາແໜ່ງໜ້າຕີ
 ສໍານັກນາຍກັບຮູ້ມືນຕີຮ່ວມກັບມາວິທາລ້າຍທີ່ວິນຄຣິນກວິໂຮມ.

ສາຍີຕ ວິມລຄຸມວັກ້ອນ. 2531. ຄວາມຕ້ອງກາຣັກອນຮ່ວງກາຣເລື່ອກສ່ອກາຣສອນອ່າງມີ
ຮະບນຂອງຄຽງປະຈຳກາຣໂຮງເຮືອນ້ຳມັຍຮອມສຶກຂາ ໃນເຂົ້າຈັງຫວັດແນບປຸ່ນແລະ ເຂົ້າບາງເຫັນ
ກຽງເທັມທານຄຣ. ກຽງເທັມທານຄຣ : ວິທຍານິພັນໝົປົງຢູ່ໄທ, ກາດວິຊາເກົດໂນໂລຢີ
 ກາຣສຶກຂາ, ມາວິທາລ້າຍເກෙඝຕຣ໌ສ່າສົ່ງ.

ສຸພລ ຈັນການປັ້ງໆ. 2529. "ວິທຍາກາຣສ່າງເສົ່ວມແລກພັນນາໜັນນາ" ເອກສາຣປະກອບກາຣ
ັກອນຮ່ວງກັບກາຣເວີ່ນຮູ້ກັບກາຣັກອນຮ່ວງກາຣ. ກຽງເທັມທານຄຣ : ສູນຍ່ສ່າງເສົ່ວມແລກ
 ຑັກອນຮ່ວງກາຣເກෙඝຕຣ້າມແໜ່ງໜ້າຕີ, ມາວິທາລ້າຍເກෙඝຕຣ໌ສ່າສົ່ງ.

ສົມພັນໝື ແກ່ມລືນ. 2526. ການບວທາຮາງນູ່ຄຸລແພນໃໝ່. ພົມເປົ້າງ້າທີ່ 5 ກຽງເທັມທານຄຣ :
 ໂຮງພິມັນໄກຍວັນນາພານີ້.

ສົມພັນໝື ສົງວິທາການ. 2534. ບານາກກາຣບວທາໂຄຮກກາຣຂອງນັກວິຊາເກෙඝຕຣ້າມ
ປະຈຳສໍານັກງານເກෙඝຕຣັງຫວັດກາດໄດ້. ເຊີ່ງໃໝ່ : ວິທຍານິພັນໝົປົງຢູ່ໄທ,
 ສຖານັນເກົດໂນໂລຢີກາຮເກෙඝຕຣ໌ໄຈ.

ໄສກາ ພູນືກຸລ້ອຍ. 2528. ກາຣສຶກຂານອກຮະບນໂຮງເຮືອນ. ກຽງເທັມທານຄຣ : ໂຮງພິມັນ
 ອັກໝາຮສໍາຍາມກາຣພິມັນ.

สำนักราชเลขาธิการ. 2533. ประมาณพระราชดำรัสและพระบรมราโชวาทแห่งราชกิจ
ในโอกาสต่าง ๆ ปีพุทธศักราช 2533. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรุงเทพฯ.

หน่วยศึกษานิเทศก์. 2533. หน้าที่ความรับผิดชอบ. กรุงเทพมหานคร : กรมสามัญศึกษา
 กระทรวงศึกษาธิการ.

อุทัย หรัญญา. 2531. หลักการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โอดี้น
 สโตร์.

อำนวย ศิลวัตร. 2527. สหกรณ์การเกษตร. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาสหกรณ์,
 คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Thanupon, Sunila. 1986. Extension and Client's System Perception of
 training need of Rice Farmer in Chiang-mai Province Thailand"
 Unpublished Ph.D. Dissertation, Central Luzon state
 University, Muñoz, Nueva Ecija, Philippines.

แบบสอบถามข้อมูล เพื่อการวิจัย

**เรื่อง ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครูเกษตร ในโรงเรียนพัฒนาศึกษา
เขตการศึกษา 8**

ผู้ดำเนินการวิจัย	ว่าที่ร้อยตรีทักษิป วงศ์ชาลก ภาควิชาส่งเสริมการเกษตร จังหวัดเชียงใหม่	นักศึกษา	สถานบันทึก โนโลหิตการเกษตรแม่โข
		[] [] []	[] [] []
		1 2 3	
เลขที่แบบสอบถาม.....			
ตอน 1 สถานภาพส่วนบุคคล เศรษฐกิจและลักษณะ			
วิธีการออกข้อมูล กรณีเติมคำในช่องว่างและกาเครื่องหมายถูก (/) ในวงเล็บที่ตรงกับ ความเป็นจริง			
สำหรับผู้วิจัย			
1. เพศ	[]		
() 1. ชาย	4		
() 2. หญิง	5		
2. อายุ ..ปี (ถ้าเกิน 6 เดือนให้เขียนเป็น 1 ปี)	[] []		
	6		
3. ท่านสอนวิชาเกษตรมาแล้วปี	[] []		
	7 8		

4. สถานภาพสมรส	[]
() 1. โสด	9
() 2. สมรสแล้ว	
() 3. หย่าร้าง	
() 4. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	
5. วุฒิการศึกษาของท่านคือ	[]
() 1. ต่ำกว่าปวชัญญา	10
() 2. ปวชัญญาตรี	
() 3. สูงกว่าปวชัญญาตรี	
6. ในรอบปีที่ผ่านมา (2536) ถึงปัจจุบัน ท่านเคยเข้ารับการฝึกอบรม ความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพเกษตรเพิ่มเติมหรือไม่	[] 11
() 1. ไม่เคย	
() 2. เคย (ระบุหน่วยงานที่ท่านเคยเข้ารับการฝึกอบรม)..... (ถ้าเคยฝึกอบรมกรุณาระบุหัวข้อวิชาที่ฝึกอบรมและสถานที่ฝึกอบรม)	
1.	
2.	
3.	
7. ปัจจุบันท่านได้รับอัตราเงินเดือน.....บาท [] [] [] [] [] []	
	12 13 14 15 16
8. ท่านได้รับช่าวสารและความรู้ทางการเกษตรจากแหล่งต่อไปนี้ในช่วง เดือนที่ผ่านมา (สามารถระบุได้มากกว่า 1 ช่อง)	
1. วิทยุครั้ง [] [] []	17 18
2. โทรทัศน์ครั้ง [] [] []	19 20
3. หนังสือพิมพ์ครั้ง [] [] []	21 22

ตอน 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์

โปรดกาเครื่องหมาย / ลงท้ายข้อความแต่ละข้อตามความคิดเห็นของท่าน
ว่า ต้องการมากที่สุด ต้องการมาก ต้องการปานกลาง ต้องการน้อย หรือ
ต้องการน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ต้องการมากที่สุด	ต้องการมาก	ต้องการปานกลาง	ต้องการน้อย	ต้องการน้อยที่สุด	
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)	
1	เนื้อหาวิชาที่ฝึกอบรม ท่านต้องการเนื้อหาวิชาในหัวข้อ ต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด กลุ่มงานผลิต	[] 23
	1.1 การปลูกพืชผักสวนครัว	[] 24
	1.2 การปลูกพืชผักทั่วไป	[] 25
	1.3 การปลูกไม้ตัดออก	[] 26
	1.4 การปลูกไม้ดอกไม้ประดับ	[] 27
	1.5 การปลูกไม้ประดับ	[] 28
	1.6 การผลิตหญ้าสำนام	[] 29
	1.7 การปลูกไม้ผลประเภท ล้มลุก	[]

ข้อที่	ชื่อความ	ต้องการมากที่สุด (5)	ต้องการมาก (4)	ต้องการปานกลาง (3)	ต้องการน้อย (2)	ต้องการน้อยที่สุด (1)
1.8	การปลูกไม้ผลเศรษฐกิจท้าไป
1.9	การปลูกไม้ยืนต้นและสวนป่า
1.10	การปลูกพืชสมุนไพร
1.11	การปลูกข้าว
1.12	การปลูกพืชไร่เศรษฐกิจ
1.13	การผลิตกล้าไม้
1.14	การผลิตพันธุ์ไม้
1.15	การผลิตเชือเห็ด
1.16	การเพาะเห็ดอย่างง่าย
1.17	การเพาะเห็ดด้วยวัสดุผสม
1.18	การเพาะเห็ดด้วยเทคโนโลยี

ข้อที่	ข้อความ	ต้องการ มากที่สุด	ต้องการ มาก	ต้องการ ปานกลาง	ต้องการ น้อย	ต้องการ น้อยที่สุด
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
	1.19 การเลี้ยงไก่พันเมือง
	1.20 การเลี้ยงไก่ไข่
	1.21 การเลี้ยงไก่เนื้อ
	1.22 การเลี้ยงเป็ด
	1.23 การเลี้ยงสัตว์ปีกเฉพาะ อย่าง
	1.24 การผลิตลูกสัตว์ปีก
	1.25 การเลี้ยงสุกรชนุ
	1.26 การผลิตลูกสักรชนุ
	1.27 การเลี้ยงโคเนื้อ
	1.28 การเลี้ยงโคชนุ
	1.29 การเลี้ยงโคหม

ข้อที่	ข้อความ	ต้องการ มากที่สุด	ต้องการ มาก	ต้องการ ปานกลาง	ต้องการ น้อย	ต้องการ น้อยที่สุด
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
	1.30 การเลี้ยงปลา拿出
	1.31 การเพาะเลี้ยงปลากลาก
	1.32 การเพาะเลี้ยงลูกกิ้ง
	1.33 การเพาะเลี้ยงกุ้ง拿出
	1.34 การเลี้ยงผึ้ง
2	กลุ่มงานบริการ					
	2.1 การจัดสวน
	2.2 การบริการงานเกษตร
	2.3 การผลิตแก๊สชีวภาพ
3	กลุ่มงานserivice แผนพัฒนา บริการ					
	3.1 การประกอบธุรกิจขนาด เล็ก

ข้อที่	ข้อความ	ต้องการ มากที่สุด	ต้องการ มาก	ต้องการ ปานกลาง	ต้องการ น้อย	ต้องการ น้อยที่สุด
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
	3.2 เศรษฐศาสตร์ผู้บริโภค	[]
	3.3 เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น	[] 61
	3.4 การสหกรณ์	[] 62
	3.5 งานมูลนิธิฟาร์ม	[] 63
4	กลุ่มปฏิบัติงานอิสระระหว่างเรียน	[] 64
	4.1 ปฏิบัติงานอาชีว	[]
	(2) วิชาการฝึกอบรม ท่านต้องการให้หัวข้อต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	65
1	เจ้าของกิจการที่ประสบความสำเร็จเป็นผู้ให้ความรู้โดยตรง	[] 66
2	ความมีผู้ช่วยวิชาการโดยให้บริการแนะนำขั้นตอนการปฏิบัติ	[] 67
3	ควรให้ศึกษานิเทศน์ฝ่ายเกษตรกรรมเป็นผู้ดำเนินการฝึกอบรม	[] 68

ข้อที่	ข้อความ	ต้องการ มากที่สุด	ต้องการ มาก	ต้องการ ปานกลาง	ต้องการ น้อย	ต้องการ น้อยที่สุด
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
4	วิทยากรความมีจ้านวนมากนอกกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม	[] 69
5	วิทยากรความมีข้อมูลเพียงพอของผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้วย	[] 70
6	วิทยากรความมีอักษรมากกว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมจึงจะมีความน่าเชื่อถือ	[] 71
7	วิทยากรความมีความสามารถในการใช้สื่อประกอบอย่างเหมาะสม	[] 72
8	วิทยากรที่มีมนุษยลักษณ์สูงย่อมจะสามารถบรรยายเนื้อหาสาระได้ไม่น่าเบื่อ	[] 73
9	วิทยากรความมีคุณลักษณะกว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรม จึงจะน่าเชื่อถือ	[] 74
10	วิทยากรที่เป็นครุเทษฐ์ด้วยกันน่าจะทำให้การฝึกอบรมมีประสิทธิภาพมากกว่า	[] 75

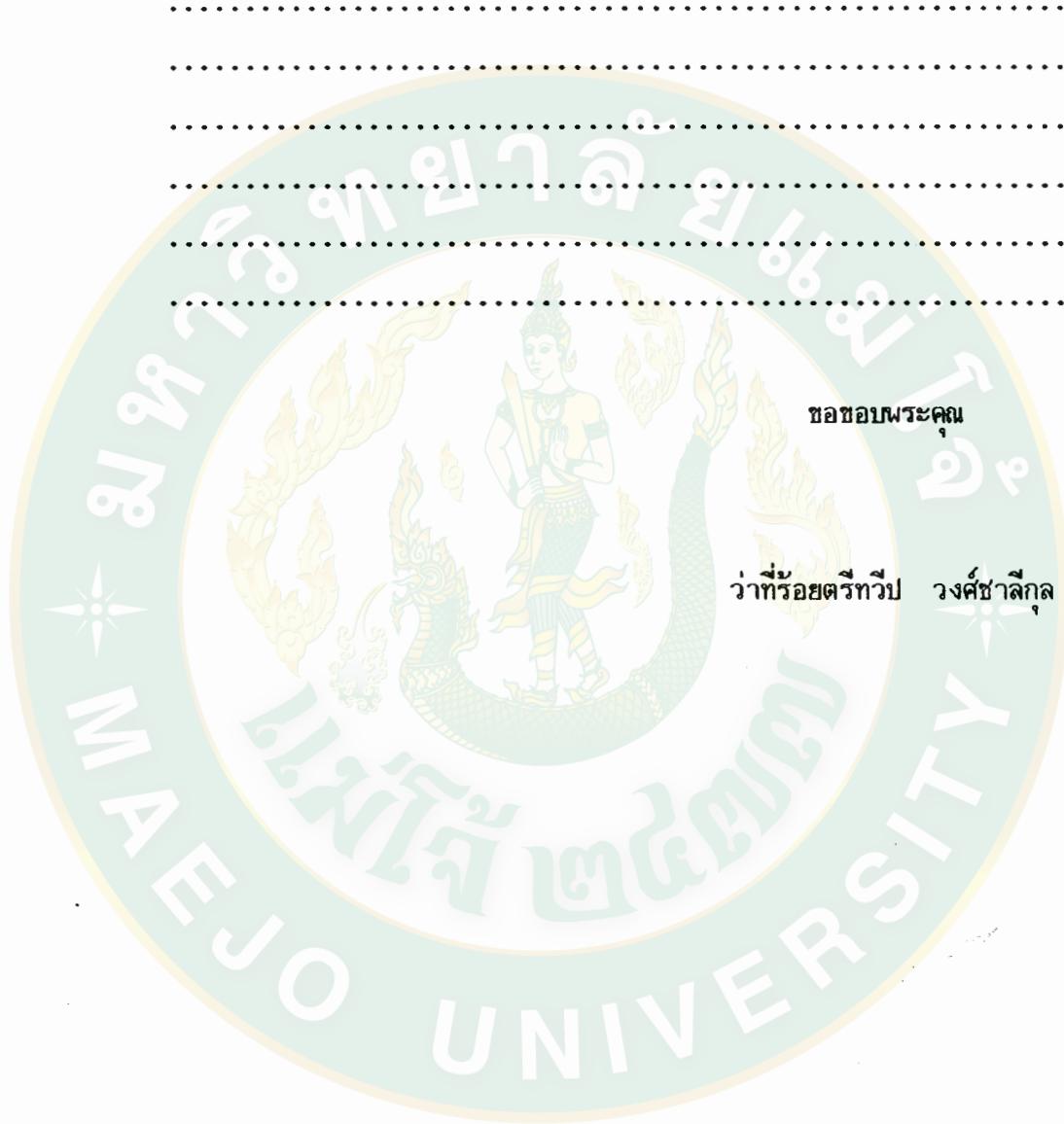
ข้อที่	ข้อความ	ต้องการ มากที่สุด	ต้องการ มาก	ต้องการ ปานกลาง	ต้องการ น้อย	ต้องการ น้อยที่สุด
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
	(3) วิธีการและขั้นตอนในการฝึกอบรมมีดังนี้
1	ความมุ่งการทดสอบความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรมเพื่อเป็นการกระตุ้นผู้เข้าอบรมให้ทราบถึงข้อบกพร่องของตน	[] 76
2	การทัศนศึกษาสถานประกอบการ ตรวจสอบมื้อตารางในการฝึกอบรม	[] 77
3	ความมุ่งการประเมินผลหลังการฝึกอบรมเพื่อทราบถึงข้อบกพร่อง	[] 78
4	ในการฝึกอบรมแต่ละครั้งควรมีการสนับสนุนในด้านงบประมาณ จากหน่วยงานอื่น ๆ ด้วย	[] 79
5	การเบิก-จ่ายค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมแต่ละครั้งควรมีการปรับปรุงให้มีความคล่องตัวมากขึ้น	[] 80
6	การใช้เทคนิคและวิธีการฝึก หลากหลาย ๆ วิธี เป็นสิ่งที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการฝึกอบรม	[] 4
7	กำหนดการจะได้รับใบประกาศนียบตระหง่านจากการฝึกอบรม	[] 5

ข้อที่	ข้อความ	ต้องการ มากที่สุด	ต้องการ มาก	ต้องการ ปานกลาง	ต้องการ น้อย	ต้องการ น้อยที่สุด
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
8	ท่านต้องการให้จัดฝึกอบรมในช่วงปิดเรียนซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสม
9	การฝึกอบรมจะได้ผลดีมากถ้ามีการจัดรายการการสนับสนุนการประกอบ
10	ควรมีการจัดทำหนังสือส่งตัวหลังจากเสร็จสิ้นการฝึกอบรม
	(4) สื่อและอุปกรณ์ในการฝึกอบรม
1	ในเนื้อหาวิชากลุ่มงานผลิตท่านคิดว่าควรใช้สื่อชนิดใด
	1.1 วิดีโอคลิป
	1.2 สไลด์
	1.3 เครื่องฉาย幻灯机
	1.4 รูปภาพหรือแผนภูมิ

ข้อที่	ข้อความ	ต้องการ มากที่สุด	ต้องการ มาก	ต้องการ ปานกลาง	ต้องการ น้อย	ต้องการ น้อยที่สุด
		(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
	3.3 เครื่องฉายภาพข้ามเครื่อง
	3.4 รูปภาพหรือแผนภูมิ
	3.5 ตัวอย่างของจริง
4	เนื้อหาวิชากลุ่มปฏิบัติงานอาชีพ อิสระระหว่างเรียนท่านคิดว่าใช้ สื่อ什ใด
	4.1 วิดีโอทัศน์
	4.2 สไลด์
	4.3 เครื่องฉายภาพข้ามเครื่อง
	4.4 รูปภาพหรือแผนภูมิ
	4.5 ตัวอย่างของจริง
5	ความมีอุปกรณ์ที่อำนวยการฝึก อบรมอย่างเพียงพอ

ข้อที่	ข้อความ	ต้องการมากที่สุด (5)	ต้องการมาก (4)	ต้องการปานกลาง (3)	ต้องการน้อย (2)	ต้องการน้อยที่สุด (1)
6	สถานที่ใช้ในการฝึกอบรมควรมีบรรยากาศในการเรียนรู้เป็นอย่างดี
7	การใช้วิดีทัศน์ประกอบในการสรุปเรื่องจะเพิ่มความเข้าใจในเรื่องที่ฝึกอบรมมากยิ่งขึ้น
8	การใช้สื่อประกอบความมีหลักหลายเพื่อสามารถให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เป็นอย่างดี
9	สไลด์มัลติชิ้นเป็นสื่อกีจะสร้างความสนใจในเนื้อหาสาระแก่ผู้เข้ารับการอบรมมากขึ้น
10	ในการจัดการฝึกอบรมควรมีส่วนของนิทรรศการเพื่อเสริมความรู้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้วย

ตอน 3 ข้อเสนอแนะที่กำกับดูแลว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม
ของครุภัณฑ์ โดยเฉพาะข้อที่ตอบว่าต้องการน้อยและน้อยที่สุด

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

MAEJO UNIVERSITY

ภาควิชานวัตกรรม

ตารางหาค่าผวก 1 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม
ทั้ง 4 ด้าน ของครุภัณฑ์

เพศ	ระดับความต้องการ									
	มากที่สุด n : ร้อยละ	มาก n : ร้อยละ	ปานกลาง n : ร้อยละ	น้อย n : ร้อยละ	น้อยที่สุด n : ร้อยละ					
1. ด้านเนื้อหาวิชา										
ชาย	20	17.9	33	29.5	41	36.6	15	13.4	3	2.7
หญิง	6	35.3	5	20.4	4	23.55	2	11.8	-	-
	$\chi^2 = 3.435$		$P = .488$		$df = 4$					
2. วิทยากร										
ชาย	9	8.0	72	64.3	18	25.0	3	2.7	-	-
หญิง	2	11.8	10	58.8	5	29.4	-	-	-	-
	$\chi^2 = 2.580$		$P = .141$		$df = 3$					
3. ด้านวิธีการและขั้นตอน										
ชาย	53	43.0	37	46.8	8	10.1	-	-	-	-
หญิง	8	47.1	9	52.9	-	-	-	-	-	-
	$\chi^2 = 2.231$		$P = .526$		$df = 3$					
4. ด้านสื่อและอุปกรณ์										
ชาย	70	62.5	35	31.3	7	6.3	-	-	-	-
หญิง	13	76.5	4	23.5	-	-	-	-	-	-
	$\chi^2 = 3.343$		$P = .406$		$df = 2$					

ตารางภาคผนวก 2 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม
ทั้ง 4 ด้าน ของครุภัณฑ์

เพศ	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด n : ร้อยละ	มาก n : ร้อยละ	ปานกลาง n : ร้อยละ	น้อย n : ร้อยละ	น้อยที่สุด n : ร้อยละ
1. ด้านเนื้อหาวิชา					
24 – 30	1	9.1	5	45.5	5
21 – 37	11	15.5	27	38.6	24
38 – 44	4	11.4	13	37.1	15
มากกว่า 44	2	16.7	3	25.0	6
	$\chi^2 = 11.408$	P = .498		df = 12	
2. วิทยากร					
24 – 30	1	9.1	10	90.9	-
21 – 37	6	8.5	42	59.2	20
38 – 44	2	5.7	24	68.6	9
มากกว่า 44	2	16.7	6	50.0	4
	$\chi^2 = 8.991$	P = .438		df = 9	
3. ด้านวิธีการและขั้นตอน					
24 – 30	5	45.5	6	54.5	-
21 – 37	37	52.1	28	39.4	5
38 – 44	14	40.0	17	48.6	4
มากกว่า 44	5	41.7	5	41.7	2
	$\chi^2 = 4.843$	P = .848		df = 9	

ตารางภาคผนวก 2 (ต่อ)

เพศ	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด n : ร้อยละ	มาก n : ร้อยละ	ปานกลาง n : ร้อยละ	น้อย n : ร้อยละ	น้อยที่สุด n : ร้อยละ

4. ด้านเสื่อและอุปกรณ์

24 - 30	7	63.6	4	36.4	-	-	-	-	-	-
21 - 37	59	83.1	7	9.9	5	7.0	-	-	-	-
38 - 44	26	74.3	7	20.0	2	5.7	-	-	-	-
มากกว่า 44	5	41.7	4	33.3	3	25.0	-	-	-	-

$$X^2 = 14.878 \quad P = .021 \quad df = 6$$

ตารางภาคผนวก 3 ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพสมรส กับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพ
เกษตรกรรม ทั้ง 4 ด้าน ของครุภัณฑ์

สถานภาพสมรส	ระดับความต้องการ									
	มากที่สุด n : ร้อยละ	มาก n : ร้อยละ	ปานกลาง n : ร้อยละ	น้อย n : ร้อยละ	น้อยที่สุด n : ร้อยละ					
1. ด้านเนื้อหาวิชา										
โสด	6	26.1	7	30.4	6	26.1	4	17.4	-	-
สมรส	20	19.2	30	28.8	39	37.5	12	11.5	3	2.9
หย่าร้าง	-	-	1	50.0	-	-	1	50.0	-	-
	$\chi^2 = 5.869$		P = .662		df = 8					
2. วิทยากร										
โสด	4	17.4	15	65.2	4	17.4	-	-	-	-
สมรส	7	6.7	66	63.5	28	26.9	3	2.9	-	-
หย่าร้าง	-	-	1	50.0	1	50.0	-	-	-	-
	$\chi^2 = 4.615$		P = .594		df = 6					
3. วิธีการและขั้นตอน										
โสด	13	56.5	10	43.5	-	-	-	-	-	-
สมรส	47	45.2	95	43.3	11	10.6	1	1.0	-	-
หย่าร้าง	1	50.0	1	50.0	-	-	-	-	-	-
	$\chi^2 = 1.420$		P = .755		df = 6					
4. สื่อและอุปกรณ์										
โสด	15	65.2	8	34.8	-	-	-	-	-	-
สมรส	66	63.5	31	29.8	7	6.7	-	-	-	-
หย่าร้าง	2	100.0	-	-	-	-	-	-	-	-
	$\chi^2 = 2.862$		P = .581		df = 4					

ตารางภาคผนวก 4 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับ ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพ
เกษตรกรรม ทั้ง 4 ด้าน ของครุภัณฑ์

ระดับการศึกษา	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด n : ร้อยละ	มาก n : ร้อยละ	ปานกลาง n : ร้อยละ	น้อย n : ร้อยละ	น้อยที่สุด n : ร้อยละ

1. ด้านเนื้อหาวิชา

ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	21.4	5	35.7	5	35.7	1	7.1	-	-
ปริญญาตรี	15	13.6	41	37.3	44	40.05	9	8.2	1	0.9
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-	2	40.0	1	20.0	1	20.0	1	20.0
$\chi^2 = 4.638$			P = .436		df = 8					

2. วิทยากร

ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	7.1	8	57.1	4	28.6	1	7.1	-	-
ปริญญาตรี	10	9.1	70	63.6	28	25.55	2	1.8	-	-
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-	4	80.0	1	20.0	-	-	-	-
$\chi^2 = 2.548$			P = .863		df = 6					

3. ด้านวิธีการและขั้นตอน

ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	35.7	6	42.9	2	14.3	1	7.1	-	-
ปริญญาตรี	54	49.1	47	42.7	9	8.25	-	-	-	-
สูงกว่าปริญญาตรี	2	40.0	3	60.0	-	-	-	-	-	-
$\chi^2 = 10.059$			P = .122		df = 6					

4. ด้านเลือกและอุปกรณ์

ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	21.4	7	50.0	9	28.6	-	-	-	-
ปริญญาตรี	35	31.8	51	46.4	21	19.1	1	3.27	-	-
สูงกว่าปริญญาตรี	2	40.0	3	60.0	-	-	-	-	-	-
$\chi^2 = 10.059$			P = .115		df = 6					

ตารางภาคผนวก 5 ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการสอน กับความต้องการฝึกอบรม
วิชาชีพเกษตรกรรม ทั้ง 4 ด้าน ของครุภัณฑ์

ประสบการณ์ในการสอน	ระดับความต้องการ									
	มากที่สุด n : ร้อยละ	มาก n : ร้อยละ	ปานกลาง n : ร้อยละ	น้อย n : ร้อยละ	น้อยที่สุด n : ร้อยละ					
1. ด้านเนื้อหาวิชา										
1 - 7	2	9.1	8	36.4	12	54.5	-	-	-	-
8 - 14	10	17.9	19	33.9	19	33.9	8	14.3	-	-
15 - 24	5	10.4	20	41.7	18	37.5	3	6.33	2	4.2
มากกว่า 24 ปี	1	33.3	1	33.3	1	33.3	-	-	-	-
	$\chi^2 = 12.427$		P = .412		df = 12					
2. วิทยากร										
1 - 7	2	9.1	14	25.0	5	22.7	1	4.5	-	-
8 - 14	5	8.9	35	62.5	14	25.0	2	3.6	-	-
15 - 24	3	6.3	32	66.7	13	27.1	-	-	-	-
มากกว่า 24 ปี	1	33.3	1	33.3	1	33.3	-	-	-	-
	$\chi^2 = 5.206$		P = .816		df = 9					
3. วิธีการและขั้นตอน										
1 - 7	9	40.9	12	54.5	1	4.5	-	-	-	-
8 - 14	29	51.8	21	37.5	5	8.9	1	1.8	-	-
15 - 24	22	45.8	21	43.8	5	10.4	-	-	-	-
มากกว่า 24 ปี	1	33.3	2	33.7	-	-	-	-	-	-
	$\chi^2 = 4.208$		P = .898		df = 9					

ตารางภาคผนวก 5 (ต่อ)

ประสมการณ์ใน การสอน	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด n : ร้อยละ	มาก n : ร้อยละ	ปานกลาง n : ร้อยละ	น้อย n : ร้อยละ	น้อยที่สุด n : ร้อยละ

4. สื่อและอุปกรณ์

1 - 7	17	77.3	4	18.2	1	4.5	-	-	-	-
8 - 14	44	78.6	8	14.3	4	7.1	-	-	-	-
15 - 24	36	75.0	7	14.6	5	10.4	-	-	-	-
มากกว่า 24 ปี	-	-	3	100.0	-	-	-	-	-	-

$$\chi^2 = 15.887 \quad P = .014 \quad df = 6$$

**ตารางภาคผนวก ๖ ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการฝึกอบรม กับความต้องการ
ฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ทั้ง ๔ ด้าน ของครุภัณฑ์**

ประสบการณ์ในการฝึกอบรม	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด n : ร้อยละ	มาก n : ร้อยละ	ปานกลาง n : ร้อยละ	น้อย n : ร้อยละ	น้อยที่สุด n : ร้อยละ
1. ด้านเนื้อหาวิชา					
ไม่เคยฝึกอบรม	14	17.7	22	27.8	32
เคยฝึกอบรม	12	24.0	16	32.6	13
$\chi^2 = 5.964$		$P = .202$		$df = 4$	
2. ด้านวิธีการและขั้นตอน					
ไม่เคยฝึกอบรม	5	6.3	51	64.6	22
เคยฝึกอบรม	6	12.0	31	62.0	11
$\chi^2 = 2.580$		$P = .467$		$df = 3$	
3. ด้านวิธีการและขั้นตอน					
ไม่เคยฝึกอบรม	34	43.0	37	46.8	8
เคยฝึกอบรม	27	12.0	31	62.0	11
$\chi^2 = 3.520$		$P = .318$		$df = 3$	
4. ด้านสื่อและอุปกรณ์					
ไม่เคยฝึกอบรม	50	63.3	24	30.4	5
เคยฝึกอบรม	33	33.0	15	30.0	2
$\chi^2 = 3.343$		$P = .843$		$df = 2$	

ตารางภาคผนวก 7 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ กับความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม
ของครุภัณฑ์ เกษตรกร ทั้ง 4 ด้าน

รายได้	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด n : ร้อยละ	มาก n : ร้อยละ	ปานกลาง n : ร้อยละ	น้อย n : ร้อยละ	น้อยที่สุด n : ร้อยละ
1. ด้านเนื้อหาวิชา					
5,500-7,500	6	20.0	9	30.0	15
7,501-9,500	3	7.0	18	41.9	14
9,501-11,500	7	17.9	17	43.6	11
มากกว่า 11,501	2	11.8	4	23.5	10
	$\chi^2 = 21.641$		P = .042		df = 12
2. วิทยากร					
5,500-7,500	2	6.7	21	70.0	6
7,501-9,500	4	9.3	25	58.1	12
9,501-11,500	4	10.3	26	66.7	9
มากกว่า 11,501	1	5.9	10	58.8	6
	$\chi^2 = 4.554$		P = .871		df = 9
3. วิธีการและขั้นตอน					
5,500-7,500	14	46.7	15	50.0	1
7,501-9,500	21	48.8	17	39.5	4
9,501-11,500	22	56.4	15	38.5	2
มากกว่า 11,501	4	23.5	9	52.9	4
	$\chi^2 = 11.759$		P = .227		df = 9

ตารางหาค่าเบน 7 (ต่อ)

รายได้	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด n : ร้อยละ	มาก n : ร้อยละ	ปานกลาง n : ร้อยละ	น้อย n : ร้อยละ	น้อยที่สุด n : ร้อยละ
4. สื่อและอุปกรณ์					
5,500-7,500	24	80.0	5	16.7	1
7,501-9,500	32	74.4	7	16.3	4
9,501-11,500	34	87.2	4	10.3	1
มากกว่า 11,501	7	41.2	6	35.3	4
		$\chi^2 = 15.550$		P = .016	$df = 6$

ตารางภาคผนวก 8 ความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน กับความต้องการ
ฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรม ทั้ง 4 ด้าน ของครุภัณฑ์กร

การได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด n : ร้อยละ	มาก n : ร้อยละ	ปานกลาง n : ร้อยละ	น้อย n : ร้อยละ	น้อยที่สุด n : ร้อยละ

1. ด้านเนื้อหาวิชา

ไม่เคยรับ	8	10.7	28	37.3	33	44.0	5	6.7	1	1.3
เคยรับ 1-9 ครั้ง	4	13.3	15	50.0	6	20.0	5	16.7	-	-
เคยรับ 10-19 ครั้ง	4	30.8	3	23.1	4	30.8	1	7.7	1	7.7
เคยรับ 20-29 ครั้ง	1	10.0	2	20.0	7	70.0	-	-	-	-
เคยรับมากกว่า 29 ครั้งขึ้นไป	1	100.0	-	-	-	-	-	-	-	-

$$X^2 = 25.607 \quad P = .060 \quad df = 16$$

2. วิทยากร

ไม่เคยรับ	7	9.3	51	68.0	16	21.3	1	1.3	-	-
เคยรับ 1-9 ครั้ง	1	3.3	19	63.3	8	26.7	2	6.7	-	-
เคยรับ 10-19 ครั้ง	2	15.4	6	46.2	5	38.5	-	-	-	-
เคยรับ 20-29 ครั้ง	1	10.0	5	50.0	4	40.0	-	-	-	-
เคยรับมากกว่า 29 ครั้งขึ้นไป	-	-	1	100.0	-	-	-	-	-	-

$$X^2 = 8.946 \quad P = .708 \quad df = 12$$

ตารางภาคผนวก 8 (ต่อ)

การได้รับความรู้จากสื่อสารมวลชน	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด n : ร้อยละ	มาก n : ร้อยละ	ปานกลาง n : ร้อยละ	น้อย n : ร้อยละ	น้อยที่สุด n : ร้อยละ

3. วิธีการและขั้นตอน

ไม่เคยรับ	33	44.0	35	46.7	7	9.3	-	-	-	-
เคยรับ 1-9 ครั้ง	15	50.0	12	40.0	2	6.7	1	3.3	-	-
เคยรับ 10-19 ครั้ง	7	53.8	5	38.5	1	7.7	-	-	-	-
เคยรับ 20-29 ครั้ง	5	50.0	4	40.0	1	10.0	-	-	-	-
เคยรับมากกว่า 29 ครั้งขึ้นไป	1	100.0	-	-	-	-	-	-	-	-

$$\chi^2 = 5.338$$

$$P = .946$$

$$df = 12$$

4. สื่อและอุปกรณ์

ไม่เคยรับ	31	41.3	28	37.3	16	21.3	-	-	-	-
เคยรับ 1-9 ครั้ง	10	33.3	13	43.3	7	23.3	-	-	-	-
เคยรับ 10-19 ครั้ง	10	76.4	3	23.1	-	-	-	-	-	-
เคยรับ 20-29 ครั้ง	1	10.0	3	30.0	6	60.0	-	-	-	-
เคยรับมากกว่า 29 ครั้งขึ้นไป	1	100.0	-	-	-	-	-	-	-	-

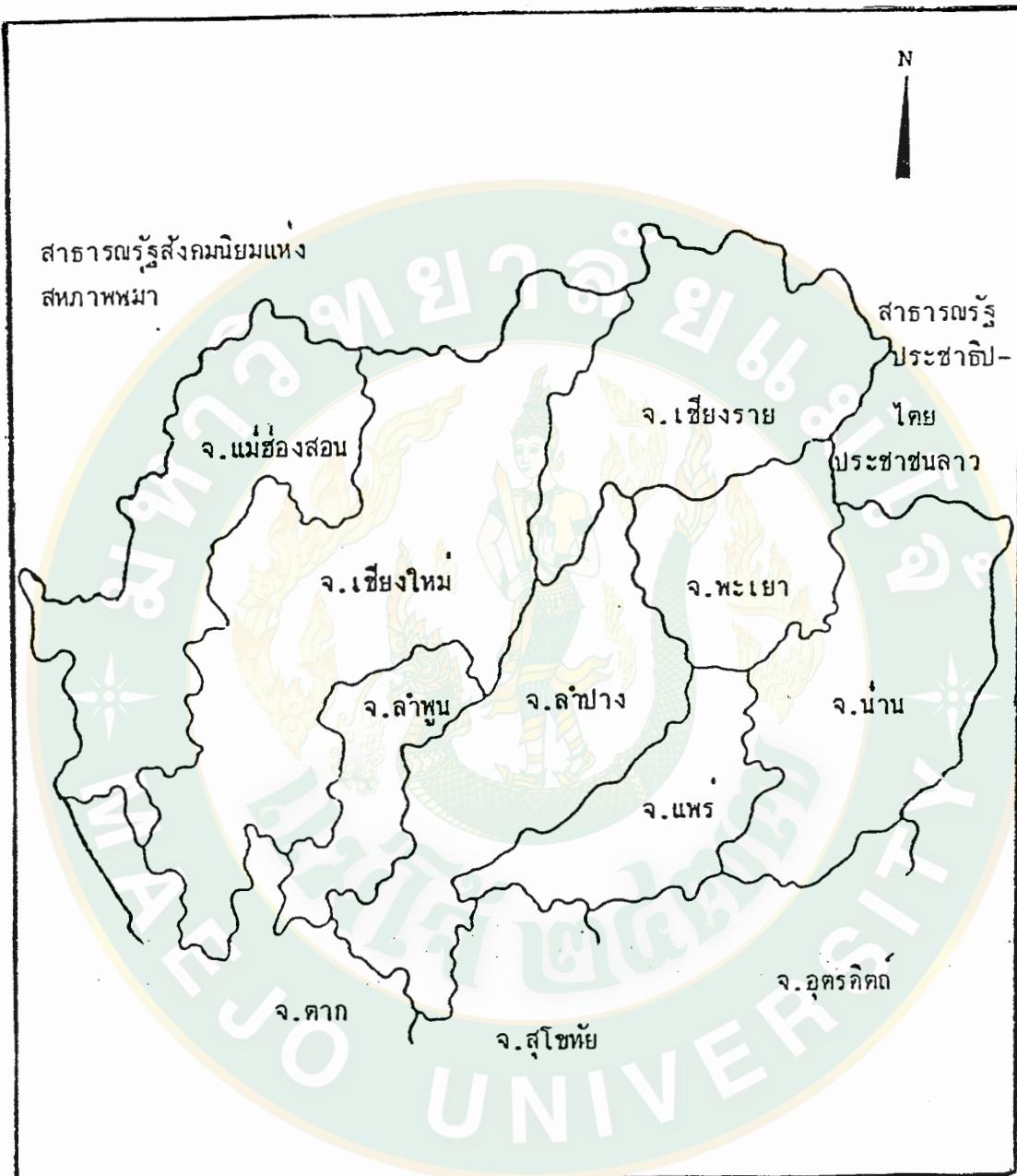
$$\chi^2 = 18.686$$

$$P = .017$$

$$df = 8$$

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

แผนที่แสดงสถานที่ดำเนินการวิจัย

ที่มา : กรมสามัญศึกษา. นับถือกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2536, 2536.

มหาวิทยาลัย

แม่จ๊ะ

UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยแม่จ๊ะ

ภาควิชานักศึกษา

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ : ว่าที่ร้อยตรีกีป วงศ์ชาลีกุล

วัน เดือน ปีเกิด : 4 มกราคม 2506

จังหวัดที่เกิด : ชัยภูมิ

วุฒิการศึกษา

- มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชัยภูมิกัดดีชุมพล จังหวัดชัยภูมิ 2524
- ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (เกษตรกรรมทั่วไป) วิทยาลัยเกษตรกรรมชัยภูมิ 2528
- ส่งเสริมการเกษตรบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2531
- รัฐศาสตรบัณฑิต (กฎหมายและเทคนิคทางรัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2538
- วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร) สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ 2538

ประวัติการทำงาน

นายกองค์การเกษตรในอนาคตแห่งประเทศไทย หน่วยชัยภูมิ ปี 2528

คณะกรรมการองค์การนักศึกษาแม่โจ้ ปี 2529

คณะกรรมการสหพันธ์นิสิตนักศึกษาภาคเหนือ ปี 2529

ครุ 2 ระดับ 2 โรงเรียนเชียงแสตนวิทยาคม ปี 2529

รองประธานครุภัณฑ์เกษตร จังหวัดเชียงราย ปี 2530

อาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนเชียงแสตนวิทยาคม ปี 2531

หัวหน้าหมวดวิชาชีพเกษตรกรรม โรงเรียนเชียงแสตนวิทยาคม ปี 2531

อาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนเชียงแสตนวิทยาคม ปี 2535

หัวหน้าหมวดกิจกรรม โรงเรียนเชียงแสตนวิทยาคม ปี 2536

ผลงานวิชาการ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง ความต้องการฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมของครุภัณฑ์
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เอกการศึกษา 8